

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Ekim 1994 – Sayı 176 – 3,- DM

YANAN TÜRKİYE CUMHURİYETİ'DİR

Türkiye Cumhuriyeti'nin tek dayanak gücü olan Türk ordusu, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) karşısında savaşamıyor. Savunmasını bile yapamıyor, geri çekilmek zorunda kalıyor. Ancak çok emin olduğu noktalarda saldırıya geçebiliyor ki, bundan da istediği sonucu alamıyor. Bir kaçışı yaşıyor, kendini nispeten güvenlikte düşündüğü merkezlere sığınıyor.

Kurtuluş Ordumuzla başedemeyen Türk ordusu, aldığı ölümcül darbelerin intikamını halkımızdan alıyor. Çılgınca terör estiriyor, insanları katlediyor, Kürdistan köylerini, coğrafyasını ateşe verip yakıyor.

Yeni bir çağda yaşıyoruz. Bu yöntemlerle geçici sonuçların alındığı devirler çok gerilerde kaldı. Dolayısıyla Kürdistan insanları imha edilmekle bitmez, yine köyler ve ormanlar yakılmakla Kürdistan coğrafyası kül olup bitmez. Bu vahşet daha büyük intikamın, daha büyük kazanmanın gerekçesi olur. Gelişmekte olan da budur. Bu nedenle, **"Yanan Kürdistan değil, Türkiye Cumhuriyeti'dir."**

HALK CEPHESİ HALK İKTİDARIDIR

■ **Kitleselleşmekten kopuk bir partileşme yenilgiye götüren bir partileşmedir. Partileşmeyi yadsıyan kitleselleşme, yine yenilmeye mahkum olan bir kitleselleşmedir.**

■ **Sorun kendine yüklenmektir, iradeyi bu işe hazırlamaktır, sorumluluklara sahip çıkmaktır ve böyle bir yaşamı kendine yakıştırmaktır.**

12-13. sayfalarda

KÜRDİSTAN'A UZANIYOR YOLLAR

NASIL YAŞAMALI?

BÜYÜK İNSAN

Çürümüş insan bir şey yapamaz. Kendisinde zaferi garantilemeyen, kendisinde güçlü güveni oluşturmayan, kendisinde amaç belirlemeyen insan kendisini her şeye layık görmesin. Zaten bu insandan da hiçbir şey çıkamaz. ***"Ben güvenim, ben başarıyım, ben her şeyi yaratabilirim"***; benden alacağınız bir şey varsa, o da budur. Sizden istediğimiz kendinizi bu tarzda yaratmanızdır. ***"Hayırsızım, bomboşum, çaresizim"*** sözlerine inanmıyorum. Böyle diyenler bir hiçtirler, namssuzdurlar, serseridirler, değersizdirler. Benim için insan her şeydir, her şeyi yapabilir, en büyük çaredir. Benim insanlığa yönelik düşüncelerim bunlardır. Başka türlü insanlığı düşünmüyorum, tanımıyorum. Kendinizi insan sayıyorsanız, sizin de böyle olmanız gerekir. Bu mümkündür ve doğrudur da.

Bu kadar halkın içinde doğru yapan biri bile yok. Bırakalım düşmanı, kendini bile idare edemiyor. Siz de öylesiniz. Korkum gideceğiniz alanlarda kendinizi idare edememenizdir. Kendinize hakim olamazsanız, disipline edemezseniz yürüyemezsiniz. Kendinizi düşmana bırakmayın. Düşman yıllarca sizi mahvetmiştir. Elinizden pek bir şey gelmiyor, uyuyor musunuz? Ayıptır, bu zaman bir şeylerin yapıldığı zamandır. Kürdün düşkünlüğü kader değildir. Tabii sizden çare çıkacaktır. Artık

Devamı 13. sayfada

ABDULLAH ÖCALAN

"Bu festivali, halkımızın tarihinde ilk defa özgürlük savaşımının başarıyla verilmekte olduğu ve özellikle de 1994 yılına dayatılan büyük faşist bastırma hamlesinin boşa çıkarıldığı, bunun yerine kurtuluş savaşımının başta ülkemizin doruklarında olmak üzere, dalga dalga tüm ülke halkımıza ve siz Avrupa'daki Kürdistanlılara ve dostlara yansıdığı, bu temelde tekrar tekrar yeniden ayağa kalktığınız, coştuğunuz bir dönemde karşılıyor ve gerçekleştiriyorsunuz. Anlamı hayli büyük ve mücadelemize de katkıları olabilecek bir çalışmadır, selamlıyoruz." (**BAŞKAN APO**)

Festival haber, yorum ve mesajları 8-9-10. sayfalarda

Sofya Uluslararası Kürdistan Konferansı

- **Başkan APO'nun mesajı**
- **ERNK Av. Temsilciliği konuşması**
- **Delegelerden görüşler**
- **Kazanan Kürdistan, TC belasından kurtulan Balkanlardır**

21-22. sayfalarda

BERXWEDAN'DAN

ZAFER KAMPANYASI'NA YÜKLENELİM!

PKK zor olanı başarma hareketidir. Hiçbir zaman işin kolayını seçmemiştir. Her gelişmenin altında büyük emekler yatıyor. Emek ve çabanın büyüklüğü, Kürdistan halkının el attığı her şeyi başarmasını sağlamıştır.

Gerilla ordumuz, düşmana vurduğu her darbe ve saldırıyı taarruz ruhuyla yapıyor. Her atılım hamlesi, yeni bir atılım ham-

Devamı 3. sayfa

Direniş kahramanlarımız

ranlığı kıran kırana bir savaşa tutuşmuştu. Sömürgeci Türk ordu güçleri, geçtikleri her karış toprağı bombalayarak tarihi barbarlık ve talancılık kültürünü sergilediler.

Güney Savaşı'nın bir diğer özelliği de büyük bir irade savaşı olmasıdır. ***"Orada en büyük savaşı kendimize karşı, düşmanın bin yıllık köle kişiliğine, onun uyandırmak istediği düşkünlüğe karşı verdik"*** diyor Güney Sa-vaşı'nda yer almış bir gerilla. ***"24 saat devamlı, yağmur gibi bomba yağdırıyorlardı üzerimize. Bombalama bir-iki dakikalığına durduğunda tüm savaş***

distanlı aileler gibi Türkiye metropollerine göç etti. Ailesinin yoksul olması nedeniyle ilkokuldan itibaren çeşitli işlerde çalışmaya başlar. Yine liseyi kazandığı paralarla ihtiyaçlarını karşılayarak bitirir. Lise dönemlerinde derin siyasal bilinci olmasa da haksızlıklara, ezenlere karşı tepkilidir. Liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavlarına girer. Niğde Eğitim Yüksekokulu'nu kazanır. Ailesinin ekonomik durumu nedeniyle lisans için başvuru yapamaz ve çalışmaya başlar. Aralık 1990 yılında öğretmenlik yapmaya başlar. En son Mardin'de öğretmenlik

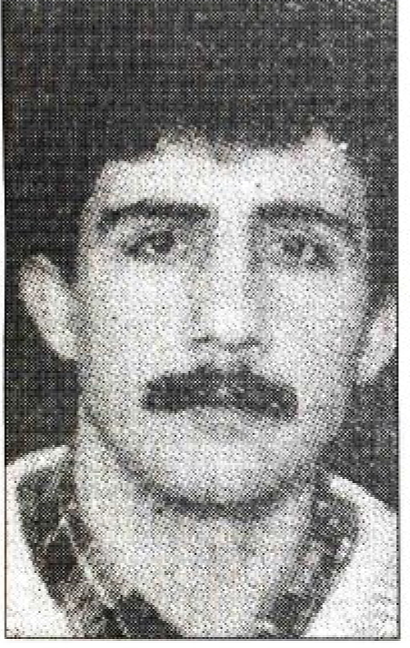
anlatır. Kürt insanının nereye giderse gitsin gerçeğinden kopamayacağını vurgular ve ***"İnsan, her şeyden kaçıp kurtulabilir. Ama gerçekliğinden asla kaçamaz"*** der.

Eğitim boyunca devamlı ülkede sıcak savaşım içine giriş gününü sabırsızlıkla bekler. Düşmanın Kürdistan'da yaptığı katliamlar, yakıp yıkmalar karşısında kini daha çok artar. Arkadaşlarına ***"Bakın, Kürdistan'da katliamlar var, kendinizi düşmana karşı hazırlayın. Çünkü Kürdistan'da katledilenlerin her biri annemiz, babamız, kardeşlerimizdir, yakılan ülkemizdir"*** diyerek düşmana olan tepkisini dile getirir. Eğitim boyunca savaşın istediğine, ona denk gelecek yetkinliğe ulaşmak için kendisini sürekli hazırlar.

Eğitim sonrası Şehit Mahir Kampı yönetimine alınır. Şehit Mahir Kampı'na gitmek üzere Güney'e doğru yola çıkar. Ekim 1992 tarihinde başlayan Güney Savaşı'nda büyük bir komuta örneğini sergileyen Fırat yoldaş, düşmanla çıkan bir çatışma sırasında yaralanır. Tedavi edilmeye çalışılır. Ancak kurtarılamayarak şahadete ulaşır.

Fırat yoldaş, düşmanın tüm asimile politikalarına rağmen ülkeyle bütünleşmede hiçbir tereddüte kapılmamış, geçmişi unutturulmak istense de Kürdistan'la ilgili bulduğu en ufak bağları geliştirmiş, büyük dönüşü gerçekleştirmiş ve tarihsel görevini sonuna kadar onurluca yerine getirmiştir. Güney Savaşı'nda sergilediği pratikle PKK savaşçılarının yarattığı kahramanlık destanlarına imza atanlardan olmuştur. O ve onun şahsında tüm şehitlerimize bağlılık Kürdistan'ı özgürleştirmekle mümkündür.

HAFTANİN'DE KIZILLAŞAN BİR MEŞALE

Adı, soyadı: **Sinan ALTUN**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **17 Kasım 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Haftanin (Güney Savaşı)**

Ekim 1992: İlkel milliyetçiliğin, işbirlikçiliğin, uşaklığın içine girdiği ihanetin zirveleştiği bir tarih. En gözükara bir ihanetle, Kürdistan halkının çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesinin ve onun önder gücü PKK'nin yok edilmeye çalışıldığı bir tarih. Yine buna geçit vermeyen ARGK gerillalarının destansı direnişiyle kahramanlık sergiledikleri bir tarih. Ve tarihe Güney Savaşı olarak geçen bir dönemin adı.

Kürdistan üzerine oynanan oyunların bir yenisiydi bu savaş. İnsanlık değerlerinin yerle bir edildiği bir ülkede PKK öncülüğündeki gelişen mücadelenin önünde engel olmak isteyen sömürgeci TC ve onun işbirlikçilerinin karanlık yüzlerini sergiledikleri bir savaştı Güney Savaşı. Bu savaş aynı zamanda PKK'nin emperyalist güçlerle girdiği bir savaş olma özelliğine de sahiptir.

Yüzyıllardır Kürdistan'ın başına çöreklenen kölelik ve ihanet bulutlarını dağıtan Kürdistan gerillasına karşı, sömürgeci TC ile ihanet güçlerinin ortaklaşa planladıkları Güney Savaşı'nda binlerce askerpeşmerge, tank, top ve uçak harekete geçirildi. Düşmanın hedefi PKK'yi bir sandviç gibi yutmaktı.

Güney Kürdistan'da geleceğin aydınlığı ile geçmişin karanlığı kıran kırana bir savaşa tutuşmuştu. (see above)

cepheleri arasında karınca gibi koşuşturan; cephane, yiyecek ve yaralı arkadaşları mağaralara taşıyan arkadaşları görüyorduk" diye devam ediyor. Günlerce yemeyip-içmeyip var olan yiyecek ve içecekleri yaralı arkadaşlara ayıran, bombalamalar durduğunda cephaneleri ve kilolarca ağırlıktaki yiyecek tenekelerini omuzlarında taşıdıklarından omuzları parçalanan, bir gecede 5-6 savaş tepesini dolaşan birbirlerine moral veren ve coşturan, girilen her çatışmada başarı sağlayan, defalarca yaralandığı halde savaşa büyük bir inat ve kararlılıkla devam eden gerillalar, komutanlar ve en önemlisi de düşmana teslim olmaktansa uçurumları, son kurşunu, son neferlerine dek çarpışan şehitlerimiz Güney Savaşı'ndan yüzümüzün akı-yla çıkmamızı sağlayanlardır. Bu zaferin gerçek onlardır.

İki aya yakın süren Güney Savaşı'nda düşmanın tüm saldırıları kayıplar verdirilerek geri püskürtüldü. PKK gerillaları ihanetin önüne canlarıyla siper olmuşlardı. Şaban Kalesi, Lêlkan, Miros, Şeran Şer Tepesi, Haftanin, Xan Kûrkê tanık oluyordu, Kürdistan gerillasının ihanet kirini nasıl temizlediğine. Namlular hesap soruyordu ihanetten. Her şahadet, Güney'le Kuzey arasında köprü oluyordu. Kürdistan kanla birbirine bağlanmıştı. İşte bu kopmaz bağlardan birinin yaratıcılarında, nice kahramanlıkların yazıldığı bu savaşın şehitlerinden biri de **Fırat** yoldaştır.

Fırat yoldaş, 1971 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Ankara'da dünyaya geldi. Aslen Dersim-Hozatlıdır. Kürdistan'dan göçün yoğun yaşandığı 1950'lerde, Fırat yoldaşın ailesi de diğer Kür-

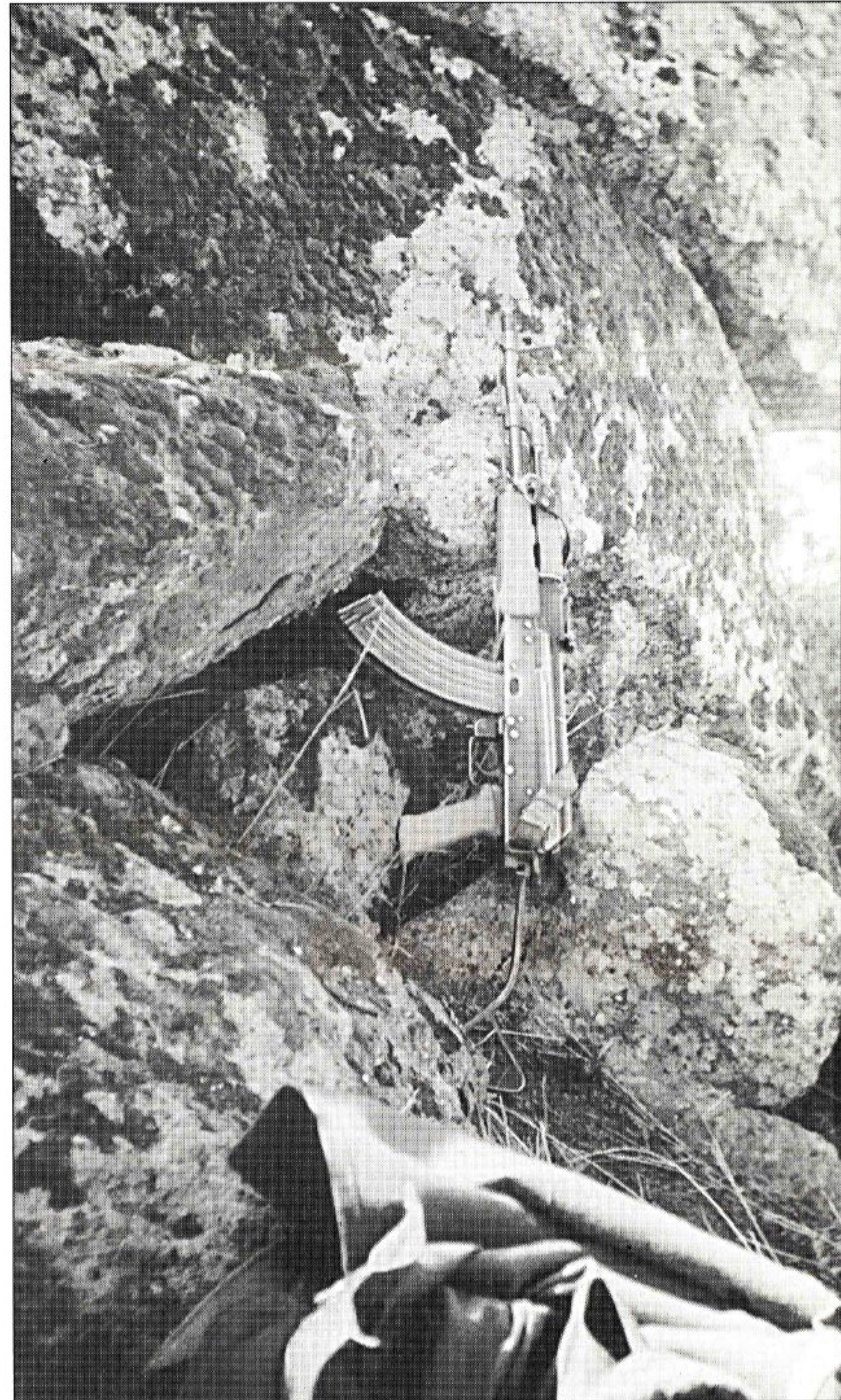
yapar.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi Fırat yoldaşı kendisine çekmeye başlar. İlgisi gün gün ülke üzerine yoğunlaşır. Ailesinin göç edişi, yoğun asimile vb. O'nun sorguladığı, yanıtını bulmaya çalıştığı konulardır. Araştırdıkça da Kürdistan'a, onun kurtuluş savaşına ulaşıyordu. TC'nin gerçek yüzü, uyguladığı vahşet Fırat yoldaşı bir şeyler yapmaya, TC'ye karşı mücadelede dışarıdan seyreden olmama düşüncesine götürür. Bu düşüncesini hayata geçirerek 1992 Mart'ında Mardin'den gerilla saflarına katılır.

Fırat yoldaş, yıllar önce koparıldığı ülkesine baharda kavuşur. Tüm Kürdistan doğası ayağa kalkarak savaşçılarını karşılar ve "hoşgeldiniz" der gibidir. Fırat yoldaş kısa süre içerisinde gerilla yaşamına adapte olur. Düşüncede sağladığı inançla davanın bütün gereklerini yerine getirme kararlılığını gerillada yaşama geçirme çabasını sergiler. Gerilla yaşamının temel kurallarını, inceliklerini yerine getirmede asla taviz vermez. Fırat yoldaş tutarlılığıyla çevresinde büyük bir saygı yaratır.

Fırat yoldaş, gördüğü eğitim boyunca hal ve hareketlerindeki olgunluk nedeniyle tüm arkadaşlarının ilgi odağı olur. Paylaşımcılığı da bunda etkilidir. Bu özelliklerinden dolayı Fırat yoldaş 20 gün içinde manga komutanlığına getirilir. Bu görevlendirme onun yoğunlaşmasını ve çabasını daha da artırır.

Fırat yoldaş, arkadaşlarına, Mardin'de öğretmenlik yaparken düşmana duyduğu öfkeyi devamlı anlatır. Kemalizmin değil, ulusal kurtuluş düşüncelerinin hem öğrencisi, hem de Kürt çocuklarına taşıyan bir öğretmeni olmaya çalıştığını

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

BERXWEDAN'DAN
ayın yorumu

ZAFER KAMPANYASI'NA YÜKLENELİM!

Baştarafı 1. sayfada

lesini yaratıyor. Güz atılımı da, gerilla ordumuzun ulusal kurtuluş savaşını yoğunlaştırmasıyla sürüyor. Darbe üstüne darbe yiyen düşman, daha çok asker yığma, içi boş operasyonlar düzenleme, askerliği uzatma, terhisleri durdurma ve Kürdistan'ı yakıp-yıkma peşindedir.

Eylül ayı geldi; sömürgeciler PKK'yi, dolayısıyla Kürdistan halkının ulusal kurtuluş savaşını bitirmek için verdikleri tarih doldu. Sesleri kesilmiş durumda. Birbirine girmişler, çekişiyorlar. ARGK'nin güçlü saldırı darbeleri karşısında yakıp-yıkmayı, hızlandırmışlar. Yenilgi paniği ile sağı-solu ateşe veriyorlar.

ARGK, bütün Kürdistan'da intikam almayı sürdürüyor. TC'nin Kürdistan'da saltanatı ateşe verilmiştir. Halk ordumuz,,TC'nin işlediği suçları cevapsız bırakmıyor. İntikam, büyük bir hırs ve gerçek bir halk savaşı kampanyasıyla düşmanı canevinden vurmayı sürdürüyor.

Savaş, bütün halkın savaşı durumuna gelmiştir. Halk, büyük bir öfke ile viraneye çevrilmek istenen Kürdistan'ı güzelleştirmenin ve iktidarlaşmanın kavgasını veriyor.

Ulusal kurtuluş savaşı, Kürdün namusu olan Kürdistan'ı kurmak, ARGK'yi büyütmek, ERNK'yi ordulaştırmak için kampanya havasıyla sürüyor.

Savaş büyümüş ve güç artmıştır. Kazanma sürecinin gereklerini; doğru ve tam yapmak için Avrupa'daki Kürdistanlı kitle, kendi durumunu yeniden gözden geçirmiştir.

Parti-cephe toplantıları, dar ve geniş biçimiyle bütün kadrolar ve kitle içinde gerçekleştirildi. **"Cepheyi ülkeye taşıyalım; yönümüzü Kürdistan'a çevirelim; onbinleri eğitelim ve ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım"** şiarları altında güçlü bir hava yaratıldı. Halim Dener III. Uluslararası Kürdistan Festivali'nde bütün Kürtlerin yüzü gülüyordu. Ülkeye dönüş ruhu canlıydı. Herkes kendisini, Kürdistan'daki kutsal vatan savaşına göre ayarlamıştı. Türküler bunun için söylendi. Sözler bunun için verildi. Kültürümüzün ruhu, kazanmanın dayanışması ve paylaşılmasıydı.

Tam bir kampanya havası vardı.

Ardından Kürdistan Özgür Kadın Hareketi (TAJK), **"Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü"** ile Kürdistan'a bağlılığın, vatan için savaşmanın direnişiyle Avrupa'yı sarstı. Kürdistan'da her türlü zorluğu göğüsleyerek savaşan halkımız Kürt kadınıyla kucaklaştı. Alman devletinin yasakları bir kez daha çiğnendi. Kararlılıkla direnildi; sonuç, özgürleşen Kürdistan kadınının başarısıydı. Ve bu da Kürdün kazanımıydı. Zafer ve dönüş havasına güç katmakla yetinmediler, özgürleşen Kürt kadınının mücadelesini kampanyaya dönüştürdüler.

Ulusal örgütlenmeyi tamamlama mücadelesi başlı başına bir kampanyadır. Bu, **"Onbinleri Eğitelim"** kampanyasıyla birleşiyor. Avrupa'daki Kürdistanlıların siyasi ordulaşması, geliştirilen her örgütlenme ve ilişkinin savaşı geliştirmenin ülkeye dönüş ve örgütlenmeyi ülkeye taşırmak olduğu biliniyor. Gerçek kampanya bu anlayış doğrultusunda yürütülüyor.

Genel canlanmaya, nitelik dönüşmesine, **"Zafer Kampanyası'na katıl!"**, **"Ordunu ve Cepheni Güçlendir!"** kampanyası ekleniyor. Evet, bütün bu çalışmalar bir bütündür. Birbirini tamamlıyor.

PKK, ERNK, ARGK her cephede topyekün kurtuluş savaşını geliştirerek, **"Kürdistan'a sefer olur, zafer olmaz"** gerçeğini, barbar olan düşmanımıza kanıtlamıştır. Bu yıl, **"Zafer Kampanyası"** adı altında, tamamen kurtuluş sürecine denk düşen bir kampanya havası egemendir.

Bu havayı bütün Kürdistanlılarda görmek mümkündür. ERNK içinde yer alan, cepheyle ilişkide olan her Kürt, savaşın ve kurtuluşun büyüklüğüne inanmıştır. Her yıldan daha çok kampanyasına katılmaya hazırdır.

Bu yılki kampanyaya katılmak sadece ARGK'yi donatmak değildir. Aynı zamanda halkın siyasi ordulaşması olan ERNK'yi de donatmaktır. Halkın iktidarlaşmasını güçlendirmektir. Kutsal vatan savaşı, artık bütün ulusun ve halkın savaşımına dönüşmüştür. Kampanyaya katılmak; Kürdün namusunu, onurunu, özgürlüğünü, ulusallaşmasını ve iktidarlaşmasını büyütmek içindir. Herkes bu kampanyada ulusunun ve halkının kurtuluşu için yer aldığı gibi, birey ve aile olarak kendi kurtuluşu ve özgürlüğü için de yer almaktadır.

Ulusal kurtuluş savaşı hepimiz içindir. Ve artık her Kürt (ister farkında olsun, ister olmasın) doğrudan bu savaşın içindedir. Hiç kimse **"yardım"** için katılıyorum dememelidir. Hiç kimse kampanyayı, sadece maddi yardım derekesine indirgememelidir. Ulusal kurtuluş savaşı her Kürdün zafer garantisi olduğuna göre, kampanyayı sahiplenmek ve **"bu kampanya benimdir"** demek her Kürdün görevidir. Anlayışımız bu olmalı ve bu temelde kampanyaya yüklenmeliyiz.

ARGK, Kürt ulusu ve halkının ordusudur. ERNK bütün Kürdistanlıların cephesidir. PKK bütün halkın öncüsü olduğunu, Kürtleri dirilişten kurtuluşa taşıma süreciyle iyice kanıtlamıştır. Sadece ulusal, siyasal birliğin ve mücadelenin doğrudan içinde yer alanlar için savaş yürütülmüyor. Hala bu mücadelenin dışında olan, seyreden Kürtler için de savaş yürütülüyor. Çeşitli kesimler, hatta gruplar PKK öncülüğündeki kurtuluş savaşı sayesinde yaşıyorlar. Birazcık yaşamalarını buna borçludurlar.

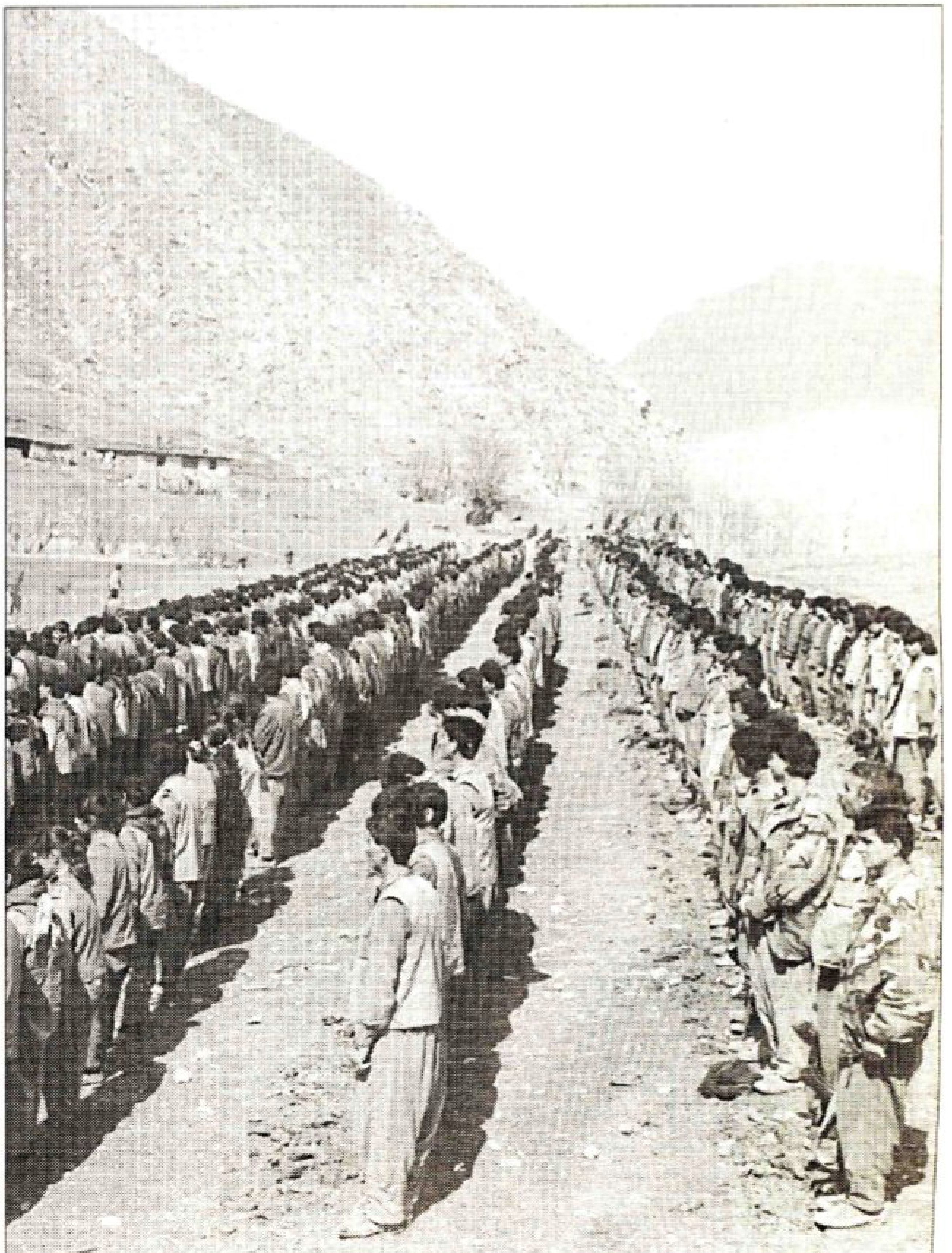
Ayrıca Kürdistan **vatandaşı** olma süreci başlamıştır. Bu açıdan her Kürdün, hatta **"ben ayrıyım"** diyenin de bu kampanyaya güç katma görev ve sorumluluğu vardır. Şüphesiz ki kampanya çalışması, yurtseverlerle sınırlandırılmayacak, bunun dışında da her kesime yaydırılacaktır. Çünkü her Kürdistanlının vatana karşı borcu vardır.

Kampanya siyasal faaliyet yürütmenin aracına dönüştürülmelidir. Hem örgütlemek, hem yeni ilişki geliştirmek, hem de kazanmak güç büyütmenin zemini olsun. Anlayış ve Kürdistan'daki savaş gerçekliği, düşmana karşı görevler iyi anlatılır ve taşınırsa, hiç kimse kendini kampanyanın dışında tutamaz.

Kampanyayı yürütmek her Kürdistanlının görevi olmalıdır. Herkesin kapısı çalınmalıdır. Tam bir seferberlik ruhuyla yüklenelim. Konulan kampanya hedeflerini aşmak işten bile değildir. Başarının üzerinde seyretme olanaklarına ve avantajına sahibiz. Avrupa'daki Kürtler, Kürdistan'ın ateşe verilmesine karşı, intikam duygularıyla yanıp tutuşmaktadır. İçeride ve dışarıda koşullar çoğunlukla ulusal kurtuluş mücadelesinin lehinedir. Kısaca başarmak için her şey vardır.

Gerisi, kampanyaya taarruz hareketiyle yüklenmek, iyi çalışmak ve yoğun çaba göstermekten geçiyor. Tedbirleri elden bırakmadan, uygun yöntem ve tarzla harıl harıl çalışalım. Sonuç, ulusal kurtuluş mücadelesini daha da büyütmek, halkımızı ve kurtuluş savaşımızı bir adım daha ileri taşımak olacaktır.

■ Kampanyayı yürütmek her Kürdistanlının görevi olmalıdır. Herkesin kapısı çalınmalıdır. Tam bir seferberlik ruhuyla yüklenelim. Konulan kampanya hedeflerini aşmak işten bile değildir. Başarının üzerinde seyretme olanaklarına ve avantajına sahibiz.

■ ARGK, Kürt ulusu ve halkının ordusudur. ERNK bütün Kürdistanlıların cephesidir. PKK bütün halkın öncüsü olduğunu, Kürtleri dirilişten kurtuluşa taşıma süreciyle iyice kanıtlamıştır. Sadece ulusal, siyasal birliğin ve mücadelenin doğrudan içinde yer alanlar için savaş yürütülmüyor. Hala bu mücadelenin dışında olan, seyreden Kürtler için de savaş yürütülüyor.

Kurtuluş Ordumuz karşısında savaşamayan

TÜRK ORDUSU ŞEHİRLERE SIĞINIYOR

Başkale'de 20 asker öldürüldü

15 Eylül 1994 tarihinde Başkale'nin Dreşke karakolu ve çevresinde askerlerin konumlandığı mevzilere gerillalar iki ayrı noktada baskın düzenlediler. Baskında karakol binası büyük oranda tahrip olurken, 13 asker öldürüldü, 7 asker de yaralandı. Diğer gerilla birliği ise hedeflediği mevzileri büyük oranda düşürerek 7 askeri öldürdü. Eylemde 2 adet MG-3, 2 adet MG-3 sandığı, 550 adet MG-3 mermisi, 3 adet G-3, 10 adet G-3 şarjörü, 1 adet 60'lık havan topu, 1 adet BKC, 500 adet BKC mermisi ve şeridi, 2 adet Grinof sandığı, 1 adet dürbün, 1 adet radyo, 2 adet saat ve 2 adet çanta gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kiğı-Karakoçan yolunda gerilla pususu

ARGK gerillaları 15 Eylül 1994 tarihinde Kiğı-Karakoçan yolunda düşman konvoyuna pusu attı. Yeni bir operasyon için alana asker sevkiyatı yapan 50'nin üzerinde cemsenin bulunduğu konvoy pusuya düştü. Pusuda 5 cemse darbelendi ve içinde bulunan 1'i subay olmak üzere toplam 12 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı.

Eruh'ta gerilla mayını

Eruh'un Gundike Şex köyü yoluna 18 Eylül 1994 tarihinde gerillalar tarafından döşenen mayınların patlaması sonucu 10 korucu öldü, koruculara ait 1 minibüs de imha oldu. Ölen korucular daha önce gerillalar tarafından korucu olmamaları yönündeki uyarıları dinlemeyerek, Eruh'ta yurtseverler üzerinde terör estiriyorlardı. Gerillaların bu eyleminden sonra Eruh'ta birçok korucu istifa ederek silah bıraktı.

Çırav'da düşman darmadağın

17 Eylül 1994 tarihinde düşman güçleri binlerce askerle Çırav alanında gerillalara karşı operasyon düzenlediler. Gerillaların küçük gruplar halinde onlarca noktadan attıkları pusular sonucu düşman birlikleri alanın geneline yaydığı güçlerini bir araya toplayarak alan tutma taktiğini izlediler. Nite ve Babibotan alanlarına doğru ilerlemek isteyen operasyon güçleri, gerillalar tarafından çembere alınarak etkisiz hale getirildi. İki gün süren çatışmalarda toplam 38 asker öldürüldü, 8 asker de yaralandı. Düşmanın hava bombardımanı sonucu **Çiçek** adlı bir gerilla da şehit düştü.

Beytüşşebap'ta korucu ve askerlere darbe

20 Eylül 1994 tarihinde Beytüşşebap alanında gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asteğmen, 4 korucu ve 15 asker öldürüldü, 15 asker de yaralandı. Eylem ardından düşman güçleri, Beytüşşebap alanında yeni bir operasyon başlatarak dağ-taş demeden her tarafı bombaladılar.

Nusaybin düşmana mezar oluyor

17 Eylül 1994 tarihinde Nusaybin'in Şivesske alanında düşman güçlerine gerillalar tarafından pusu atılması sonucu 18 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Eylem sonrası düşman güçleri Nusaybin şehir merkezini rastgele taradı ve çok sayıda yurtseveri de gözaltına alarak işkenceden geçirdi.

6 Ekim 1994 tarihinde ARGK gerillaları Nusaybin yakınlarında bulunan Gurine karakoluna ve karakol güvenliğini sağlayan radyolink istasyonuna imha amaçlı bir baskın düzenlendiler. Düzenlenen baskında radyolink istasyonu tümüyle tahrip olurken, karakol binası ve karakolu koruyan tüm mevziler düşürülerek 1'i karakolu komutanı olmak üzere toplam 15 asker öldürüldü. Müdahalede bulunan 1 panzer de tahrip edilirken, 3 korucu da öldürüldü.

7 Ekim 1994 tarihinde ise Nusaybin'e bağlı Serêave jandarma karakoluna gerillalar tarafından yapılan baskında 16 asker öl-dürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 2 gerilla da yaralandı.

Çukurca'da 25 asker öldürüldü

20 Eylül 1994 tarihinde Çukurca-Hakkari yolunda gerillaların birkaç koldan düşman birliklerine attıkları pusuda 1 jip ve 1 panzer imha oldu. Jipin içinde bulunan 11 asker öldürülürken, müdahaleye giden korucu ve askerlerle çıkan çatışmada ise 4 korucu ve 14 asker öldürüldü. Koruculara ait 1 taksi de yakıldı. Gerillalar daha sonra düşmanın konumlanabileceği alanları mayınlayarak geri çekildi.

Türk ordusuna Şeytan dağlarında darbe

Türk ordu güçleri 15 bin askerle helikopter ve panzerler eşliğinde Yedisu, Kiğı, Adaklı, Çat, Tercan ve Pülümür alanlarında 10-20 Eylül tarihleri arasında gerillalara karşı kapsamlı bir operasyon düzenlediler. 10 gün süren operasyonlarda gerillalarla düşman güçleri arasında çok sayıda çatışma yaşandı. Operasyon boyunca düşman güçleri sürekli yer değiştirerek saldırıdan ziyade savunma taktiğini izlediler. Ağır kayıplar veren düşman güçleri 20 Eylül'de geri çekildiler. Bu esnada Türk ordu birlikleri alanda stratejik bir öneme sahip Şeytan dağlarına doğru ilerlemek istediler. Gerillalar düşmanın bu hareketini daha önceden fark ettiler ve onlardan önce dağlara ulaşarak düşmana pusu attılar. Atılan pusuda 4'ü subay olmak üzere toplam 22 asker öldürüldü. Hava saldırıları sonucu ise 2 da gerilla şehit düştü.

Ağır kayıplar veren düşman güçleri, 24-25 Eylül tarihlerinde gerillalara karşı tekrar bir operasyon düzenlediler. Düzenlenen bu operasyon baştan sona psikolojik propaganda temelinde yenilgi psikolojisini taşıyan askerlere moral verme amaçlı olup daha çok güç gösterisi biçiminde gerçekleşti. Helikopterlerin dağları sürekli bombalaması sonucu ise ormanlık alanlar yandı. ARGK gerillaları küçük gruplar halinde düşman birliklerine baskınlar düzenleyerek darbe vurdular. İki gün boyunca düşmanla girilen çatışmalarda 1'i yüzbaşı olmak üzere toplam 30 asker öldürüldü. Bunun üzerine çılgına dönen düşman birlikleri başarısızlıklarını örtmek için saatlerce dağları bombaladılar.

Türk ordusu Dersim'de tutanamıyor

24 Eylül 1994 tarihinde Dersim-Ovacık yoluna gerillalar tarafından barikat kurularak düşman güçlerine pusu atıldı. Barikatı kaldırmak isteyen 1 panzer gerillalar tarafından imha edildi. Müdahaleye giden askerlerle gerillalar arasında çıkan çatışmada ise 2 subay, 1 üsttegmen ve 30 asker öldürüldü. 9 cemse, 1 kamyon, 1 PTT aracı ve 1 minibüs de gerillalar tarafından tahrip edildi.

Yine aynı gün Dersim merkeze bağlı Zaxge (Sarıtaş) köyü karakol askerlerine gerillalar tarafından pusu atılması sonucu 6 asker öldürüldü. Eylem ardından Türk ordu birlikleri helikopter ve uçaklarla ormanlık alanları bombaladılar. Bombalama sonucu ormanların yanmasıyla birlikte öldürülen 6 askerin cenazesi de yandı. Sömürgeci basın kendileri tarafından yakılan asker cenazelerini gerillaların yaktığını belirterek gerçekleri her zamanki gibi tersyüz etti.

Düşman Botan'da adım atamıyor

28 Eylül 1994 tarihinde Botan Eyaleti'ne bağlı hareketli gerilla birlikleri Habur ve Mergeh taburlarına yönelik imha amaçlı eylemler düzenlediler. Gerilla birlikleri her iki taburu düzenledikleri baskınlarla önemli oranda tahrip ettiler. İkinci koldan harekete geçen gerilla birliği hem Habur taburuna, hem de buraya yakın bulunan Elamuna taburuna baskınlar düzenleyerek düşmana ağır darbeler vurdu. Hareketli savaş taktiklerini uygulayan gerillalar daha sonra her üç taburu da çember içine alarak düşmanı etkisiz hale getirdiler. Bunun üzerine Türk ordu birlikleri havadan ve karadan takviyeler yaparak çemberi yarmak istediler. Gün boyu süren çatışmalarda 1 astsubay, 4 korucu ve 3 korucu yakını olmak üzere toplam 40 asker öldürüldü, 14 asker yaralandı. 1 cemse de imha edildi.

Aynı gün Botan Eyaleti sınırları içinde bulunan Garısa mıntıkasında düşman güçleri Memiran, Eruh ve Eski Eruh alanlarında ilerleyerek gerillaların bulunduğu alanı çembere almak istediler. Memiran tarafından gerilla pusularının atılması sonucu düşman birlikleri ilerleyemeyerek geri çekildiler. Eruh ve Eski Eruh tarafından ilerleyen düşman birlikleri ise Ens köyünü ateşe vererek alana yayıldılar. Havadan yoğun bombalamaların yapıldığı çatışmalarda toplam 16 askeröldürüldü.

Ağrı Dağı'nda ordu da, TC basını da kaybetti

Sömürgeci Türk ordu güçleri gerilla ve Kürdistan halkına karşı operasyon üstüne operasyon düzenlemektedirler. Operasyonlarda gerillalar karşısında sayı üstünlüğünü ve en son tekniğini kullanarak sahte zaferler kazandıklarını basın-yayın organlarıyla açıklamaktadırlar. 27 Eylül 1994 tarihinde Ağrı Dağı'nda operasyona çıkan düşman güçleri ağır darbeler yemesine rağmen **"Ağrı Dağı'nın tepesine bayrak diktik"** diyerek, Ağrı'da **"gerillanın dağıldığı"**'nı, mehmetçiğin zaferlerle Ağrı'dan çıktığını belirttiler. Sömürgeci basında bu haberlerin yapıldığı sırada gerillaların Türk ordu güçlerine yönelik düzenledikleri bir baskında 20 asker öldürüldü. Çatışma sonrası Türk ordusu ikinci bir pusu ve çatışmaya girmeden Ağrı Dağı'ndan geri çekilmek zorunda kaldı.

Sason ve Kozluk'ta gerilla vuruyor

30 Eylül 1994 tarihinde Sason ve Kozluk alanlarında arama-tarama faaliyeti yapan düşman güçlerine gerillalar tarafından üç ayrı noktada pusu atıldı. Çıkan çatışmalarda 15 asker öldürüldü, 1 gerilla da yaralandı.

ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ

Savaş esirlerine saldıranlar cevabını alacaklardır

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin direniş kalesi ve Hayrilerin, Mazlumların, Kemallerin, Ferhatların kahramanlık geleneğinin kararlı savunucuları savaş esirlerine yönelik özel savaş saldırıları ve katliamları devam ediyor. Aylardan beri temposu artırılarak, tüm cezaevlerine yöneltilen saldırıları, son Diyarbakır katliamı ile ve yeni sürgünlerle boyutlanarak devam ediyor. PKK tutsaklarının direnişini kıramayan ve onları asla teslim alamayan özel savaşın, gerilladan darbe yedikçe kudurmuşçasına, bedeninden başka savunma silahı olmayan tutsaklara her türlü yönelimi ve itiraf dayatmaları devam ediyor. Ama boyun eğmeyen, teslim olmayan ve asla ihanete prim vermeyen PKK'li savaş esirlerinin kararlılığı ve canı pahasına sürdürdükleri direniş de devam ediyor.

En son, Diyarbakır Cezaevi tekrar kana bulandı. Eli-kolu bağlı savaş esirlerine, yüzlerce polis, asker ve ihanetçi ile saldıran ve bomba-silah kullanan özel savaş güçleri, **Ramazan ÖZÜAK** yoldaşı katlettiler. Bu saldırılarda onlarca tutsak yaralandı ve yüzlercesi Antep Cezaevi'ne sürgün edildi. Sürgün edilenlerden haber alınamamaktadır. Yine diğer cezaevlerinde Diyarbakır katliamını protesto etmek için açlık grevleri başlatıldı.

Hiç kuşkusuz cezaevleri, dağlarda süren özgürlük mücadelesinin birer direniş parçası ve içerideki tutsaklar da onun kararlı savaşçılardır. Esat Oktayların vahşetini yerle bir eden ve Şahin Dönmez gibi ihanetçilere yaşam hakkı vermeyen ve bugün de Diyarbakır başta olmak üzere cezaevlerinde PKK'li savaş esirlerine saldıran özel savaşa, onun yardakçısı itirafçı takımına, yine özel savaşın rezil uşağı olan ve yaşamını bundan sonra sürüngenler gibi kovuklarda geçirmek zorunda kalan Selim Çürükkaya gibi Milliyet ve MİT beslemelerine de gerekli cevap misliyle verilecektir.

Türk devleti eğer cezaevlerindeki tutsakları yalnız ve eli-kolu bağlı sanıyorsa kesinlikle yanılıyor. Eğer özel savaş, bu katliamın cevapsız kalacağını sanıyorsa, yine kesinlikle büyük yanılgı içerisindedir. Ramazan yoldaşın katledilmesinde ve onlarca yoldaşımızın yaralanmasında görev alan itirafçılar cezasız kalacaklarını sanıyorlarsa ve Çürükkaya gibi, Almanya'da ve Milliyet aracılığı ile MİT'ten maaş alanlar uzun süre yaşayabileceklerini sanıyorlarsa çok ağır yanılıyorlar. Halkımızın ve tutsak ailelerin büyüyen öfkesi ve gerillanın kendilerine verdiği güç bütün bunların hesabını ve hem de tek tek soracaktır.

Diyarbakır vahşetine karşı sessiz kalan, sözde insan hakları kuruluşları, bir protestoya bile gelmeyen ve bireysel yaşamlarını sürdürmenin telaşında olan ve giderek ufalan Kürt grupları, cezaevlerindeki baskılara karşı sessiz kalan uluslararası kuruluşlar ve TC dostu Martinez; düşman vahşetinin utancını, bu suçun sessiz ortakları olarak yaşayacaklardır.

Mazlumlarla, Hayri ve Kemallerle uğurladığımız Ramazan yoldaşın anısı, dağlarımızda süren gerilla savaşımızda ve özgürlüğü için ayağa kalkan halkımızın dalga dalga yayılan öfkesinde bir intikam yemini olacak ve sürekli yaşatılacaktır. Zindanlardaki yoldaşlarımızın kararlı direnişi ne pahasına olursa olsun sürdürülecek ve TC'ye gerekli cevap verilecektir. Dışarıda, bu katliamların pratik cevapları, hem de geciktirilmeden ve misliyle ödettirilecektir.

Dersim'de Kutuderesi şehitlerinin intikamı alındı

27-28 Eylül tarihleri arasında Dersim'e bağlı Kutuderesi mevkiinde düşman birlikleri gerillaların bulunduğu alana tank, top, panzer ve helikopterlerle saldırı düzenlediler. Havadan alanı yoğun bir şekilde bombalayan düşman güçleri gerillaların bulunduğu alanı çembere alarak gerillalarla çatıştılar. Çıkan çatışmalarda çok sayıda asker ölürken, 5 ARGK gerillası şehit düştü. Çatışmada şehit düşen gerillalar arasında ARGK komutanlarından **Celal BARAK (Zeynel)** adlı gerillanın da olduğu bildirildi.

Düşmanın Kutuderesi vahşetinden sonra Dersim Eyaleti'ne bağlı gerilla birlikleri Türk ordu güçlerine karşı 30 Eylül 1994 tarihinde Ovacık'ta bir intikam eylemi düzenlediler. 2 saat süren çatışmalarda düşmana ait tüm mevziler imha edilerek, 1'i subay, 1'i astsubay olmak üzere toplam 20 asker öldürüldü, 18 asker de yaralandı. Gerillaların yola döşedikleri mayınların patlaması sonucu ise 1 panzer imha oldu. Daha sonra gerillalar Ovacık yoluna barikat kurarak geri çekildiler. Eylemde 1 adet MG-3 ve yedek namlusu, 8 adet G-3, 1 adet B-7 roketatar, 1 adet roket ve haşvesi, 34 adet G-3 şarjörü, 4 adet G-3 roketi, 2147 adet G-3 mermisi, 8 adet askeri yelek, 2 adet el bombası, 1 adet dürbün, 3 adet telsiz bataryası, 4 adet sırt çantası, 3 adet parka, 1 adet saat, 3 adet radyo, 1 adet aydınlatma tabancası ve 2 adet künye gerillalar tarafından ele geçirildi.

Eylemde Nurettin Bostan (Afyon), Oğuz Akadağ (Afyon), Kerem Ak, Hüseyin Atasever, Recep Aslan ve soyadları tespit edilemeyen Uğur ve Cüneyt isimli askerlerin ölenler arasıdna oldukları kimlikleriyle tespit edildi.

Yine aynı gün Nazımiye'ye bağlı Qıl karakoluna baskın düzenleyen gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 11 asker öldürüldü. Baskında düşmana ait mevzilerin düşmesi sonucu çok sayıda asker de mevzilerini terk ederek kaçtı.

Çıyayê Bızina'da 1 helikopter düşürüldü

Türk ordu güçleri 1-4 Ekim tarihleri arasında Botan Eyaleti sınırları içinde bulunan Çıyayê Bızına'da gerillalara karşı bir operasyon düzenlediler. Düşman birlikleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmalarda 3 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı, 1 helikopter de gerillalar tarafından düşürüldü.

Yüksekova'da çatışma

6 Ekim 1994 tarihinde ARGK gerillaları Yüksekova-Oramar arasında bulunan Doski vadisinde düşman konvoyuna iki ayrı noktada pusu attı. 30'a yakın cemsenin düştüğü pusuda düşman güçleriyle gerillar arasında çıkan çatışmada 17 asker öldürüldü, 10 asker yaralandı. Tank ve panzerlerle alanın bombalanması sonucu 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı.

Kağızman'da 20 asker öldürüldü

27 Eylül 1994 tarihinde Kağızman'ın dağlık alanlarında operasyon çıkan Türk ordu güçlerine gerillalar tarafından pusu atıldı. Pusu daha sonra çembere dönüşerek operasyon güçleri işlevsiz bırakıldı. Çıkan çatışmalarda 20 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı. Düşman birlikleri gerilla çemberini yarmak için helikopter ve uçaklarla alanı bombalayarak indirme yapmasına rağmen çemberi yaramayarak geri çekilmek zorunda kaldı. Eylemde 2 adet G-3, 1 adet lav silahı, 3 adet el bombası, 1 adet dürbün, 1 adet saat, 1 adet radyo, 8 adet G-3 şarjörü, 2 adet MG-3 şeridi, 1 adet telsiz ve 400 adet G-3 mermisi gerillalar tarafından ele geçirildi.

Dersim-Kutudere eyleminde şehit düşen ARGK komutanlarından **Celal BARAK (Zeynel)** yoldaş (sol başta)... Mahsum Korkmaz Akademisi, 1991.

Çemê Gelda Köprüsü'nde korucülara darbe

2 Ekim 1994 tarihinde Kulp'a bağlı İslamköy ile Tiyax köyleri arasında bulunan Çemê Gelda Köprüsü'nde gerillalar tarafından korucülara pusu atıldı. Atılan pusuda 11 korucu öldürüldü, 3 korucu da yaralandı.

Eylem sonrası Türk ordu güçleri Diyarbakır-Kulp karayolunu keserek gerilla yakınları ve ailelerini ölümle tehdit etti.

Mutki'de koruculuk çözülüyor

4 Ekim 1994 tarihinde Muş-Sason-Mutki üçgeninde düşman güçlerinin gerillalara karşı düzenledikleri operasyonlarda yoğun çatışmalar yaşandı. Muş ve Sason'da başarısız kalan düşman güçleri operasyonu daha çok Mutki alanına kaydırdılar. Mutki'nin Tap ve Nervan mıntıkalarında gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmalarda 8 korucu ve 12 asker öldürüldü, 5 korucu da yaralandı. Mutki'de gerillaların son dönemlerde korucülara yönelik geliştirdiği eylemler sonucu çok sayıda korucu silah bıraktı.

Botan'da kaybeden düşman Koçgiri'de de kaybediyor

ARGK gerillalarının son dönemlerde Koçgiri, Erzincan ve Karadeniz'in çeşitli alanlarında MHP'li faşistlere ve kontralara karşı geliştirdikleri eylemler sonucu düşman güçlerinin de bu alanlarda yoğun bir örgütlenme ve hareketlilik içine girdiği görülmektedir. Kürdistan'ın iç kesimlerinde otoritesini kaybeden devlet, bu alanlarda otoritesini kaybetmemek ve var olan otoritesini korumak için binlerce asker, özel tim vb. güçleri yığmaktadır. Koçgiri, Elazığ ve Erzincan'da Türk köylerine silah dağıtılmakta ve MHP'li faşistler eliyle yörede bulunan Kürt köyleri üzerinde amansız bir terör estirilmektedir. Gerillaların eylemleri karşısında Türk ordu güçleri Dersim'de olduğu gibi Koçgiri'de de ormanları yakmakta, köyleri boşaltmakta ve yurtseverleri işkenceden geçirmektedirler.

16 Eylül 1994 tarihinde Zara-Divriği yolunda gerillalar tarafından atılan pusuya 40 kişilik MHP'lilerden oluşan özel ordu mensubu bir grup düştü. Çember içinde kalan özel ordu güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1'i subay olmak üzere özel ordu mensuplarından 20'si öldürüldü. Eylem ardından düşman güçleri Zara'da halktan çok sayıda kişiyi işkenceden geçirerek göz altına aldılar.

16 Eylül'de ağır kayıplar veren düşman güçleri alana takviyeler yaparak yeni operasyonlar başlattılat. Operasyonlar Zara, İmranlı, Kangal, Divriği ve Hogik alanlarında yaklaşık 1 aydır devam etmektedir. Operasyonlar boyunca Koçgiri, Zara, İmranlı ve Divriği alanlarında ormanlık alanların tümü yakıldı. 5 Ekim'de Türk ordu güçleriyle gerillalar arasında çıkan bir çatışmada da 1 subay, 5 asker öldürüldü, 1 subay ve 2 asker de yaralandı. Operasyonda başarılı olamayan düşman güçleri suçu yükledikleri askerlerden 3'ünü askeri de kurşuna dizdiler.

7 Ekim 1994 tarihinde ise Sivas ya-kınlarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmaya müdahale etmek isteyen 1 Skorsky helikopteri gerillalar tarafından düşürüldü, 1 üsteğmen ve 2 asker öldürüldü.

Doğubeyazıt'ta düşman hareket edemiyor

8 Ekim 1994 tarihinde Doğubeyazıt'a bağlı Demirkapı-İnekli alanları gerillalar tarafından kontrol altına alınarak, düşman güçlerinin konumlandığı iki stratejik tepeye 3 ayrı noktada baskın yapıldı. Birinci tepede bulunan askerler çatışmaya girmeden kaçtılar. İkinci tepede çıkan çatışmalarda ise toplam 40 asker öldürüldü, 13 asker de yaralandı. 1 helikopter de gerillalar tarafından düşürüldü.

Silopi'de katliam

6 Ekim 1994 tarihinde Silopi'ye bağlı Kûrava (Ovacık) köyü yakınlarında Güney Kürdistan'dan giriş yapmak isteyen 16 kaçakçı Türk ordu güçleri tarafından öldürüldü.

Güney operasyonunda sonuç fiyasko

26 Eylül-6 Ekim tarihleri arasında Türk ordu güçleri kara ve havadan Güney Kürdistan'a operasyon düzenlediler. Düzenlenen bu operasyoda daha çok sivil ve savunmasız insanlar hedef alındı. Sınaht, Hanpur dağları, Haftanin, Kêrê tepeleri, Şeraniş, Bêhêrê ve Qesrok yaylaları 10 gün boyunca uçak ve helikopterlerce bombalandı. Bombalamalarda çok sayıda sivil yaralandı. Ayrıca Silopi'ye bağlı Gitê ve Keriyareş taburlarından Sıněh, Bêhêrê ve Qesrok köyleri top atışına tutuldu. Bu arada gerillalar da yer yer etkili pusular kurdular. Operasyon boyunca gerillalar tek bir kayıp vermezken, Türk ordu güçlerinden 100'ün üzerinde asker öldürüldü, 30 asker de yaralandı.

Öte yandan ARGK Basın Bürosu tarafından yapılan açıklamada kısaca şu görülere yer verildi: ***"Güney'de TC'nin geliştirdiği operasyon tersine halkımız üzerinde olumlu etki yaratarak, halkın birliğini daha da pekiştirmiştir. Halkımız bu operasyonlarda gerillalara aktif destek sunmuştur. Hatta Doski vadisindeki çatışmalarda düşmanın geri püskürtülmesinde gerillalarla birlikte savaşmışlardır."***

Kontra öğretmenler cezalandırıldı

17 Eylül 1994 tarihinde Erzincan-Erzurum yolunda gerillalar MHP'lilere ait bir otobüsü durdurarak kimlik kontrolü yaptılar. Kontrolden kaçmak isteyen ve MHP'li özel tim olduğu anlaşılan 7 özel tim elemanı öldürüldü.

Yine 24 Eylül 1994 tarihinde Kurtalan-Beşiri yolunda gerillalar tarafından 7 öğretmen gözaltına alınarak soruşturmaları yapıldı. 5 öğretmen serbest bırakılırken, kontra elemanı olan 2 öğretmen de gerillalar tarafından cezalandırıldı. 25 Eylül günü ise Doğubeyazıt'a bağlı Kazan köyünde özel ordu elemanı 1 öğretmen gerillalar tarafından cezalandırıldı.

10 Ekim 1994 tarihinde Erzurum'un Tekman ilçesine bağlı Taşkesenli ve Katranlı köylerinde kontra elamanı olan toplam 5 öğretmen gerillalar tarafından öldürüldü.

Kulp'ta gerilla vuruyor

11-12 Ekim 1994 tarihlerinde ARGK gerillalarının Kulp'a bağlı Kanıka köyüne düzenledikleri baskında düşman güçleriyle çıkan çatışmada 16 asker ve 3 korucu öldürüldü.

Tınyaniş taburu yerle bir

13 Ekim 1994 tarihinde ARGK gerillaları Behdinan Eyaleti sınırları içinde bulunan Tınyaniş taburuna 5 ayrı koldan baskın yaptılar. Taburu koruyan 4 mevziden 3'ü düşürülerek 16 asker öldürüldü. Düşman güçlerini geri çekerek ve birliklerini köylere yayarak hedef şaşırtma taktiğini uyguladı. Bunun üzerine gerillalar da taktik değiştirerek geri çekildiler. Daha sonra tabura tekrar yerleşen düşman güçlerine gerillaların baskın düzenlemeleri sonucu tabur tümden imha edilerek 50'nin üzerinde asker öldürüldü. Baskında 2 adet BKC, 8 adet BKC şeridi, 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 2 adet telsiz, 2 adet MG-3 yedek namlusu, 2 adet BKC yedek namlusu, 1 adet B-7, 8 adet B-7 roketi, 2 adet B-7 çantası, 3 adet BKC sandığı, 3 adet kalaşnikof şarjörü, 58 adet G-3 şarjörü, 2770 adet BKC mermisi, 1350 adet G-3 mermisi, 1 adet fotoğraf makinesi, 1 adet gece dürbünü, 2 adet saat, 17 adet sırt çantası, 6 adet yağmurluk, 1 adet su matarası ve 1 adet askeri yelek gerillalar tarafından ele geçirildi.

ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan) 41 no'lu açıklaması:

EKİM AYI EYLEM BİLANÇOSU

1- Bu ay içerisinde toplam **528** ayrı noktada ARGK gerillaları tarafından eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylemlerde **35**'i rütbeli olmak üzere, toplam **910** asker öldürülmüştür. Yine **5**'i rütbeli olmak üzere **347** asker de yaralanmıştır. **6** çete yakını ve **27** çete öldürüldü, **12** çete yakını ve **140** çete de yaralanmıştır. İşbirlikçi, ajan, memur, polis, özel tim, kontra ve faşist öğretmenler olmak üzere toplam **101** kişi gerillalar tarafından öldürüldü, **32** kişi de yaralandı. Öldürülenler arasında **1** savcı ve **1** komiser de bulunmaktadır. Bunun yanında **1** teğmen, **70** çete, **3** bekçi, **1** kontra, **7** çete (çobanı), **2** ajan, **33** çete yakını, **20** MHP'li faşist, **2** muhtar, **1** asker, **9** memur, **1** uzman çavuş gözaltına alınmıştır. Bunların bir kısmının sorgu işlemleri tamamlanıp bırakılmış, diğerlerinin sorguları hala devam etmektedir.

2- Bu ay içerisinde **119** ARGK gerillası şehit düştü, **66** gerilla da yaralandı. Yaralanan gerillalar ordumuzun tıbbi olanaklarıyla tedaviye alınmıştır.

3- Bu eylem ve çatışmalarda Türk ordu güçlerinden **8** adet BKC, **50** adet kalaşnikof, **42** adet G-3, **2** adet A-4, **4** adet 60'lık havan topu, **1** adet uçaksavar, **4** adet tabanca, **4** adet av tüfeği, **8** adet MG-3, **9** adet Lav silahı, **3** adet karnas, **1** adet Bruno, **4** adet B-7 roketatarı, **3** adet M-27, **1** adet A-6, **3** adet ışıldak tabanca, bu silahlara ait **26.226** mermi, **1** Grinof sandığı, **338** adet şarjör, **44** adet bomba, **16** adet roket, **9** adet havan topu mermisi, **9** adet el telsizi, **6** adet araba telsizi, **1** adet sırt telsizi, **30** adet dürbün, **1** adet lezer dürbünü, **32** adet parka, **15** adet yağmurluk, **1** adet kasatura, **12** adet askeri matara, **116** adet sırt çantası, **4** adet askeri elbise, **28** adet yelek, **26** adet palaska, **42** adet battaniye, **4** adet mayın arama dedektörü, **42** adet askeri çadır, **2** adet TV, **1** adet bilgisayar, **5** adet telefon, **1** adet daktilo, **1** adet faks, **5** adet tansiyon ölçme aleti, **8** adet ışıldak, **10** adet uyku tulumu, **2** adet sağlık çantası ve çok sayıda sayımı yapılmayan askeri malzeme gerillalar tarafından ele geçirilmiştir. Çete ve işbirlikçilerden **280** büyükbaş hayvan, **6875** küçükbaş hayvan kamulaştırılmıştır. Yine bunlara ait **6950** dolar, **3610** DM, **188** dinar, **268.460.000** TL alınmıştır. Çete, işbirlikçi ve TC'ye ait **97** ev, **2** petrol ofisi, **18** elektrik hattı, **73** elektrik direği, **17** trafo, **5** telefon hattı, **100** telefon direği, **1** su deposu, **3** köprü, **1** TV verici istasyonu, **3** sağlık ocağı, **2** PTT binası, **1** radyo verici istasyonu, **1** belediye binası tahrip olmuş ve yakılmıştır.

4- Bu ay içerisinde düşmana ve işbirlikçilere ait **11** panzer, **24** cemse, **2** PTT aracı, **2** otobüs, **6** traktör, **5** tank, **18** taksi, **2** şantiye arabası, **7** minibüs, **2** kamyon, **2** motorsiklet, **3** jip, **1** belediye aracı, **1** tank, **2** uçak, **2** helikopter gerillalarca savaş dışı bırakıldı.

5- Geliştirilen bu eylemler sonucu paniğe kapılan, pişmanlık duyan 104 çete silah bırakmıştır.

DERSİM 38'E GEÇİT YOK

Dersim'de yaklaşık bir aydır MHP'li özel timler ve Türk ordusu tarafından çok sayıda köy ve ormanlık alan yakıldı. Hemen her gün köy yakılmakta ve boşaltılmaktadır. Ovacık, Pülümür ve Hozat alanları başta olmak üzere Dersim'in birçok alanında binlerce insan göç ettirilerek köyler ve köylülere ait ne varsa TC tarafından yakılmaktadır. Yakılan köyler daha sonra havan toplarıyla yerle bir edilmektedir. Buna karşılık ARGK gerillaları Dersim'in birçok alanında köy ve orman yangılarına müdahale ederek düşman güçleriyle günlerce devam eden yoğun çatışmalara girdiler. Evleri yakılan köylüler Ovacık, Hozat ve Pülümür'de ilçelerinde TC'nin Dersim'deki katliamlarını protesto etmek için yürüyüş düzenlediler. Şu ana kadar Dersim'de toplam 30'un üzerinde köy yakılıp boşaltıld.

Dersim'deki yakma-yıkma ve katliam olayı üzerine ERNK Avrupa Örgütü kamuoyuna ve basına açıklamada bulundu: ***"Dersim Eyaleti'nde TC'nin yüzü daha net açığa çıkmıştır. 1938'de Dersim'i kana bulayan, kadınları ve çocukları süngüden geçiren düşmanın, bugün eskisi kadar rahat hareket edemeyeceği de çok açık bir biçimde ortaya çıktı. Çünkü bugün; Seyit Rızaların, Ali Şerlerin intikamını alan ve Nuri Dersim'in vasiyetinin gereklerini yerine getiren ARGK, ulusumuzun yiğit evlatları ve savaşan kahramanları var.***

TC'nin Dersim pratiği köysüz Kürdistan, ormansız Kürdistan yaratmaktır. Bu, sivilllerin katledildiği ve Kürdistanlıların geleceklerinin yerle bir edilerek karartılmaya çalışıldığı bir Kürdistan'dır. Yakılan her köyün, katledilen her yurtseverin ve ateşe verilen her ormanın hesabı sorulacak ve fazlasıyla karşılık verilecektir. Artık ulusumuz da gerillaların yanında TC'ye cevap vermelidir. Tüm metropol kitlemiz, özel savaşa aynı cevabı vermek için yetkilidir ve hemen harekete geçmelidir.

Artık söze son verilsin.

Gün eylem ve güçlü cevap verme günüdür. Ülkemizi yerle bir edene aynı şekilde cevap verelim. Başta Dersim, Sivas ve Erzincanlılar olmak üzere Dersim Eyaleti'ndeki tüm Kürdistanlılar, yaratılan zafer direnişi içinde yerlerini daha güçlü almalıdırlar."

Bir hafta içinde Ovacık, Hozat ve Pülümür, Pertek alanlarında yakılan köy, mezra ve ormanlık alanları isimleri şöyle:

Tepsili (Mıkuki), Eğrikavak (Mamle), Kuşluca (Deresemkul) Balamansur (Tokmak), Kakber (Buzlutepe), Qozca, Kömler, Kıra mezrası, Hanuşağı, Kızılveren mezrası, Mollaailer, Bektaşiuşağı, Gökuşağı, Yazıören, Yarımkaya, Şahverdi, Cevizlidere (Merxo), Karataş, Mercan, Burnak, Çat, Semkan, Mitikan mezrası. Alikaraman (Kangalı), Sağlamtaş, Kertê, Merxê (Çakırkaya), Kavuklu, Azgılore, Nernak, Şixan (Aktik) Boğalı, Hınzari, Mutu, Senek ve Rabat köyleri.

Dersim'de hala devam eden köy yakmalar sırasında şu ana kadar toplam 7 köylü de evleriyle birlikte yakıldı, 30'a yakın kişi ise kayıptır.

Orta Saha Savaş Komutanlığı'nın 1 no'lu açıklaması

KAMUOYUNA!

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz, 1994 yılında muazzam gelişmelerle zafere doğru ilerliyor. Sömürgeci Türk devleti gerilla güçlerimiz karşısında aldığı ağır darbeler sonucu bütün iğrenç uygulamalarıyla halkımıza ve coğrafyamıza yönelmektedir. Eyaletlerimiz bünyesinde sadece 1994 yılı içerisinde 300'ü aşkın köy boşaltıldı. Onbinlerce hektarlık ormanlık alan yakıldı. İçlerinde yaşlı, kadın-erkek ve çocukların da bulunduğu yüzlerce insanımız hiçbir gerekçe gösterilmeden kurşuna dizildi. Şehirlerde kontra cinayetleri bizzat Olağanüstü Hal Yönetimi bünyesinde özel örgütlendirilmiş ekiplerle sistemli bir şekilde devam ediyor. Bütün bunlar yapılırken, burjuva basını da bu vahşetin yazımsal kanadını oluşturarak topyekün bir şekilde ***"Kürde karşı savaş"***larında zirveyi yaşıyorlar. Basının estirdiği yalan rüzgarlarının sonuç vermemesinden dolayı askeri çözülmeleri gizlemek, kamuoyunun gündemini değiştirmek için başlatılan ***"rüşvet skandalları"*** sadece batan gemin görüntüsü oluyor.

Halk savaşımızın TC cephesinde yarattığı derin bunalım daha da büyüyerek devam edecektir. Sonbahar savaş hamlemiz bütün Kürdistan'da gerillanın büyük eylem ve güçlü darbeleriyle başarılı bir şekilde geçmektedir. Devletin halkımıza reva görmediği yaşam koşullarını biz de devlete ve onun işbirlikçilerine tanımayacağız. Eyaletlerimiz sınırları dahilindeki devletin özel savaş yöntemleriyle otoritesini kurduğu ilçeler, savaş araçlarının kullanıldığı karayolu şebekeleri, elektrik ve telefon hatları, yine özel savaş kurumu olarak işlev gören okulların faaliyetleri hakkında açıklamada bulunuyoruz:

1- Kürdistan halkının kurtuluş savaşına, halkımızın değer yargılarına ve ulusal özüne ters düşen davranış sahibi hiçbir öğretmen eyalet sınırlarımız içerisinde görev yapamaz.

2- Söz konusu konum haricindeki öğretmenler ise ancak onayımız dahilinde görevlerini sürdürebilirler.

3- Gerillanın tahrip ettiği elektrik, telefon, köprü ve yol hatlarının onarımında çalışmak yasaktır.

4- Tüm taşıma araçları, asker, polis, savcı vb. personeli, yine devlet ve orduya ait olan malzemeleri taşımak yasaktır.

5- Başta karakollar olmak üzere tüm devlet kamu binalarının yapımı ve onarımı yasaktır.

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

Eylül'ün başından Ekim ayının ortalarına kadar Kürdistan, yaygın ve yoğun bir savaşa sahne oldu. Bu ayların bilançoları savaşın hangi düzeyde seyrettiğini gösterir. Türk sömürgeciliği tam bir bunalım ve çöküşü yaşarken, Kurtuluş Ordumuz (ARGK) ise savaşı yoğunlaştırarak, eylemliliği yükselterek, düşmanı bütün Kürdistan'da tam bir çıkmaz içinde bırakarak gelişti ve büyüdü.

Türk ordusu, başta Dersim olmak üzere, bütün Kürdistan'ı daha fazla yakmaya yöneldi. Doğubeyazıt'tan Koçgiri'ye, Herekol ve Gabar'a kadar Kürdistan'ın bütün dağları ve ormanlık alanları hemen her gün uçak ve helikopterlerle bombalandı. Orduya moral vermek, psikolojik üstünlüğü bir nebze olsun elde tutmak amacıyla içi boş olan "büyük" operasyonlar düzenledi. Askerler zorla savaştırılarak imhaya terk edildi. Güney Kürdistan'a ard arda iki defa sınırötesi operasyonlar gerçekleştirilerek gövde gösterisi yapıldı. Mevcut durumda zaten TC, Güney Kürdistan'ı bir eyaleti gibi kullanmayı ve istediği zaman girip çıkmayı amaçlıyor.

Türk sömürgeciliğinin saldırıları daha çok halkı hedeflemektedir. Kuzey Kürdistan'da yüzlerce köy yakılıp yıkıldı ve binlerce insan köylerinden göç ettirildi. Ovacık, Pülümür ve Hozat başta olmak üzere, Kürdistan'ın diğer alanlarında onlarca köy ve mezra ateş altında tutularak tahrip edildi. Bu vahşet uygulamaları, normal savaş kurallarıyla açıklanamaz. Hele insanlıkla hiç alakası yoktur, caniliktir ve tam bir çılgınlıktır. Düşmanı bu uygulamalarıyla daha yakından tanıyan Dersimliler kendilerini korumak için mağralara girmekte yeraltı savunma tedbirlerini geliştirmektedirler. Tıpkı 1938'lerde Dersim insanının Türk barbarlığına teslim olmamak için dağlara çıktığı ve kendisini uçurumlardan attığı gibi.

Botan'da savaşamayan ve kaybeden Türkiye Cumhuriyeti Dersim, Erzincan ve Koçgiri'de de kaybetmemek ve otoriteyi elinde tutmak istiyor. Buralarda TC'nin savaşı kaybetmesi demek, devrimin her an kapıda olması demektir. Türk sömürgeciliğinin yıllardan beri özel politikalar yürüttüğü, yine MHP'nin şahsında faşizmin en çok örgütlendiği yerler bu alanlardır. Düşman özellikle Dersim'de 1938 katliamından sonra devreye koyduğu asimilasyon politikasıyla belli bir döneme kadar burayı elinde tutmayı başardı. Bu süreçle birlikte tüm Kürdistan'ı Tuncellileştirmeyi hedefledi. Günümüzde ise politikası tersine bir işlev görüyor. Nitekim gerilla bütün Kürdistan'da olduğu gibi Dersim'de de yoğun bir örgütlenme ve eylemlilik sürecine girince, düşman da yer yer 1938 provalarını yaparak halka gözdağı vermeye başladı. Bugün ise tümüyle ikinci bir Dersim 38'i gerçekleştirmek istiyor. Bu temelde halk sindirilmesine ve gerillanın nefessiz bırakılmasına çalışılıyor. Dersimlilere o günler hatırlatılmak isteniyor.

Kuşkusuz bu, burada mücadelemizin kökleştiğini ve Dersim halkının da gerillanın yanında olduğunu kanıtlıyor. Bu nedenle devlet Botan'da olduğu gibi, Dersim'de de katliam politikalarını hayata geçirdi. Bu politikasından da sonuç alamayan düşman, şimdi katliamlarla yetinmiyor, yaygınca köy ve ormanları yakıyor. Dersim insanına tümüyle tekrar birer "Tuncelli vatandaşlığı" dayatılıyor.

Dersim'de yaklaşık bir aydır 30'un üzerinde köyün yakılması ve 35'e yakın insanın "faili meçhul" bir şekilde ortadan kaybolması, yine 7 insanın cayır cayır yakılması tam bir vahşet uygulamasıdır. Bu çok açık vahşet karşısında, sömürgeci basın da ilk kez köylerin askerler tarafından yakıldığını yazmak zorunda kaldı. Kürt hainliği karşılığında bakan olan Azimet Köylüoğlu, "PKK propaganda amaçlı olarak Dersim'de köyleri yaktı ve devlet köy yakmaz" şeklinde açıklamada bulunurken, gerçeklerin böyle olmadığını itiraf eden TBMM Başkanı Cindoruk, "PKK'nin köyleri yaktığına inanmadığını" söyledi.

Dersim'de devletin köy ve ormanları yakma ve insanları katletme uygulamaları bu yönlü olurken, gerilla da Dersim'in birçok alanında, yine Koçgiri ve Erzincan'da düşmanla girdiği çatışmalarda yüzlerce asker ve MHP'li kontra öldürdü.

Mevcut durumda TC Botan başta olmak üzere birçok alana girememektedir. Gelinen süreçte bir yandan bu alanlardan düşmanın tümüyle sökülüp atılırken, diğer yandan ulusal kurumlaşmanın ve devletleşmenin temelleri hızla geliştirilmekte ve kurtarılmış bölgelere gidilmektedir. Bu gelişmeler karşısında tutunamayan düşman şehirlere çekilerek, koruculuk ve ajanlaştırma uygulamaları temelinde kendini korumaya alıyor. Bu da sonuç vermeyecektir. Önümüzdeki süreçte savaş giderek şehirlere de düşman için barınamaz alanlara dönüştürecektir.

Öte yandan Kürdistan kırsalında koruculuk hızla bir çözülüşü yaşamaktadır. Bu bir aylık süreçte 500'e yakın korucu silah bırakarak bir daha bu işi yapmayacaklarını açıkladılar. Giderek bu kurum da TC'nin başına bela olmaktadır.

Kürdistan'da TC ve kemalizme ait her şey sökülüp atılmaktadır. TC egemenliği ve siyaseti adına hiçbir şey bırakılmamaktadır. Onlar adına kalan sadece barbar Türk akınlarıdır. Deliler ve vahşiler tarafından yapılan katliamlardır. Kısacası gelinen aşamada Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin tutunacak yeri kalmamıştır. Yanan Kürdistan değil, TC'nin kendisidir.

Her yerden, her eylemden büyük coşku ve dönüş ruhuyla

KÜRDİSTAN'A UZANIYOR YOLLAR

"Kürtler, şimdi başkalarından tek bir kırıntı dilenmiyorlar ve yine tek bir kırıntı kaptırmıyorlar. Her şeyin savaşla kazanılacağını, her şeyin savaşla kaptırılmayacağını, özgür ve insanca bir yaşamın da savaşla ancak inşa edilebileceğini müthiş öğreniyorlar."

"Her şeyini kaybedenler, bu her şeyi yeniden kazanmak için ellerinden gelen her şeyi yapacaklar, kıyameti koparacaklar" diyordu Başkan APO, silahlı mücadelemizin başladığı ilk yıllarda.

Artık o gün gelmiştir. Her şeyini kaybeden veya her şeyi kaybettirilen Kürtler, Kürdistan dışında savruldukları Avrupa, Asya başta olmak üzere her kıtada kazanmak için kıyameti koparıyorlar. Bugün sadece kazanmak için değil, kazandıklarını korumak için de fırtına koparıyorlar. Dünyayı canavar pençelerinde sıkıştıran "büyük" emperyalist güçlere karşı da hiçbir taviz vermeden haklarını sonuna kadar savunuyorlar. Eskiden başkaları için çalışan, düşünen ve yaşayan Kürtler, şimdi başkalarından tek bir kırıntı dilenmiyorlar ve yine tek bir kırıntı kaptırmıyorlar. Her şeyin ancak savaşla kazanılacağını, her şeyin savaşla kaptırılmayacağını, özgür ve insanca bir yaşamın da savaşla inşa edilebileceğini müthiş öğreniyorlar. Bu amaca hizmet etmek koşuluyla, savaşsa savaş, barışsa barış diyerek büyük politikleşiyorlar. Hiçbir tehditten, saldırıdan korkmuyorlar, gerilemiyorlar, akın akın kavga meydanlarına yürüyorlar, ilerliyorlar, yeni yeni mevziler kazanıyorlar. Kavga meydanlarında çelikleşiyorlar, militanlaşıyorlar. İçlerindeki Almanyalar, Fransalar, Avrupalar can çekişiyor. Bunların yerine Kürdistan büyüyor, vatana yollar açılıyor, kaynağa dönüş ruhu gelişiyor.

Bu, PKK önderliğinde doğan Kürdistan'ın dünyadaki bütün Kürdistanlıları fethidir; Asya'da Asya'yı değil, Avrupa'da Avrupa'yı değil, diğer kıtalarda bu kıtaları değil, her yerde Kürdistan'ı yaşamak ve yaşatmaktır. Yine bu, dünyayı ilerici ve gerici güçler olarak iki ayrı cepheye bölmektir. Kürdistan sorununun uluslararasılaşmasının sonuçlarıdır bunlar. Herkes, her örgüt, her devlet, her kurum bu konuda bir şeyler söylemek, bir tavır içine girmek zorunda kalmıştır.

İşte bütün bunları yaratan, sadece Kürdistan'ın da içinde yer aldığı Ortadoğu'yu değil, dünyayı da böyle ciddi etkileyen Kürdistan devriminin öncülüğünde yeni bir ruh kazanarak ayağa kalkan Kürtlerdir. Dünün en büyük köleleri bugünün en büyük militanları olarak, dünya egemen güçlerinin "yeni düzeni"nin en temel ayaklarından olan Ortadoğu ayağını kırıyorlar. Buradan söz konusu emperyalist düzenin diğer ayaklarını zayıflatıyorlar.

Kısacası burada bir ruh var, bu ruhun beslendiği bir kaynak var. Sömürgeciler, emperyalistler ve değer tüm gericiler "PKK Kürt halkı değil" diyedursunlar, gerçekte ise bu fetheden büyük ruhu, "Kâbe"ye dönüşen büyük kaynağı yaratan güç PKK'dir. Kürdistanlının bulunduğu her yerde bu ruh beslendiği ana kaynağa dönüyor. Kürdistan dışında yaşayan yüzbinler, milyonlar böyle bir sürecin coşkusunu, heyecanını yaşıyorlar. ERNK Avrupa Temsilcisi, Hollanda'da yapılan festivalde yaptığı uzun konuşmanın sonunda hazır bulunan 100 bini aşkın kitleye bu ruh temelinde vatan Kürdistan'a sahip çıkış ve dönüş için yemin ettirdi. Halkımızın ölüm fermanına tanık olan 20. yüzyıl kapanmadanki son yıllarında aynı halkın ilkin büyük diriliş çıkışına, şimdi de nihai zafer yürüyüşüne tanıklık yapmaktadır. Denilebilir ki dünyanın en örgütlü halkı olma konusunda birinci sıraya yerleşen Kürdistan halkı topyekün ant içerek, 20. yüzyılın son yıllarına dünyayı sarsacak bir devrimi sığdırma kararlılığını ve coşkusunu sergiliyor.

Bunun şimdiki kapsamı da bir devrimdir. Dost ve düşman güçler, uyanan bir halkın dev yürüyüşünü seyrediyorlar. En son olarak bunu Hollanda'nın Landgraf şehrinde bir kez daha gördüler. Gerek Kürdistan'da, gerekse yurt dışında PKK önderliğinde gerçekleşen büyük halk cepheleşmesinin sıradan olmadığını, bir sel coşkunluğunda kendi yatağından ana kaynağa aktığını herkes şaşkınlık, hayranlık ve husumet duyguları içinde gördü.

Hollanda'da gerçekleşen Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali'nin kitleselliği, Kürdistan'a büyük dönüş sürecinin oldukça yakıcılaştığının kesin mesajını veriyordu. Bütün siyasi çevrelerin, kişilerin, güçlerin yaklaşımı böyle olmak durumundadır. Gerçekleşen festivalin bir kültür gösterisi veya Avrupa'daki kitleyi bir araya getirmeyi hedefleyen bir etkinlik olarak görülmesi yanılgılı bir tutumdur. Kaldı ki ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı aşamanın Avrupa için dev gösterilere ihtiyaç duymaktan çok, Avrupa'daki dev kitle potansiyelini Kürdistan'a aktarmaya, bunun için büyük festivalleri, büyük yürüyüşleri ülkeye uzanan yollarda köprü yapmaya gereksinim duyduğunu özellikle vurgulamak gerekiyor.

Almanya başta olmak üzere emperyalist güçler, gerçeğin böyle olduğuna fazla yabancı değiller. Hollanda'da gerçekleşen festivalin Almanya'da yapılmasını kabul etmeyen Almanya, bu engelleme işi için ilgili makamlarını ne için harekete geçireceğini biliyordu. Herkes gördü ki, teknik zorluklara rağmen yüzbinler Hollanda'da da bir araya geldi. Ana kaynağın besleyici, yürütücü gücü bu ülkeyi de tarihi bir güne sahne yaptı. Bununla kanıtlanan, Almanya'nın nafile çabalar peşinde olduğu, TC gibi hamhayaller gördüğüdür. Başkan APO, ***"Örgütlenen ve özgürlüğe karar kılan bir halkın yürüyüşünü, önünde dünya dursa bile durduramaz"*** diyor. Aynı zamanda örgütlü halk gücünün atom bombası gibi etkili olduğunu söylüyor.

İşte hiçbir yerde hiçbir şekilde durdurulamayan Kürdistan halkı. Bu halk, tarihinde ilk defa gerçek anlamda **vatandaşlık** bağlarına kavuşuyor. Bunun duygularını ve heyecanını yaşıyor. Başkan APO, festival vesilesiyle verdiği mesajda, yüzbinlerin bir araya gelişinin hangi döneme tekabül ettiğini ve bunun küçümsenemez büyük önemini vurguluyordu. Kürdistan halkının artık **vatandaşlık** duygularıyla birbirine bağlandığını bunun da mevcut sürece denk düştüğünü söylüyordu. Ve bundan sonraki sürecin ülkeye dönüş, ulusal örgütlenmeyi tamamlama süreci olduğunu vurguluyordu.

Diğer halklardan festivale gelip sözlü mesaj veren Kürdistan halkının dostları, coşkulu günü birlikte geçirmelerini ifade etmekte zorlandılar. Festivale büyük anlamlar yüklediler ve halkımızı coşkuyla selamladılar. Dostlarımız da yurtsever kitlemizden etkilenerek, **"Biji Serok APO!"** sloganını da attılar. Kürdistan halkının kendi ülkesinin özgürlüğüne nasıl susadığını gören dostlar, insanlığın en kötü bir şekilde düşürüldüğü Kürdistan'da gerçekleşen büyük bir çıkışın dünyayı etkilediğini hatırladılar.

Tarihin Kürdistan halkı için çok önemli olan günlerinden 24 Eylül günü, Avrupa'da yaşayan halkımızın tüm kesimleri büyük bir festivali vatanlarına adadılar. O günün bütün zamanında Kürdistan'ı iliklerine kadar yaşadılar. Festival alanı her şeyiyle Kürdistan'ın bir parçasına dönüştürüldü. Bu müthiş coşku kapalı, güneşli ve yağmurlu havada sürekli alkış, halay ve sloganlarla yansıtıldı. **"Hepimiz Kürdistan'a!"**, atılan yeni süreç sloganlarındandı. Festival etkinliklerinin Kürdistan'a dönüş ağırlıklı olması, yine ERNK temsilcisinin konuşmasında bu yönlü hitap etmesi, yüzbini aşkın kitlenin buna içten katılım sağlaması sonucu, Hollanda'dan bir yol uzandı Kürdistan'a doğru...

Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali'ne
Savaş şiddetlenerek devam edecektir

Türk sömürgecilerinin, dünya gericiliğinin ve yerli işbirlikçi güçlerin desteğiyle saldırılarını vahşet boyutuna vardırdığı, katliam, yakıp-yıkma, göç ettirme, tutuklama, işkence vb. uygulamalarında sınır tanımadığı, buna karşı halkımızın özgürlük savaşını kahramanlıklar sergileyerek kararlıca sürdürdüğü bir dönemde, Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali düzenleniyor. Ülkemizde yoğunlaşan savaşla birlikte, ciddi gelişmelerin yaşandığı bir dönemde, bu festivalin düzenlenmesi, halkımızın özgürlük sesini insanlığa duyurması son derece anlamlıdır. Özgürlük savaşımıza değerli katkılar sunacak olan bu etkinliği düzenleyenlere, katılım gösteren yurtsever halkımıza ve değerli dostlarımıza selam ve saygılarımızı sunarız.

Kurtuluş mücadelemizdeki son gelişmeler de göstermiştir ki, kesin yenilgisi yaklaştıkça azgınlaşan TC, daha da saldırganlaşacaktır. Daha çok saldıracak, kan dökecek, yakıp-yıkacak, kendisiyle birlikte her şeyin sonunu getirmeye çalışacaktır. Ona karşı halkımızın kurtuluş savaşı da yoğunlaşacaktır. Bu durum, sömürgeciliğin yıkılışına, halkımızın kesin zaferine dek sürecektir.

Olup biten gelişmeler, savaşın giderek şiddetleneceğini gösteriyor. Düşmanımız kolay kolay pes etmeyecektir. Düşmanın direncini sarsmak ve kesin zafer elde etmek, kahraman halkımızın parti, cephe ve ordu saflarında savaşa katılımını güçlendirmesiyle gerçekleşecektir. Şimdiye kadar olduğu gibi, bundan böyle de yurt dışında yaşayan yurtsever halkımızın, devrimcilerin, demokratların ve değerli dostlarımızın gösterecekleri çabaların özgün bir yeri olacaktır. Kürdistan festivalinin kurtuluş savaşımıza sunduğu katkı için önemli bir dönüm noktası olacağı inancıyla hepinize başarılar diler, tekrar selam ve saygılarımızı sunarız.

ARGK Askeri Konseyi

Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali'ne
Bir dahaki festivali Kürdistan'da umut ediyoruz

Yurtsever Kürdistan halkı ve değerli dostlar!

Biz zindandaki savaş tutsakları, her ne kadar yanınızda olmasak da, şu anda yüreğimiz festivalde bulunan sizlerin yüreğiyle çarpmakta, yüreklerinizdeki coşkuyu bizler de yaşamaktayız. Sizleri, Kürdistan ve Türkiye'deki cezaevlerinde bulunan tüm PKK'li savaş tutsakları adına saygı ve coşkuyla selamlıyoruz.

Şehitlerimizin direniş geleneği ve Başkan APO, kaynağa dönüşü emrediyor. Halkımızın ordulaşarak zafere yürüdüğü bu süreçte gerçekleştirilen Kürdistan festivali, inanıyoruz ki Berivanların, Ronahilerin, Halimlerin manevi komutasında kaynağa dönüş serhildanı olacaktır. Bir dahaki Kürdistan festivalinin, Kürdistan'ın özgür bir parçasında gerçekleşmesi umudu ve dileğiyle ülkeye dönüş eyleminizi bir kez daha en içten ve en coşkulu duygularımızla selamlıyor, saygılarımızı sunuyoruz.

Sağmalcılar Cezaevi'nden PKK Savaş Esirleri

ZAFER DÜNYANIN HER TARAFINDA AYAĞA KALKAN KÜRDİSTAN HALKININDIR!

Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali'ne!

Türk egemenlik sistemiyle PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelemizin Kürdistan üzerinde hakimiyet savaşı yürüttüğü bu aşamada gerçekleşen festivalinizi ve siz Avrupa'daki değerli tüm yurtsever halkımızı en sıcak duygularla, coşkuyla selamlıyoruz.

Mücadelemiz böylesi önemli bir süreçte seyrederken, geliştirdiğiniz bu etkinliğin kurtuluş savaşımıza değerli katkılar sunacağı inancında olduğumuzu öncelikle belirtmek isteriz ve bundan ötürü de hepinizi içtenlikle kutlarız.

Gerçekleştirmekte olduğunuz görkemli festival de görüldüğü gibi, Avrupa'da bulunan tüm yurtsever halkımız, örgütlü bir biçimde ulusal kurtuluş mücadelesinin güçlü sesi ve kuvvet kaynağı olmaya devam ediyor. Dolayısıyla Ağrılar, Dersimler gözyaşları içinde bir daha yaşanmayacak. Halkımızın o lanetli tarihi bir daha tekerrür etmeyecek ve Osmanlı torunlarının bir daha gazaları mübarek olmayacaktır. Ve zafer, dünyanın her tarafında yekvücut olarak ayağa kalkan Kürdistan halkının olacaktır. Botan dağlarının yüceliklerinden size ve tüm insanlığa kendimizden emin bir şekilde bu sözü verebiliriz.

Olağanüstü kararlılıkla Avrupa sahasında geliştirdiğiniz bu görkemli festivalinizi ve tüm değerli Kürdistan halk kesimlerini, yine festivale katılan ve dayanışma gösteren, ulusal kurtuluş mücadelemize içten desteklerini sunan Kürt halkının tüm dostlarını, demokrat ve ilerici çevreleri sıcak savaş ortamından, Botan Eyaleti'ndeki tüm gerillalarımız ve cephe çalışanlarımız adına tekrar selamlıyor, bu tür çalışmalarınızın devamını diliyor ve hepinize üstün başarı dileklerimizle birlikte selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Botan Eyaleti Karargah Komutanlığı

Kürdistanlıların bayramı başlamıştır

Yurtsever Kürdistan halkı!

Kürtlerin dirilişinde yer aldım. Kurtuluşunda da yerimi alıyorum. Kürdistan halkı her şeyi ile değişmiştir. Uluslaşmayı ve özgürleşmeyi yaşıyorsunuz ve ayaktasınız. Kafanızdaki karakolları yıktınız. Zindandan özgür olarak sizlere katılıyorum. Kürdistan festivalini coşkuyla selamlıyorum. Kürdistanlıların bayramı başlamıştır. Bunu kurtuluş ve özgürlük havasıyla yaşıyorsunuz. Gerillayı, savaşan halkı ve öncüsünün başarılarını kutluyor, zafer gününe erişmelerini içtenlikle istiyorum.

İsmail Beşikçi

Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali'ne sunulan mesajlar...

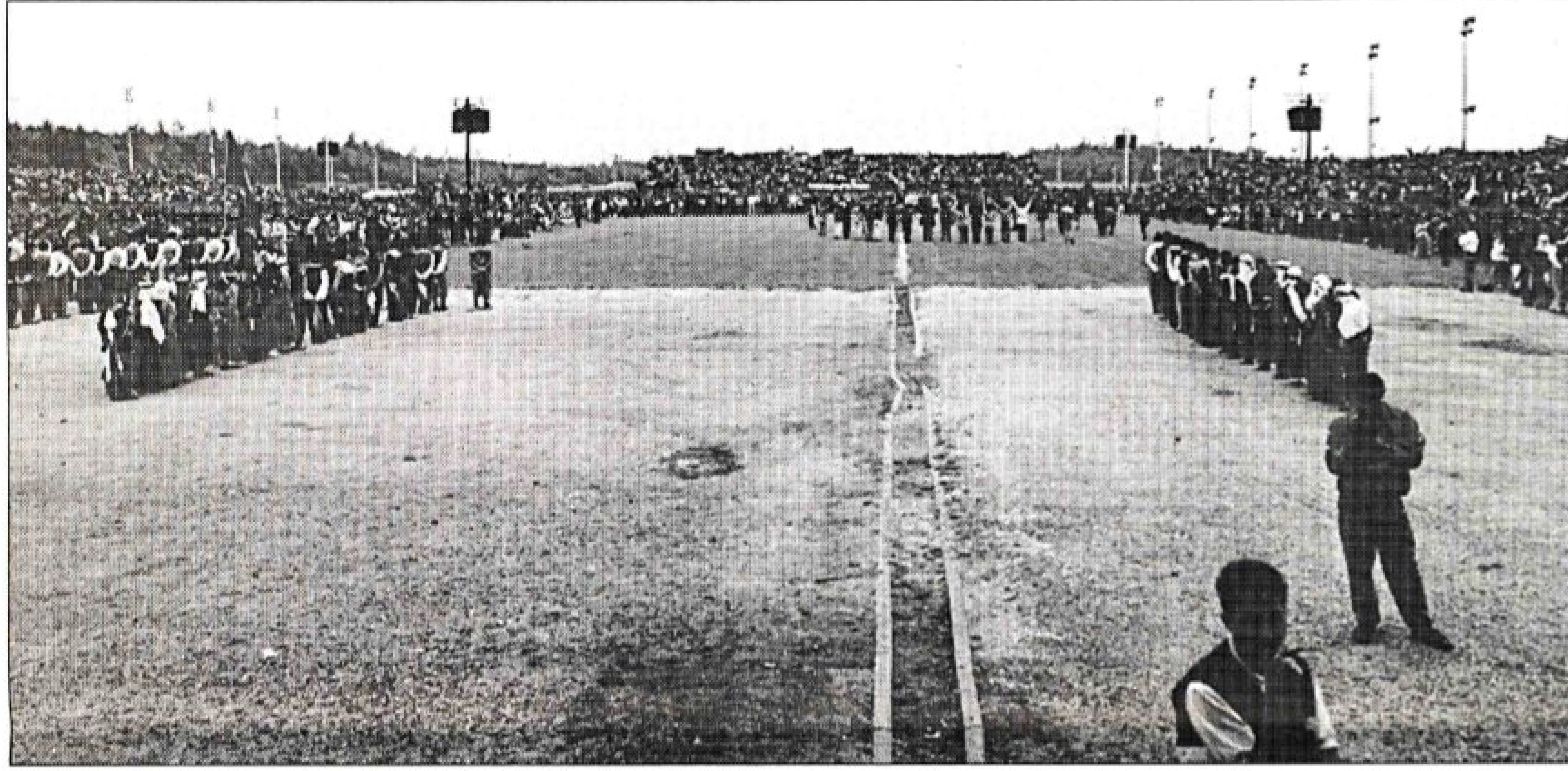
Dağlarımıza düşen her bombayı yüreklerimize düşmüş sayıyoruz

Bugün burada sıradan bir kültür festivali yapılmıyor. Uygarlığın ilk geliştiği coğrafyanın sahiplerinden olan Kürt ulusunun şahsında, insanlığın en eski kültür değerleri temsil ediliyor. Ama ne yazık ki bu temsil, ülkemiz toprakları üzerinde gerçekleşmiyor. Çünkü, ülkemiz özgür değil, ülkemizi devlet terörü ve özel savaş geleneğiyle baskı altına alan sömürgeci Türk egemenlik sistemi buna izin vermiyor. Yalnız kültürümüze değil, adımıza ve varlığımıza tahammül etmeyen bu sistem bizi bir bütün olarak inkar ediyor. İşte bugün ülkemizde süren savaşın nedeni budur. Savaşımızın on yılını geride bıraktığımız bu dönemde, büyük bir kararlılıkla onbirinci savaş yılına girdiğimiz bu süreçte, PKK öncülüğünde ulusumuz böylesine vahşi ve insanlığın başına bela olan bir devlete ve onun özel savaşına karşı mücadele veriyor.

Son dönemlerde Türk devletinin **"PKK'nin beli kırıldı; PKK'yi bitiriyoruz"** biçiminde, özel savaşının psikolojik propagandaları artmıştır. Oysa gerçek böyle değildir. PKK bırakın bitmeyi, tarihinin en büyük örgüt, güç ve ordu büyümesini yaşamaktadır. Bir yandan Kürt realitesini tanıdığını söyleyerek bazı çevreleri ihanete özgürlük temelinde yanına almaya çalışıyor. Özellikle yeni parti kurmaya çalışan ve programlarında **"şiddet"**i dıştalamaktan söz edenler, ulusumuzun haklı özgürlük kavgasını, düşmanın haksız savaşı ile aynı kefeye koyarak, TC'ye entegre olmaya çalışıyorlar. Biz bunun da bu çevreleri kurtaramayacağını ve tek çözümün ulusal kurtuluşumuzun öncüsü etrafında birleşmekten geçtiğini belirtmek istiyoruz.

Dağlarımıza düşen her bombayı yüreğimize düşmüş gibi görüyoruz ve öfkemizi bileyerek, intikam duygularımızı keskinleştirerek ve ülkeye dönüşü esas alarak, tarihsel düşmana kinimizi kusmaya hazırlanıyoruz. Biz buradan bütün dünyaya sesleniyoruz; Kürt halkının soykırımına ve Türk devletinin haksız, zalim ve kirli özel savaşına karşı çıkın. Türkiye'ye silah satarak halkımızın katliedilmesinde suç ortaklığı yapmayın. Kürt halkı her halk gibi özgürlüğe layıktır. Onun bu haklı sesine ve istemine saygılı olun ve destek sunun.

ERNK Avrupa Temsilciliği

GÜN KÜRDİSTAN'I İNŞA ETME GÜNÜDÜR!

Avrupa'da emperyalistlerce, siz halkımızın çalışmaları önünde yaratılan tüm zorluk ve engellere rağmen, olağanüstü bir çaba, sonuç alıcı bir azim ve sınırsız fedakarlıklarla yürüttüğünüz faaliyetlerinizin önemli bir sonucu olan festivalinizin, insanlığa önemli mesajlar vereceğine inanıyor, bu temelde sizleri kutluyoruz.

Devrim, büyük bir inşa olayıdır. Gün, değerleri, sömürgeci egemenlik tarafından yakılıp yıkılan Kürdistanımızda her şeyi yeniden yaratmanın, kurmanın günüdür. Bu nedenle, devrimimizin inşasını yükseltme çabanızda, engelleri bir bir aşma azmiyle yürüttüğünüz mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Tolhıldan Eyaleti

Gerilladan selam olsun yüreği ülke için çarpanlara!

Vatandan binlerce kilometre uzakta olsanız da, vatanı yaşadığınızı, savaşın sıcaklığını derinden hissettiğinizi biliyor ve bununla gurur duyuyoruz. Her türlü engeli aşarak geliştirdiğiniz vatanla bütünleşme kavganız, insanlığa ulaşma çabanız sonuçlarını vermiştir. Hiçbir düşman gücü halkımızın tarihi öfkesini, muhteşem yürüyüşünü durduramaz. Bundan sonra da canınızla, malınızla, tüm varlığınızla ulusal kurtuluş savaşında tarihi rolünüzü oynayacağınız kesindir. **"Daha fazla fedakarlık, emek, bir adım daha kurtuluşa"** diyerek yüklenin. Kazanan biz olacağız.

İnsanlığın haklı davasının yanında olmak, vahşete, barbarlığa karşı olmak onurlu bir tutumdur. İnsanlık kavgası Kürdistan'da düğümlenmiştir. Kürdistan'ın kazanılması, tüm insanlığın kazanılmasıdır. Bunun bilinciyle dayanışma hareketinizi selamlarken, **"Yüce enternasyonalizm bayrağı daha da yükseklere"** diyoruz. Sıcak savaşın içindeki güçler olarak Başkan APO'nun ışıklı yolunda daha güçlü yürüyeceğimizi, şehitlerimizin anısına bağlılığın gereği ulusal mücadele bayrağını daha da yükseklerde tutacağımızı, siz halkımızın ve dostlarımızın değerli çabalarına layık olacağımızı belirtir, tüm gerillalarımız adına bağımsız ve özgür Kürdistan'a yürüyüşünüzü devrimci coşkuyla selamlarız.

ARGK Orta Saha Komutanlığı (Garzan-Amed-Devrimci GAP)

FESTİVALİNİZ GURUR VERİCİ VE GERİLLA İÇİN BÜYÜK DESTEKTİR

Tarihin inkar edilen Kürt ve Kürdistan gerçeğinin tüm yönleriyle ispatlandığı ve açığa çıkarıldığı günümüzde, bu gerçeğin bir başka biçimde ve içerikte ifadesi olan Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali'ni düzenleyen, katılan, ilgi gösteren tüm Kürdistan ve Kürt halkının dostlarını coşkuyla ve içtenlikle selamlıyoruz.

Halk iradesinin geliştiği bu süreçte gerçekleştirilen bu festivali, kültürel olduğu kadar siyasal ve ulusal açıdan da değer taşıyan bir adım olarak değerlendiriyoruz. Özellikle uluslararası alanda düşmanın yaratmak istediği diplomatik, siyasal, kültürel tecrit çemberinin parçalanmasına ve bu alanda TC aleyhine bir durumun yaratılmasına katkı sunduğuna inanıyoruz. Bu tür etkinlikler halkımız adına gurur ve onur vericidir. Aynı zamanda ülke içinde sıcak mevzilerde çarpışan güçlerimize de önemli bir destektir.

Tüm bu alanlarda dayanışma, birliktelik ve özgüç olmanın anlamlı bir ifadesi olan bu festivali sıcak cephelerde savaşanlar olarak selamlıyor ve daha sonraki süreçlerde de daha büyük etkinliklerin güçlü bir şekilde tekrarlanmasını diliyoruz.

Mardin Eyaleti Karargah Komutanlığı

Ve diğer mesajlar...

Kuzey Saha Komutanlığı
TKP/Kıvılcım
TDP Avrupa Temsilciliği
Yezidiler Birliği
KAWA Avrupa Komitesi
EKİM Yurtdışı Örgütü
Vedat Türkali
Hollanda Asur Federasyonu
PSK Yurtdışı Bürosu
Aleviler Birliği
YRWK
Behdinan Eyaleti
Angelina Frankhauser
İ. Şerif Vanlı
PİK
Gütersloh Asur Derneği
Landgraf Belediye Başkanı
Alevi Halk Gerçeği Dergisi
Haluk Gerger
Fikret Başkaya

NURAY BAYINDIR

FESTİVALİN DÜŞÜNDÜRDÜĞÜ

3. Uluslararası Kürdistan Festivali, ulusal, kültürel ve enternasyonel özelliklerin iç içe yaşandığı insanlığın bayramı oldu. Alana insan selinin bir önceki yılı katlayarak akışı özgürlüğe sahip çıkışın göstergesiydi. Kürtler, dillerine, kültürlerine, örgütlülüklerine konulan yasakları bir kez daha delerek geldiler. Şehitlerin ölümsüz ruhlarıyla kucaklaştılar. Bu tarihsel buluşma anını hazırlayan, şehitlerin silahlarını her geçen gün daha güçlü kullanan muhteşem güç dört bir yana hakimdi.

Kürtler örgütsüz olduklarında hiçbir şey ama örgütlü olduklarında ise her şey olduklarını ispatladılar. Avrupalının gönlünde taht kurdular. Renklerin tümü kırmızı, yeşil, sarıyı kıskandı.

Festival alanında sürekli "Bijî Serok APO!" sloganlarının atılması, binlerce kilometre uzak alanlardan festivalin olduğu şehre Kürtlerin gelmesi şu gerçekliği bir kez daha göstermiştir: Kürt halkı artık ruhta ve beyinde Kürdistan'ı yaşamaktadır. "PKK'yi bitirdik, bitiriyoruz" yaygaralarının ne kadar gerçek dışı olduğunun dünyaya ispatıdır bu.

TC'nin Kürt halkına yönelik katliamcı politikasına destek veren Alman devletinin Kürdistanlı yurtseverlere yaptığı tüm baskılar, ulusal örgütlülüklerini, kültürel etkinliklerini engelleme girişimleri anında cevabını buldu. TC'nin korucusu rolüne soyunarak festivale akışı engellemeye çalıştılar, zavallılaştılar. Alman devletinin bu akıl dışı politikasına diğer Avrupa devletlerinin uzun süre sessiz kalmayacağı ortaya çıktı. Almanya dışında hiçbir Avrupa ülkesi Kürtlerin festival alanına akışına engel olmadı. Hollanda'nın Landgraf kasabası Belediye Başkanı'nın dostluğu, sözleri Alman devletinin düşmanca tutumuna yeterli bir yanıttır. Belediye Başkanı, *"Kasabamızda siz Kürtleri misafir etmekten gurur duyuyoruz"* derken, Kürt ulusal mücadelesine yakınlığını ve sempatisini sergiledi. Emperyalist güçler Kürtlere terörist derken bu yalana kendileri de inanmıyorlar. Almanya'nın Hannover şehrinde polis kurşunuyla şehit edilen Kürt genci Halim Dener adına düzenlenen festival apaçık ortaya çıkarmıştır ki, PKK terörist ise ya Kürt halkının hepsi teröristtir, ya da bu olağanüstülüğe bir başka isim bulmak gerekir.

En büyük emperyalist Avrupa devletlerinden biri olan Almanya'da iktidar partileri seçim dönemlerinde, tüm devlet olanakları ellerindeyken, medyası kitleleri etkileme gücü ve imkanlarına sahipken böylesi bir kitleyi bir araya toplayamamakta. Bu ne demektir?

Bu demektir ki, PKK, Ulusal Önderliğin yol göstericiliğinde ERNK ile birlikte ARGK'nin dağlardaki canbedeli silahlı savaşımını dünyanın dörtbir yanında etkili ve güçlü siyasal bir yapıya dönüştürmüştür. Binlerce cephe çalışanının, kadronun kendilerini bütünüyle partiye adayarak, parti yaşamını öz yaşamı kabul ederek Kürt halkıyla kaynaşmaları sonucu bu kitlesel güç oluştu. Gösterilen fedakarlıklar, harcanan emeklerin ortak sonucudur. Bu nedenledir ki, Kürt halkının şehitlere ve önderliğe bağlılığı gün geçtikçe artmaktadır. Şimdi Kürt halkı Avrupa'da da PKK'li yaşamı yaşıyor. Özgürlük kapıya gelmiyor. Kürtler bunu anladılar. Festivalde yediden yetmişe bir bütünleşme, tek vücut olma durumu PKK'nin halklaştığını ve hangi sömürgeci emperyalist güç ne yaparsa yapsın partiyi halkın kalbinden sökemeyeceğini gösterdi. **"Gençler Botan'a!"** sloganının sürekli atılışı, gönüllü gerilla adayları arasında Almanların da yer alışı Kürdistan gerillasının ulusallık sınırlarından taştığını ve giderek enternasyonalleştiğini göstermektedir.

Halim Dener 3. Uluslararası Kürdistan Festivali Kürtlerin her an ayakta PKK'nin çağrısına sayıları her gün artarak cevap verdiklerinin kanıtı oldu.

Festival sonrası son gelişme ise TC'nin Kürt halkının girişimleri sonucu Avrupa Parlamentosu'ndan atılması olmuştur. TC'nin şiddetle uzun süre ayakta kalamayacağı ortaya çıkmıştır. Kürtlerin festivalleri sıradan bir bayram değildir. Mücadeleye, partiye, şehitlere, önderliğe bağlılığın sergilendiği, kitleselliklerinin ulaştığı seviyenin bir gövde gösterisine dönüştüğü anlardır. Bu anlamda özgürlük mücadelesinde önemli bir kilometre taşı niteliğindedir. Kürt halkı 1994 festivalinde, savaşa da barışa da var olduğunu ve daha şimdiden savaşı kazandığını göstermiştir.

Haiti'deki sınıf mücadelesini emperyalist müdahale durduramaz

A. DOĞAN

Haitili generallerin, halkın seçtiği milletvekillerini ve hükümeti sürgüne gönderip iktidara el koymalarının üçüncü yıldönümünde halkın demokratik kitle gösterilerine karşı devletin yasadışı gizli örgütlerinin silahlı saldırısı, ülkedeki sınıf mücadelelerinin ileride bürüneceği şiddetin de göstergesi oluyordu. Devletin çeşitli kademelerinde örgütlenerek devleti ve düzeni korumakla görevli yasadışı FRAPH örgütünün 29 Eylül'deki kitle gösterisine karşı düzenlediği bombalı saldırısına, daha aktif gösterilerle karşılık veren halkın devrimci coşkusu, ABD'lilerin yardımıyla sindirilmeye çalışıldı. Çoğunluğu silahlı sivillerden oluşan FRAPH örgütünün merkezini basan beş bin kişilik bir kitle bütün iktidarın halka devredilmesini talep ederken, ABD'lilerin ikiyüzlü politikalarını eleştiren konuşmalar ve sloganlar dikkati çekiyordu. Her iki taraftan gelen anti-Amerikan propagandanın en etkilisi olan, devletin içindeki gizli güçlerin denetimi altındaki radyo ve TV istasyonu ABD'nin işgal güçleri tarafından işgal edilip yayını durduruldu. Önümüzdeki günlerde kitlelerle gizli devlet güçleri arasındaki mücadelenin hangi sonuçlar doğuracağını geçtiğimiz üç yıllık politik gelişmelerden kolayca ortaya çıkartabiliriz.

Birkaç ay önce, ABD'yi kendi ülkesine karşı emperyalist ve sömürgeci politika izlemekle suçlayan sürgündeki Devlet Başkanı J. B. Aristide, ABD eski Devlet Başkanı J. Carter'in sağcı darbe liderleriyle anlaşıp Amerikalıların askeri işgal kararından vazgeçmelerini, büyük bir sessizlikle karşıladı. Üç günlük bir sessizlikten sonra ABD'nin darbecilerle anlaşıp, ABD askerlerinin denetiminde eski sürgün hükümetinin yeniden iktidara dönmesini, kendi taraftarlarının muhalefetine rağmen teşekkürle yanıtlayan J. B. Aristide, ABD'nin demokrasi anlayışını biraz daha iyi kavramaya başlamıştı. (!)

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra yaklaşık yirmi yıl ABD'nin işgali altında kalan Haiti, son ikiyüz yıllık tarihinde hep askeri darbelerle yönetilmişti. ABD için kendi ekonomik ve politik çıkarlarıyla çelişmeyen her devlet demokratikti. Yüzyılın başında ada ikiye bölünüp, doğusu İngiltere, batısı (Haiti) ise ABD tarafından sömürgeleştirildi. Duvalier rejimi dahil bütün askeri darbeler de ABD'deki demokrasiyi koruma bahaneleriyle desteklenip yaşatılmıştı.

En son yapılan gizli anlaşmaya göre üç yılı aşkın bir süre iktidarı elinde tutan askeri darbenin örgütleyicilerinin 1993 yazında yapılan Governer Island Anlaşması'ndan farklı olarak ülkede kalmaları kabul edilmiş ve hatta sürgündeki parlamentonun darbecilere genel af çıkarıp kendi özel yaşamlarına dönmeleri garanti altına alınmıştı. Darbecilerden bazıları son olaylarla birlikte, Dominik Cumhuriyeti olarak bilinen adanın doğu tarafına taşınacaklarını açıkladılar. Halen İngilizlerin yarı-sömürgesi olan adanın doğusunda da demokratik bir devrim olmadığı sürece de Haiti'de kitlelerin kazanacağı bir zafer sadece yarım bir zafer olacaktır.

Haiti'deki politik gelişmelerin nedenlerini uluslararası durumda değil, iç sınıf mücadelelerinde aramak daha doğru olur. ABD'nin Birleşmiş Milletler tüzük ve yasalarına aykırı olarak askeri işgale kalkıştığı ilk devlet Haiti değildir. Haiti ile tek kara sınırları olan Dominik Cumhuriyeti'nde birkaç ay önce yapılan seçimlerin demokratik olmadığını, son yirmi yıllık dönem içinde bütün Karibyen halkları biliyor. ABD hükümetlerinin kendi elleriyle seçtikleri sağcı iktidarlara karşı halkın politik tepkisi ne kadar şiddetli olursa olsun, dünya kamuoyunun dikkatinden her zaman uzak kalmıştı. Küba ile Dominik Cumhuriyeti arasında kalan Haiti halkının iki seçeneği vardı. İlki bugünkü darbecilerin gitmeyi planladıkları Dominik Cumhuriyeti'nde olduğu gibi ABD yanlısı gerici sağ bir düzen kurmak, diğeri de Küba'da olduğu gibi (ama ideolojik olarak ondan çok farklı) halkın kendi kendini yönettiği yeni sosyal demokrat bir düzen kurmaktı. Dünyanın birçok ülkesinde askeri darbeler ve antidemokratik düzenler milyonlarca insanın ölümüne mal olurken, son üç yıllık dönem içinde Haiti uluslararası politikada gündemi sürekli işgal eden ABD'nin bir prestij sorunu haline geldi. ABD'liler her ne kadar günümüzde uluslararası politikanın değiştiğini ve bunun için Haiti'de demokratik bir düzenin yaşaması ve sürgünde olan devlet başkanının iktidara dönmesi için askeri müdahale yaptıklarını iddia etseler bile, özünde ABD'nin ırkçı ve emperyalist politikasının olduğunu kavramak, darbenin ilk yılında izlediği politikadan da kolayca anlaşılmaktadır. Uzun yıllar Orta ve Güney Amerika'daki bütün sağcı askeri rejimleri destekleyen ve hatta örgütleyen ABD'nin, Haiti'den gelecek yüzbinlerce mülteciyi kabul etmesi, askeri darbelerin gelenek haline geldiği bütün Orta ve Güney Amerika halklarına aynı hakları tanıması anlamına da geliyor. Amerikalılar dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Haiti'de de sınıf savaşlarının politik iktidarların değişimiyle son bulmayacağını çok iyi biliyorlar.

1993'teki Governer Island Anlaşması'nı imzaladıktan bir süre sonra anlaşmanın geçersiz olduğunu ilan eden askeri darbeciler, bu kez ABD'nin ilk teklifi, toplayabildikleri bütün taşınabilir mal ve mülkle, hatta devletin kasasında olan bütün paralarla birlikte başka bir ülkeye mülteci olarak gitmeleri halinde kendilerinin gelecekleriniın ABD tarafından teminat altına alınacağı olmuştu. Oysa darbeciler, son demokratik seçimleri kazananların politik tecrübeden yoksun olduğunu, tıpkı Küba'da olduğu gibi yoksulları halk komitelerinde politik olarak varlıklı sınıflara, Katolik Kilisesi'ne ve devletin içindeki yasadışı güçlere karşı örgütledikleri, darbe öncesi politik istikrarsızlığın ve katliamların nedeninin sürgündeki hükümet olduğunu iddia edeceklerdi.

Büyük toprak sahipleri, sermaye çevreleri ve orta sınıfların çoğunluğu, Roma Katolik Kilisesi'ne, reformlara ve düzenin değişimine karşılar. Aristide'nin kendisi ise Katolik Kilise'nin dışında marksist olduğunu iddia eden üst düzey on iki din adamından biri. Buna rağmen yoksulların ve marksistlerin büyük çoğunluğunun desteğiyle iktidara gelmişti. Duvalier rejiminin yıkılmasında temel belirleyici rol oynayan devrimci halk komitelerinin, eski rejimin yıkılmasından sonra bile sürekli savaş içinde olduğu, ordunun sivil kanadı veya kontrgerilla olarak adlandırabileceğimiz FRAPH örgütüydü. Haiti'nin İlerleme ve Gelişme Cephesi olarak bilinen bu örgüt Roma Katolik Kilisesi ile birlikte demokratik düzeni korumakla görevli olduklarını iddia ediyorlardı.

Aristide'nin 15 Ekim'de iktidara dönmesi, adadaki sınıf mücadelelerinin daha şiddetli biçimlere bürünmesinin başlangıcı olacaktı. Ordu tıpkı Türkiye'de olduğu gibi düzenin ve devletin tek sahibi ve koruyucusu olduğunu ileri sürüyor. Savaş, Duvalier rejiminden miras kalan kalıntıları yok edip yerine demokratik bir rejim yaratmak isteyen yoksullarla, eski rejimin biçimini değiştirip ordunun, Katolik Kilisesi'nin ve zenginlerin politik iktidarlarının geçmişte olduğu gibi korunmasını isteyen bir avuç oligarşik güç arasında, bir ölüm kalım mücadelesi olarak sürüyor.

Haiti'nin ABD tarafından askeri işgalinin, uluslararası politikasında yeni bir dönemin başlangıcı değildir. Son gelişmelerle birlikte daha önceden planladıkları gibi adada uzun süreli kalacakları da şüpheli. Bir soğuk savaşın bitimiyle birçok savaş başladı. Bir cephede biten soğuk savaş, birçok cephede silahlı biçimlere büründüğü şartlarda ABD'lilerin Haiti'de kalması maceracılık olur. ABD'nin Bosnalı Sırplara barış anlaşması yapmaları için tanıdıkları sürenin bitiminde, Haiti sorununu çözümlemiş olmak veya en azından askeri gövde gösterisinin etkili olduğunu dünya kamuoyuna ispatlamak ABD'nin dış politikası için çok önemliydi.

Yıllar sonra Vietnam ile politik ilişkileri normale çeviren ABD'nin Kuzey Kore ve Küba ile belli konularda da olsa ikili görüşmeleri kabul etmesi veya İrlanda Kurtuluş Ordusu'nun politik kanadıyla resmi ilişkiler başlatması, uluslararası politikasında bir değişikliğin olduğu şeklinde bir izlenim yaratabilir. ABD'nin dış politikasını belirleyen ekonomik ve politik çıkarlarıdır. Bugün Haiti'deki askeri rejime karşı olan ABD'li demokratların kısa bir süre sonra, aynı rejimin ayak izlerini takip eden bir darbeyi demokratik ilan etmesi gelecekte kimseyi şaşırtmamalıdır.

Geçtiğimiz üç yıl yaşamını sürgünde geçiren Haiti'nin halk tarafından seçilen, kendilerine marksist diyen milletvekilleri ve devlet başkanının tekrar iktidara gelip eski düzeni yeniden kurması için yirmi bin asker gönderen ABD politikasının ardındakileri, dünya halkları çok iyi biliyor. Bu dönem içinde dünyanın birçok ülkesinde onlarca askeri darbe oldu. Milyonlarca insan yaşamlarını yitirdi. Kürdistan'da da milletvekilleri seçimlerle halkı temsil etme hakkına sahip olmuşlardı. Haiti'deki parlamento üyelerinden farklı olarak Kürdistanlı milletvekillerine sürgüne gitme şansı bile verilmedi. Haiti'de üç yılda üç bin kişi öldü. Kürdistan'da her birkaç ayda binlerce sivil savunmasız insan toplarla, tanklarla ablukaya alınıp, uçaklarla bombalanıyor. Bu şartlarda Türkiye'deki askeri rejimi kınama ihtiyacını bile duymayan ABD yönetiminin, uluslararası politikasının Haiti'de ne kadar demokratik olduğunu tahmin etmek zor olmasa gerek.

Haiti'nin yoksul sınıfları son üç yılda, sınıf mücadelesinin yeni bir taktiğini öğrendiler. Bütün dünya devletlerinin yönetici sınıflarının kendi ara-larında bütünüyle birlik olmadığını, aralarında ilişkilerin zamanla her devletin ekonomik ve politik çıkarlarına göre çelişkilere dönüşüp savaşlara neden olabileceğini, iktidar mücadelesinde de bu çelişkilerin kendi düşmanlarını zayıf düşürmede bir silah olduğunu öğrendiler. Oysa en büyük zaafları, kendilerinin olduğu kadar adanın diğer yarısındaki yoksulların da bilinçli bir örgütlenmeden çok uzak olmalarıdır.

İRFAN DAYIOĞLU

Ekim ve Kürdistan devrimi

1917 Ekim Devrimi, insanlık tarihinin en görkemli değerlerinden biri, insanlığı en derinden etkileyen toplumsal değişim hareketidir. Ekim Devrimi en kısa tanımıyla, dünyayı dönüştürme fikrini teori olmaktan çıkarıp pratikleştirmektir. Yine Ekim Devrimi, sosyalizmin dünyada ve özellikle Avrupa'da geriletildiği, Alman devriminin yenildiği bir ortamda, beklenmedik bir bölgede ve beklenmedik liderlerin öncülüğünde gerçekleşen bir büyük olaydır. Ekim Devrimi ile dünya yeniden şekillenmiş, dünya politikaları Ekim'e endekslenmiştir. Büyük Ekim Devrimi, kapitalizme alternatif bir yeni sistem denemesi olarak da tüm öteki devrim girişimlerinden ayrılmaktadır.

Ekim Devrimi bir bölge devrimi olarak doğmuş, ancak dünya devrimine evrimleşmeden kesintiye uğramıştır. Devrim ve Lenin sonrası gelişmede, devrimin sürekli ve büyüyerek gelişmesi yerine, elindekini koruma politikası ve buna bağlı olarak geliştirilen barış içinde kapitalizmle bir arada yaşama fikri, bugün ortaya çıkan durumun öncülleri olmuştur. Devrim eğer bir sistemin, eskinin yıkılıp yeninin inşası ise, eski tüm kurumlarıyla yıkılıp yok oluncaya kadar sürekli olmak durumundadır. Ekim Devrimi'nin devamının getirilmemesi burada aranmalıdır.

Ekim Devrimi yıkıntıda devrimi gören Lenin'in eseridir. Lenin'in ardılları onu sürekli kılmada yetersiz kalmışlardır. Her yıkıntı bir yeni başlangıç oluyor ve anın koşullarına esir olanlar geleceği göremiyorlar. Reel sosyalizmin yıkılışı sonrası da dünya devrimci hareketi yıkıntıda devrimi yaratma yerine yıkıntının altında kalarak devrimci barutlarını tüketti. Günün aldatıcı görüntüsünün esiri oldular. Koşulların aldatıcılığına aldanmayan PKK önderliği ise tıpkı Ekim devrimcileri gibi yıkıntıda devrimi yaratmak için, yıkıntının tonlarca ağırlığı altında Kürt halkını ayağa kaldırarak, Kürdistan'ı bölge ve dünya gericiliğine karşı kendi özgücünü temel alarak yıkılmaz bir kale haline getirdi. PKK önderlik gerçeği Kürdistan devriminden kalkarak bölge devrimini gündeme sokmuş ve bölgenin sorunlarının ancak toplumsal ve ulusal bir devrimle aşılabileceğini pratiğiyle göstermiştir. Bu anlamıyla Kürdistan devrimi bir ileri Ekim'dir. Çünkü PKK önderliği Kürt halkının devrimini, bölge halklarının devrimi ile özdeşleştirmiş, ulusal kurtuluşta durmayarak esas olarak tüm bölge halklarının toplumsal kurtuluşu için de rehber olma kapasite ve gücünü göstermiştir. Bu anlamıyla Kürdistan devrimi ulusal olmanın ötesinde uluslararası bir devrim, ulusal olduğu kadar da bir sınıfsal devrimdir.

Kürdistan devrimi, Ekim Devrimi'nin çökertildiğinin söylendiği ve emperyalistlerin zafer naraları attığı bir ortamda, sosyalizmin prestijinin iyice ayaklar altına alındığı, savunucularının bile sosyalizm kelimesini ağızlarına almaktan korktuğu bir coğrafyada, aynı söylemle ve sosyalizm ideolojisinden hiçbir ödün vermeden, sosyalizmi bir seçkinler grubunun savunacağı bir ideoloji olmaktan çıkarıp bir bütün halkın ideolojisi haline getirerek ortaya çıktı. İşte PKK önderliğinin, Başkan APO'nun çağdaşlarından farkı ve üstünlüğü de buradadır. Devrim bu bölgede, insanlığın çıkış kaynağında en aşağılanmış bir halkın elinde yeniden ayağa kaldırıldı. Bu ayağa kaldırılış sadece bir kadro hareketi, bir avuç aydın hareketi olarak değil, bir halk hareketi olarak ortaya çıktı, bu anlamda ileri bir sosyalizm girişimidir.

Kürdistan devrimi tıpkı Ekim öncesi dönek solcuların devrimci şiddete, devrimci zora karşı çıktığı, barışçıl geçiş, toplumsal ilerleme, çoğulcu demokrasi görüşlerinin ortalığı kapladığı, halk savaşı, toplu ayaklanma vb. devrimci yöntemlerin **"mahkum"** edildiği bir ortamda Kürt halkını bir bütün olarak savaşın içine çekerek, devrimin, gerici zoru ancak devrimci zorla yıkmak olduğu gerçeğini hayata geçirdi.

Bugün PKK öncülüğündeki devrim hareketi, devrimi sadece bir iktidar değişikliği olarak ele almayan, devrimciliği bir söylem olmaktan çıkarıp, düşünce ve yaşam bütünlüğü oluşturan bir harekettir. Başarısının kaynağında, yenilmezliğinin kaynağında bu vardır. Devrimcilik bir yaşam biçimidir; sosyalizm sadece ekonomik değişimi değil, aynı zamanda politik, ideolojik, sosyal değişimdir. Sosyalizmin kurulup korunması ancak sosyalistçe düşünen ve yaşayan kitlelerin varlığına bağlıdır. Yeni değerler, yeni bir ahlak, yeni bir felsefe ve yeni bir yaşam biçimini gerektiriyor. PKK pratiği bütün bu söylenenlerin hayata geçirilişidir. PKK'li düşündüğü gibi davranan ve savunduğu yeni dünya anlayışına göre yaşayandır. PKK yaşamı tüm gerici anlayışlara alternatif bir büyük ortaklık yaşamıdır. Bu anlamda **"sosyalizm hemen şimdi"** diyenlerin yeri PKK'dir. Çünkü PKK sosyalizmi, insanlığı, kardeşliği, eşitliği ve demokrasiyi yaşam pratiğinde somutlaştıran devrim hareketidir.

PKK bütün devrimlerden farklı ve ileri olarak, devrimciliği daha bugünden kitleselleştirmiş, Kürt halkını bu yeni devrimci yaşama adapte etmede büyük yol almıştır. Devrimci düşünüp burjuva yaşamanın, sosyalist düşünüp feodal aile kurmanın PKK'de yeri yoktur. PKK bugünden tüm ulusu kucaklayarak, tüm düşüncelere saygı temelinde en büyük demokrasiyi de hayata geçirmekte, tüm toplum katmanlarının ulusal cephe önderliğinde kurumlarını oluşturmasına öncülük ederek doğrudan katılım ve doğrudan demokrasiyi uygulamaktadır. PKK insanı araç olmaktan çıkarmış ve amaçlaştırmıştır. Bu anlamıyla çağın en ileri insanlık hareketi de olmuştur. Kendine ilerici diyenlerin böylesi bir girişime duyarsız kalmaları, böylesi bir hareketi görmezden gelmeleri düşünülemez. PKK bugünden bölgede hesaba katılan, onsuz politika üretilemeyen koşulları da yaratmıştır.

Bütün bunlar, Büyük Ekim Devrimi'nin gerçek mirasçılarının PKK öncülüğündeki Kürdistan devrimcileri olduğunu anlatmaya yeter. Kürdistan dağlarında doğan özgürlük güneşi bugün bölgemizi aydınlatıyor. Kürdistan dağlarında boyveren insanlık hareketi gericiliğin kalelerini zaptetmeye yetenekli olduğunu dosta düşmana gösteriyor. Bölgemizin ve giderek dünyanın emekçi sınıf ve katmanları, PKK öncülüğünde geliştirilen sosyalizm ve insanlık devrimi ile her gün daha fazla dayanışma içine girmektedir.

Çözüm

Başkan APO'dan kadrolara cephe

"Ne halkın kuyrukçusu ol, ne bastırmacısı ol ama onların olanaklarını çarçur etme! Ön Dosdoğru onları ileriye çek, dalkavu Halkın geri özelliklerine sevdalanma, halkın olanaklarına göz dikme! Or

HALK CEPHESİ H

Cephe; parti çözümünün kitleselleştirilmesidir. Partide sağlanan çözümün kitleye taşırılmasıdır. Partiyi iyi çözümlemek, sorunlarının çözümünü ve görevlere yaklaşımını sağlama almak, cephe işlerini sağlama almak, cephe işlerine sağlam bir giriş yapmaktır. Parti, kitle için nedir? Kitlelerin siyasallaşmasında partinin rolü nedir? Bunlar çok tartışılmıştır. Parti çözümü, kitlenin siyasal çözümüdür, onun örgütsel çözümüdür. Parti modelinin geliştirilmesi, kitleye dayattığımız örgütlenmenin, yönetimin geliştirilmesidir.

Kitleselleşmekten kopuk bir partileşme yenilgiye götüren bir partileşmedir. Partileşmeyi yadsıyan kitleselleşme, yine yenilmeye mahkum olan bir kitleselleşmedir. Öncülüğü olmayan siyasal bir cephe örgütlülüğü yenilgiye, dağılmaya mahkum bir kitlesel örgütlülük, cephe örgütlülüğüdür. Partiyi kitleye doğru taşırdığımızda bileceğiz ki, gizli-açık çalışmaların bütün yöntemlerini kullanacağız. Ama parti temsilinin mutlaka olması gerektiğini de bileceğiz. Bu kitledir, fazla partileşmemiş dersek, bu büyük bir hatadır. Gerçekten en hassas parti çalışması kitle içinde olur. Bu konuda da ne kadar hassas olmamız gerektiğini, kitlenin eğitimine, örgütlenmesine nasıl büyük önem vermemiz gerektiğini, partinin bunun için parti olduğunu, aslında militanlığın halk önderliği olduğunu, onun da kendi gerçekliğimizde bir eğitim ve örgütlenme olduğunu söylemek belki size çok basit gibi gelebilir ama uygulayamadığınız, yanından geçmediğiniz hususlar bunlar oluyor. Ben kendim baştan beri kitleyle yürüdüm, kitle ilişkisini esas aldım. Kendim aynı zamanda bir cepheyim de. Halkla ilişkiler, halkın sorunları, halkın eğitimi çok büyük bir duyarlılıkla ele alınmıştır.

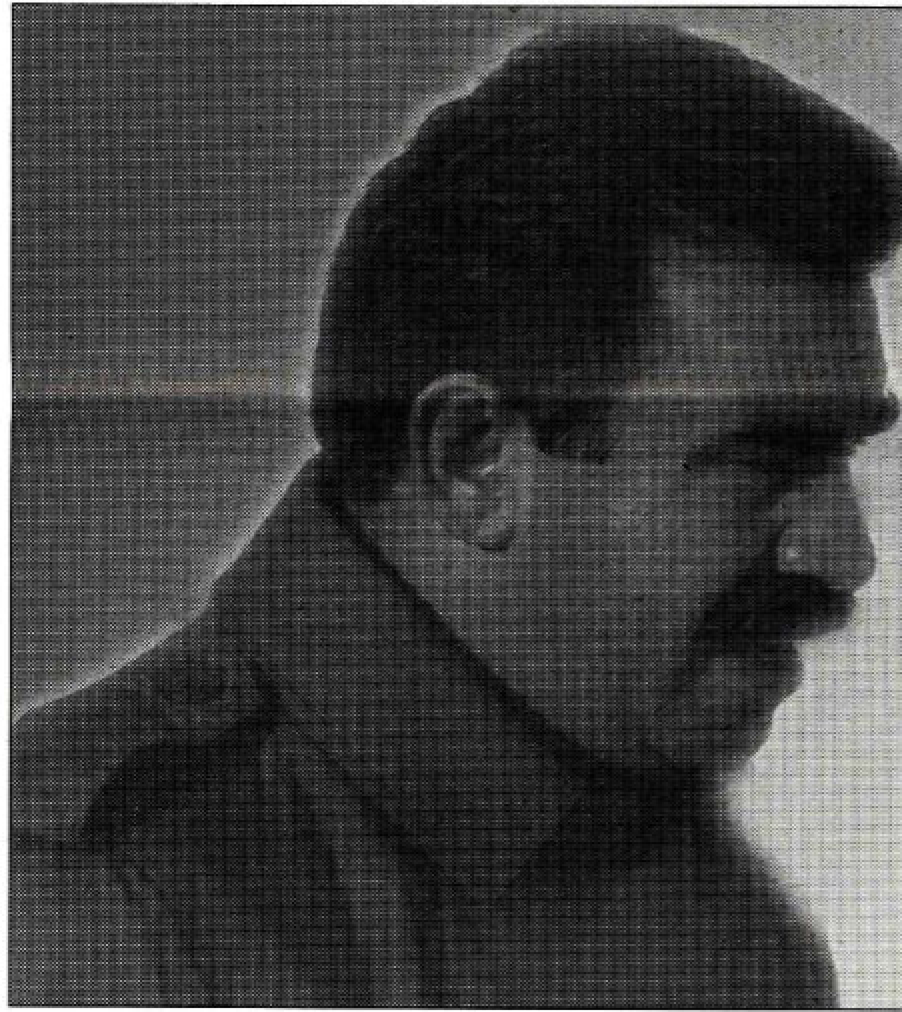
İlk günlerden günümüze kadar bir halkın içinde olacağım da, ona karşı kusurlu hareketlerim olacak, halkın eğitimine güç yetiremeyeceğim, halka bir örgütlülük düzeyi veremeyeceğim! Biliyorsunuz ne kadar önderlik halkın dışındadır veya hem içinde, hem dışındadır. Bu kadar halkı bağlıyor ama kesin halk içinde erimemiş, halkın kuyrukçusu olmamış, önderlik vasıflarından taviz vermemiştir. Biliyorsunuz, halk sömürgeciliğin, feodalizmin düşürdüğü bir halktır; ilgileri, duyguları mantığı çok basittir; kuyrukçuluğunu yaparsan gidersin. Tenezzül bile etmem, halkın içinde öyle yaşamaya, erimeye. Ama sizin ne kadar kuyrukçu olduğunuzu, bu geri köyler içinde, geri aileler içinde yaşamaya ne kadar bayıldığınızı biliyorum. Kendi evim de dahil hiçbir evde ben çok zorunlu olmadıkça bir saat bile kalamam ve bunu da 7 yaşından beri yürütüyorum. Her şey halkım için ama bu kadar da halktan uzak duruyorum. Siz bunu anlayamazsınız ama anlamak zorundasınız. Bir yere gidiyorsunuz canınız çıkıyor, ikinci gün köylerin içine, ailelerin içine giriyorsunuz, bir türlü çıkmıyorsunuz, bu işgalciliktir. Ha sömürgeci işgal etmiş ha siz, fazla fark etmez. Bu kadar halkın, ailelerin içine pervasız girmeye hakkın yok. Bir tek şartla girilir; eğitmek ve örgütlemek için. Planlarsın, korumaya alırsın. Bu, çok gizli olacak. Çünkü ilişki onları imhaya götürebiliyor. Koruma imkanın varsa inersin, yaparsın çıkarsın.

Bütün bu hususları ne kadar çiğnediğinizi tartışın. Halkın içinde olalım adı altında ne kadar halk kuyrukçuluğunu veya bastırmacılığı geliştirdiğinizi bilirsiniz. Önderlik vasıflarınızdan ne kadar taviz verdiğinizi veya PKK'nin etkisini nasıl halkın ayağı önünde çarçur ettiğinizi bilirsiniz. Bunlar yanlış, kabul edilemez. Köy girişlerini, kent girişlerini ne kadar tahripkar bir temelde kullandığınızı bilirsiniz. Böyle cephe ilişkileri olmaz, cephe çalışmaları olmaz.

Dediğim gibi, PKK gerçekten halkı ayağa kaldırma örgütüdür, öncüsüdür; halkı için vardır. Ama sen ona dayanarak halka kuyrukçuluk et veya halkı partinin emrine sokma, halkı eğitme, örgütleme, bunun yerine partiyi erit, partiyi kullandırt, halka tepeden bin! Bu sefer partinin eğitimini, etkisini kendi ağalığın, kendi kişisel etkinliğin için kullan.

Halka yaklaşım, cepheye yaklaşım ağırlıklı olarak böyle oluyor. Bu yaklaşım kabul edilemez. Doğru biçimleri önderlik gerçeğinde az çok ortaya konulmuştur. Ne halkın kuyrukçusu ol, ne bastırmacısı ol, ne kölesi ol, ne ağası ol. Ruhunda, bilincinde ol, ama onların olanaklarını çarçur etme! Önder gibi önünde ol, ne sağına ne soluna yatma! Dosdoğru onları ileri çek, dalkavukluk etme, yüceliğe, ilerlemeye onları çek! Halkın geri özelliklerine sevdalanma, halkın geri yaşamına tenezzül etme, halkın imkanlarına, olanaklarına göz dikme! Onları savaşa bağlamakla ilgilen!

Halk kişiliği, halkın önderliği, halkın devrime çekilmesi büyük bir sanattır. Bu konularda çok şey söylendi, bunları esas almak gerekir. Şimdiye kadar halkın karşısında bir hiç olanlar PKK'de onbinlere hükmettiklerini görüyorlar. Bastır ha bastır, kendini yitir ha yitir; bu doğru değil. Biz de yıllardır buradayız, halka nasıl hizmet ettiğimizi biliyorsunuz. Başka türlü halk ayağa kaldırılamaz. Siz, ayağa kaldırdığımız halkı bastırıyorsunuz, değerlerini çarçur ediyorsunuz ve mahva götürüyorsunuz. Biz bunun büyük sabrını, büyük yüreğini, büyük cesaretini yıllardır temsil ediyoruz, bunu çarçur etmemeniz gerekir. Bir aile ilişkisini, bir köy ilişkisini gözünüzün bebeği gibi korumasını bilmelisiniz. Biz bir aileyi canlandırmak için yıllarımızı verdik, bir çırpıda dağıtıyorsunuz. Buna hakkınız yok. Tek bir şartla köyün içine gireriz; onların eğitim ve örgütlenmesi için. Yoksa erzak toplamak içinmiş veya başka şeyler içinmiş asla girilmez. Bunlar suçtur. Halkın evleri, halka ait değerler bu temelde kullanılamaz.

Ben değişik değerlendirmelerde cephe nedir, ne zaman gereklidir diye epey açıklık getirdim, bunları tekrarlamayacağım. Hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar halkın siyasal ordulaşması dönemine girilmiştir, halkın eylemlilik dönemine, savaşımı dönemine girilmiştir. Zaten gerilla da bunun için vardır. Halk da buna yüksek bir ilgiyle cevap verir, gerisi eğitim, örgütlenme, yönetimdir. Bunlar da dediğim gibi biraz gerilla, biraz öncülük sorunudur. Halkı milisleştirmek, halkı gerillanın ihtiyacına göre örgütlemek artık zor değildir. Bir milis ordusu nasıl kurulur, artık bunu çözmeniz zor değildir. Halkın serhildanları nasıl geliştirilir, bunları yine çözmeniz hiç de zor değil. Bu konuda eksiklikleriniz var, yanlışlıklarınız var, onları görmek de zor değil. Çünkü çok sayıda deneyim var pratiğimizde, bunlardan önemli sonuçlar çıkarmak zor değildir. Önümüzdeki dönem cephe çalışmalarımızda açılımlar yapılacaktır.

Özellikle cephe çalışmalarının temsilini, cephe çalışmalarının örgütsel, yine eylemsel planlamalarını, yaşadıklarımızın da sonuçlarını iyi irdeleyerek doğruya en yakın bir biçimde yapabilmeliyiz. Partimizin cephe çalışmaları ayrışmalıdır. Cephe örgütümüzü gerilla örgütümüzden ayrı geliştirmeliyiz. Hatta milis örgütümüzü yine ayrı geliştirebilmeliyiz. Bu hususlar, çözümünde zorluk çekmeyeceğimiz hususlardır.

Cephe tartışmalarınızı daha çok pratik yapın. Teorisi zaten yapılmıştır. Partimizin cephe karakteri çoktan vurgulanmıştır. Cephesiz parti, partisiz cephe olmaz. Bir çeşit iç içeliğini koymuşuz. Ancak şimdi ayrıştırılacaktır. Geniş kitle örgütlenmesine parti ölçülerini dayatamayız. Partinin içinde de cephe ölçüleriyle yaşayamayız. Parti ölçüleri gereklidir, parti öncü içindir. Cephe ölçüleri gereklidir, o da kitle içindir. Yine gerillanın yaptıklarını milisten, kitleden bekleyemeyiz. Gerillanın tarzı gerillanın örgütü, savaşımı ayrıdır. Kitlenin savaşımı, siyasi savaşımı, milis savaşımı ayrıdır. Mevcut koşullarına göre hepsinin anlam ve önemini ortaya koyan bir değerlendirmeye, örgütlenmede ona yer ayırmaya ihtiyaç vardır. Biz gerillanın işini halka yükledik veya gerillayı halka yanlış yaklaştırdık. Biz öncüyü halka dayattık, halkın öncü gibi olmasını istedik veya öncüyü halkla karıştırdık. Cephe örgütlenmesini parti örgütlenmesiyle karıştırdık; bu konulardaki karışıklığı sona erdireceğiz.

Parti öncülüğünün özelliklerini bileceğiz ve öyle partileşeceğiz; cephe örgütlenmesinin özelliklerini bileceğiz. Geniş örgütlenmeyi, yarı açık, açık-gizli yöntemlerle örgütlenmeyi, siyasal amaçlı eylemlerle örgütlenmeyi, yine milisin özellikle üretime dayalı dar örgütlenmesini, eylemliliği gerilladan farkını koyarak geliştireceğiz. Yine aralarındaki bağlantıyı koyacağız.

Gerçekten cephe çalışmalarımız hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar önümüzdeki dönemde bizden örgütlenme ve yönetim istemektedir. Her eyalet buna bağlı olarak objektif bir değerlendirme temelinde cephe çalışmalarını planlayacaktır. Ve biz de az çok burada belli bir planlamaya anlam verecek bir değerlendirmeyle açıklık kazandırmalıyız. Değerlendirmemiz olmalı, uygulanabilir bir cephe çalışmasına artık güç yetirebilmeliyiz. Çünkü çok hata yaptık. İki bayan iki erkeğin eline silahı tutuşturmuşlar bilmem kente saldırmışlar, köye saldırmışlar. Böyle olmaz; bu gerilla tarzıyla olabilir. Asla cepheciler böyle kent-köy çatışması yapamaz. Böyle yüzlerce kaybımız oldu, bunların hepsini aşabilirdik.

"Cephe örgütlenmesine onbinler adaydır. Her gün onbinler cephe çalışmalarına katılmak istiyor. Yeter ki ayıklayalım, eğitelim, örgütleyelim ve yönetim gücü olalım. Yoksa hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar cephe çalışmalarına olanak kazandırıldığını iyi biliyoruz, ama değerlendiremiyoruz. Muazzam bolluk içinde yoksulluğu yaşıyoruz."

İyi bir cephe değerlendirmesi ve ona dayalı bir plan imkan dahiline girebilir; buna gücümüz vardır. Cephe ayrışmasını önümüzdeki dönemde sağlam yaptığımız oranda, düşmanın özellikle kitleyi bizden kopartma (ki özel savaşı burada yoğunlaştırmıştır) taktiğini boşa çıkarmanın etkili yolunu buluruz. Bu zayıf yönümüzü aşmakla da kitleye dayatılan bu katliamları tersine çevirebiliriz. Daha kapsamlı bir

zerine perspektifler

**ölesi ol, ne ağası ol. Ruhunda, bilincinde ol,
bi önünde ol, ne sağına ne soluna yatma!
tme, yüceliğe, ilerlemeye onları çek!
aşamına tenezzül etme, halkın imkanlarına,
avaşa bağlamakla ilgilen!”**

ALK İKTİDARIDIR

kitle örgütlenmesi ve eylemliliği özel savaşın bu son altı ayına, bir yılına dayattıklarını boşa çıkarmakla kalmayacak ve gerillanın da çok büyük ihtiyaç duyduğu, ona dayalı olarak çok büyük atılım sağlayacağı bir kitle gelişmesine ulaşırız. Böyle bir kitleyi yakaladığımızda Kürdistan'da devrimin zaferi kesindir.

Eğer biz böyle bir kitle örgütlülüğünü yakalayamazsak gerilla dağda tecrit olur ve boğulma tehlikesi de başlar. Öncü kendisini kitleselleştirmese varlığını koruyamaz. Dolayısıyla ne yapıp yapıp sağlam bir kitle örgütlenmesini, eylemliliğini biz bu dayatılan özel savaşa, onun katliam, cinayetlerine rağmen sağlamalıyız. Bu katliam ve cinayetleri boşa çıkaracak kitle politikamız, yönetimimiz olmalıdır. Bunu sağladığımızda devrimin başarısı kesindir. Gerilla eğer böyle bir cephe çalışmasıyla da bütünleşirse, bu, Kürdistan'da halk iktidarı kurulmuş demektir.

Halk cephesi, halk iktidarıdır. Bu biçimde halk meclisleri politikamız, halk hükümetleri, halk iktidarı politikamız zaten kendiliğinden gelişir. İyi bir örgütlülük, eylemlilik oldu mu Kürdistan'ın bugünkü koşullarında bu bir halk iktidarıdır. Parça parça da olsa, eşitsiz de olsa bir halk iktidarı dönemine girmemizdir ve nitekim bunun içindeyiz de. Bunu daha da geliştirerek ulusal düzeye taşırmak önümüzdeki kitleyi örgütlememize, halkımızın cephesel örgütlenmesini yetkinleştirmemize bağlıdır. O halde bu konuya da getireceğimiz açıklık, doğru çözüm yolları ve pratiğe aktarma düzeyimiz devrimin kesin bir zaferi oluyor. Bu aracı biz yetkince çalıştırmadan, savaştırmadan da tam bir zaferi beklemeyelim.

Cephe silahını iyi çalıştıran (tıpkı parti silahında olduğu gibi) bir devrim, cephe silahını iyi kullanan bir çalışma sonuç alır. Gerçekten cephe zaferin üçüncü büyük ayağıdır. Biz bu silahı çalıştırırsak kesin başarılardan bahsedebiliriz. Aslında biraz silik kalmıştır veya tam hakkı verilmemiş bir silahtır bu. Ama ne yapıp yapıp bu önümüzdeki dönemde bu silaha rolünü oynatacağız. Böyle bir yaklaşımla bakmak gerekir. Başarma olanakları çok fazladır. Şimdiden cephe örgütlenmesine onbinler adaydır. Her gün onbinler cephe çalışmalarına katılmak istiyor. Yeter ki ayıklayalım, eğitelim, örgütleyelim ve yönetim gücü olalım. Yoksa hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar cephe çalışmalarına olanak kazandırıldığını iyi biliyoruz, ama değerlendiremiyoruz. Muazzam bolluk içinde yoksulluğu yaşıyoruz. Onu artık gidereceğiz.

Eskiden böyle kitle zemini yoktu, zor bela birkaç ilişki peşindeydik. Şimdi kitle var, temsili yok. Onbinlerce, yüzbinlerce kitlemiz var, birkaç partili orada temsil edemiyor. Bu büyük eksikliği gidereceğiz. Cephe eğitimini örgütlemesini, temsilini gerçekleştireceğiz. Bundaki örgütleme eksikliğini, partiyi taşırma eksikliğini ve gerillanın da korumasını ve yetkinleştirmesini sağlatacağız. Bu eksiklikler tamamlandığında zafer kesinleşmiştir. Halkımız zaten ayağa kalkarak savaşıyor. Gerçekten Kürdistan halkının da savaşım gerçeği bu denli geliştikten sonra, özel savaş çöker.

Bu konuda da tartışmaları geliştirmek gerekir. Konuları ele alırken biraz da sonuç alıcı olmak önemli, bunu yapabilecek güçteyiz. Ve zaten bu çalışmalarımızın gidişatı hayli kapsamlı oluyor. Benim görebildiğim çok geç kavrıyor ve özellikle pratiğini çok geç yapıyorsunuz. Yine çok geç farkediyorsunuz yetmezliklerinizi. Ve bunlar da bize pahalıya patlıyor. Bu işe nasılsa girmişsiniz, kendinizi de adamışsınız o zaman bunun bilinçli önderliği zamanında ve yeterli olmalıdır. Her zaman bütün çalışmalara değer verin, basitten karmaşığa, altan üste bütün çalışmaların değerli olduğunu görüyorsunuz. Biz kendi yaşamımıza nasıl anlam veriyoruz.

Burada sizi bu temelde sorguluyorum ve siz katılımınızı bu temelde yetkinleştirin. Başkası gaflettir, kendini oyalamaktır ve onun da ne kadar vahim sonuçları olduğunu bu anlatımlardan çarpıcı olarak görüyorsunuz. Ben katılımınızı artık gerçekten şimdiye kadarkinin çok üstünde ve özellikle bizi de sizi de yanıltmayacak düzeyde olmasına büyük özen göstermenizi, mutlaka başarmanızı söylüyorum. Bunun için zaten biz de kendimizi çok yoğun katmışız, bu boşa gitmemeli, bu size mutlak gerekli. Biraz kendinize yüklenin ve yine hiçbir dönemle kıyaslanmayacak bir yürüyüşün bundan sonraki temsilcileri olun. Bu sadece artık öyle istenilen, ihtiyacı hissedilen bir temsil de değil, yaşamınızın ta kendisi olmalıdır. Çünkü bununla yaşam kazanılır, bununla insan biraz daha yoldaşça birbirine cevap verir. Ve en tercih edilecek olan, en gönülden katlanılacak olan da budur.

Niye partileşmeyelim, kitlemizi, halkımızı zorlayalım? Niye gerillayla, taktiklerle oynayalım? Bunun kime ne yararı var ve kendinizi niye bu acıklı duruma düşüresiniz. Bu kadar bilinç var, bu kadar hakimiyet var, niye siz güçlü bir temsilci olmayacaksınız? Niye her gittiğiniz alanlara bu temelde bir görevli olarak gitmeyeceksiniz? Ne zorunuz var, ne ciddi engeliniz var? Görüyorsunuz ki, yok. Sorun kendine yüklenmektir, iradeyi biraz bu işe hazırlamaktır, sorumluluklara sahip çıkmaktır ve böyle bir yaşamı kendine yakıştırmaktır.

Başarabileceğimize inanmalıyız. Bu temelde kendimizi gerekirse yeniden yaratalım. Bu konularda sonuca gitmeyi bileceksiniz. Bütün çalışmalarımız şunu gösteriyor: PKK'nin çalışma tarzı birdir, ona doğru katılan büyüktür, her zaman da büyük kalacaktır, onunla oynayan her zaman küçüktür, küçük de kalacaktır. Siz büyük olmayı tercih edin.

NASIL YAŞAMALI?

BÜYÜK İNSAN

ABDULLAH ÖCALAN

Baştarafı 1. sayfada

ağlamak yeter, çaresizlik yeter. Sizden ne isteniyorsa yapabilirsiniz. Zor bir şey değil. Kendinize güvenin. Ben yokluktan nasıl yarattım? Görüyorsunuz, burada her gün an be an bir şeyler yaratıyorum. Esasları, talimatları, gelişmeleri belirtiyorum. Gözümden bir şeyin kaçması mümkün müdür? **“Kendimi kandırdım, tanıyamadım”** demem mümkün değil. İnsanın hassaslığı budur. Gidip uyumayın, anlamamazlık etmeyin. Niye böylesiniz, niye bir şey yapamıyorsunuz? Niye böyle durmuşsunuz? Niye bu kadar düşmüşsünüz? Niye bu kadar çaresizsiniz? Bunları kendinize sorun ve üstünde durun. Düşmandan önce siz kendinize bakın, gerçeklik budur. Bundan başka bir Kürdü biz ne yapacağız? Kürt meselesini, yaşamını biz ne yapacağız? Hepsi ağlamaklı mı ağlamaklı, hepsi düşkün mü düşkün. Bunları biz ne yapalım?

Dediğim gibi insana güvenimiz var. İnsan isterse her şeyi yapabilir. Kimse bizim gibi yokluk, çaresizlik, şaşkınlık içinde değildi. Fakat bunların hepsini hallettik. Ben neden bunları söylüyorum; önünüze bazı imkanlar sunulmuş ama değerlendirmesini, faydalanmasını, üzerine gitmesini bilmiyorsunuz. Döneme yüzeysel yürüyorsunuz. Asker olmanızı, sorumlu olmanızı, layık olmanızı istiyoruz. Bunlar keyfi olmuyor. Amaç-usül doğrultusunda oluyor. Böyle yapmazsanız birbirimizi affetmemiz, adam saymamız mümkün değil. Birbirimizle savaşırız. Arkadaşlara her gün, **“o dağlarda niye önderliği iyi yürütemediniz, niye başaramadınız”** diye soruyoruz. Hata onlarda, insan kendini eksiklikleriyle kandırmamalıdır. Tamam diye eksiklikleri saymamak, düşkünlüklerini fazilet saymak nedir? Ne istiyorsunuz, söyleyin? Başarı için bundan başka ne istiyorsunuz? Siz hazır olun, her şey hazırdır; bizde her şeyin çaresi vardır.

Bunları niye söylüyorum? Gidecekler, yine benden isteyecekler. Halbuki her şeyi vermişiz. Sizi bir yere göndermeye korkuyoruz. **“Düştüm, dövüldüm, kaybettim”** diyorsunuz. Yazıktır size. Ne verdiniz, ne yaptınız, ne istiyorsunuz? İnsan kendini düzeltir. Bunun dışında Kürtlük, büyüklük içinde yaşamak bu değildir. Niye bir şey yapamıyor, iki kişiyi bir araya getiremiyorsunuz? Doğrular önünüze koyduklarımızdır; doğrular, her şeyden önce gelir. Biz bu doğruların askeriyiz.

Yaşamı en başından böyle tutsaydınız şimdi her biriniz bir ejderha, bir general olurdunuz. Ama hafifliğinizle, atadan kalma geleneklerinizle, düşkün, hain, inkarcı yaklaşıyorsunuz. O zaman **“siyasete, askerliğe, kısaca her şeye gerek yok”** diyorsunuz. İnsan kendini alıştırmalı, yetiştirmelidir. Niye başkaları için yapıyorsunuz, ömrünüzü tüketiyorsunuz; başkaları için düzen, disiplin uyguluyorsunuz. Ama kendiniz için **“buna tahammülüm yok”** diyorsunuz. Düşmanın yanında en iyi Kürtlüğü bizim Kürtler yapıyor. **“Gel halk ordusu için de böyle ol”** diyoruz, o **“tahammül edemiyorum, disiplinli olamıyorum”** diyor. Niye düşman için her şeyi kabul ediyorsun da, kendin için kabul etmiyorsun? **“Kendim için yapamıyorum”** diyor. Nedir, kimdir bu? İhanettir, haindir. Özgürlük olmadan yaşayamazsınız, hiçbir şey yapamazsınız.

Adam olmak böyle olur. Siz adam patlatıyorsunuz. Niye güçlü bir adam çıkmıyor? Alışmışlar bu yaşama, ama içinde hiçbir şey yok. Ölümüne bu yaşama bağlılar. Altın gibi bir yaşamı sunuyoruz, **“katılın”** diyoruz. Adeta bir deve gibi **“ben bu hendekten atlayamam”** diyor. Evet, tam bir deve gibi. Altın gibi bir yaşam serdik önlerine. Savaşmasını bilmeyenler, layık olmasını bilmeyenler için bunları söylüyorum ve üzerine de gidiyorum. Bu dünyada bir ahmak gibi yaşayamam. Yazıktır. **“Bu ahmaklık kabulümdür”** demeyin. Ölseniz bile, kendinize yakıştırdığınız ve bize yüklediğiniz bu şeyleri asla kabul etmiyoruz. Benim kabul edebileceğim şeyin ölçüsü düşmanın karşısında değerinin olup olmadığıdır. Bir şeyler yapmış, direnmiş ve kazanmışsan değeri vardır. Bunun dışında ne yapıyorsun? Ne yaptın, elinden ne geldi? İyi de olsa, kötü de olsa bu kadarsın. Budur, başka türlü önderlikten bir şey anlamıyorsun. Önderlik gerçeği budur.

Onbeş yıldır verdiğimiz dersleri anlaması gerekirken, onunla oynuyor. O kadar kitap çıktı, bir tanesini anlamıyor. Seni ne yapalım? **“Beni idare edin”** diyor. Seni nasıl idare edelim? Bir değil, iki değil, üç değil; bunları nasıl idare edelim? Savaştayım. Düzen lazım. Büyüklüklerle yürür bu işler. Atalarımız, eskilerimiz ne yaptılar? Adın bile kalmadı; en büyük hainliği, en büyük namussuzluğu yaptılar. Sen ne istiyorsun? **“Yürütücü olmak zordur”** diyorlar. Bunun dışında senin için bir insanlaşma yöntemi var mı? Düşman için korkunç çalışıyor, bizim için zor oluyor. Gel bizim için de savaş.

Düşman için askerlik yapıyor, uğraşıyorsun, gel kendin için adam ol! Bunlar doğrulardır, yapacaksın. Yapmazsan bizden, insanlıktan bir şey isteyemezsin. Sen insanlığın yüzkarası olursun. İnsanlığın bu kadar yüzkarası olan, onun için bir şey yapamaz. Kürt gerçekliği budur, yüzkarasıdır. Yüzünü aklaştırmak istiyorsa, kendini düzeltmesi gerekir, kendi işine sahip çıkması gerekir, yaşamına sahip çıkması gerekir. Bir çocuk gibi çaresiz mi çaresiz. Tabii ki kendini kurtarmalıdır.

Hepiniz aşiretsel ölçülerde kalmamı istiyorsunuz. Bakın Kürdistan'da bu kadar aşiret vardı. Kendilerini idare ettiler mi? Hayır, rezil olup gittiler. Eski usule göre birbirlerini idare ediyorlar. Eski ahbapçavuşlukla şimdiye kadar bir başarıyı sağlayabildiler mi? Akrabalarmış; sen amcamsın, sen dayımsın, sen karımsın, sen de teyzemsin... Bu üslupla, bu esneklikle nereye varabildik? Doğru değil, kendini ne kadar bir şey zannediyorsan o kadar düştün. **“Ailem”** dediysen o kadar düştün, **“yolum ne kadar açık”** dediysen o kadar düştün. Söylediklerimiz, sizi kaldıran gerçekliklerdir.

Doğru olan, adamı zafere götüren; ulus gerçeği, özgürlük gerçeği, vatan gerçeği, parti gerçeği, savaş gerçeğidir. O da önünüzdedir, katılın. Kırkbeşimi geçiyorum ama kendimi gerçekliğe çok büyük veriyorum. Bu kadar yüksek, büyük olmasa kendimi böyle verir miydim? Sizin için de gerekli. Tabii eğer özgür, bağımsız bir Kürtlük, bir ülke ve insanlık istiyorsanız bundan başka çare yok.

Böyle olacaksınız! **“Anlamıyorum”** demeyin! Doğruları önünüze seriyoruz. Başkaları için çalıştığınız gibi, kendinizi yeniden şekillendirin. Boş, çürümüş, yoz bir yaşam için yorulup ter dökeceğinize, altın gibi bir yaşam için çaba sarfetseniz, başarılı olabilirsiniz. İnsanlara güvenimiz yok mu? Neden olmasın, insan en büyük güçtür. Dünyada insandan daha güçlü bir şey yoktur. Kendini verirse her şeyi yapabilir. Siz çaresizler gibisiniz. Bunları yapmayın. Benden daha bilinçsiz, daha çaresiz kimse yoktu. Bu kadar gücü, çareyi kendimde nasıl sağladım, bu casareti nasıl geliştirdim. Siz benden bin kat daha fazla sağlayabilirsiniz; doğruyu söylüyorum. Tabii yine en zayıf olanı bendim, ama usülüne göreydi. Bu usülüne göre bir yürüyüştü ve sizin gibi kendimi kandırmadım. Yaşamımı düşürmedim, yaşamımı düşmana adamadım, ucuz bir yaşam sürdürmedim. Benim farkım bu. Sizin gibi yaşamımı küçük şeylere bağlamadım, ruhumu ucuzluklara bağlamadım. Beynimi büyüklüklere bağladım, ruhumu, canımı buna kattım ve bunlar gerçekleşti. İnanıyorum ki siz bundan daha fazlasını yapabilirsiniz. Size verdiğimiz imkanlar, gösterdiğimiz yollar var. Şimdi çok daha güçlü yapabilirsiniz. Layık olun, layık olmazsanız zındık, münafık gibi ancak cehenneme gidersiniz. Eğer bunu kendinize layık görmüyorsanız, kendinizi ölümüne başarı gerçekliği için hazırlayın. **“Sen nerede ben nerede”** demeyin. Sen bu kadar önden, ben bu kadar arkadan farketmez, hepsi bir esasa dayalıdır. Herkes kendi üstünde böyle durursa düşman bitmiştir. Herkes böyle bir savaşım verirse, dünya alem gelse önümüzde duramaz. İşte büyük insanın gerçeği! İşte her zaman, her yerde başarı sağlayan insanın gerçeği!

ORTA SAHA EYALETLERİNDE HAKİMİYET PKK'NİN

"PKK'nin değerlendirmeleri çetin bir savaş ortamında, çetin bir yol yürüyüşünde gelişmenin ana halkalarını yakalamaktadır. Yürüyüş bu temeldedir, gelişmeler bu temelde ortaya çıkıyor. Bu da bizi başarıya götürecek bir tarz olmaktadır."

NERON GİBİ KÜRDİSTAN'I YAKIYORLAR

Berxwedan: Saha Komutanlığı 1994 yılına nasıl bir başlangıç yaptı? TC açısından ve partimiz açısından durum nasıldı?

Orta Saha Komutanlığı: 1994 başlarında partimiz bir konferans gerçekleştirdi. Bu konferans aynı zamanda eyaletler düzeyinde sınırlı kalan faaliyetlerimizin birleştirilmesi, ayrı ayrı alanlarda yaşanan tarzların parti yaşamına, taktiğine doğru çekilmesi, giderek merkezileşme temelinde ordu yapımızın bir arada kaynaştırılması, daha verimli bir çalışmanın sergilenmesi amacını taşıyordu. Kararların ulaşmasıyla birlikte, biz de bahar sürecinde böyle bir çalışmayı ve görevi önümüze koyduk. Bu görev esaslarına bağlı olarak çalışmaları birleştirme yönünde çabalarımız oldu. Süreç içerisinde bu yönlü bazı adımlar atıldı. Mevcut süreçte bu gibi çalışmalarımızla birlikte, düşmanın da karşı faaliyetleri bir hayli yoğunlaşmıştı. Özellikle düşman özel ordu birliklerini, yine bunlara bağlı olarak MHP'li faşist kontra güçlerini, komando birliklerini partimizin 1994 hamlesine karşı harekete geçirdi. Bu süreçte yoğun gelişmeler de ortaya çıktı. Düşmanın temel hedefi 1994 atılımımızı boşa çıkarma, yine derli toplu bir çalışmayı engelleme, mevcut eyaletlerin bir saha komutanlığı altında bir merkezi yapı altında, birleştirilmesini engelleme yönünde yoğun yönelimleri vardı.

1993'te güçlerimiz sürece tam olarak giremediler. Özellikle düşman yoğun güç yığarak bir yüklenimi geliştirdi. Süreçle birlikte düşmanın taktiği ve eğilimi ortaya çıktı. Buna bağlı olarak bizim güçlerimiz de bir toparlama, düşmanın yönelimlerine karşı harekete geçme gibi bir süreci yaşadılar. Yine bu süreçte düşmanın yönelimlerini tümden karşılama, buna cevap verme konusunda yetersizliklerimiz de ortaya çıktı.

Düşman bu konuda kendi hedefleri doğrultusunda sonuç alamadı. Gerillaya ulaşamayınca, gerillanın faaliyetlerini engelleyemeyince daha çok kitleye yöneldi. Düşman kitleye yönelerek, gerillayla kitle ilişkisini koparmayı, gerillanın ikmal hatlarını kesmeyi, yine stratejik arazilerde yoğun güçle konumlanarak önemli oranda araziyi kendi denetiminde, tutmayı, böylece faaliyetleri belli bir kontrole almayı amaçlıyordu. Fakat bu süreçte yapılan karşılıklı düzenlemeler, karşılıklı hareketler daha sonra durumu lehimize geliştirdi.

Mevcut süreçte gerek Amed'de, gerekse Garzan'da yüzlerce köy yakılıp yıkıldı. Çünkü düşman amaçına ulaşamamış, kitle partiye bağlanmıştı. Düşmanın kitleyi kontrol altına alması mümkün değildi. Tüm işkence ve baskılara rağmen kitle ajanlaşmadı. Partiye karşı çıkarılamadı. Düşman buradan hareket ederek bu köylerden büyük bir kısmını ya yaktı, ya da göç ettirdi. Bu süreç içerisinde mevcut köylerde durumu şüpheli görülenler, gerillayla irtibat halinde olabilecek kesimler kitlelerden alındı. Bunlar arazinin dağlık kesimlerinde kurşuna dizildiler. Bu katliamların çoğu kitlenin gözü önünde yapıldı. Düşman bununla kitleyi yıldırmak, teslim almak istedi. Bunun sonucunda da köyler boşaltıldı. Yine araziyi yakıp yıkma uygulamaları yazın sonuna kadar devam ettirildi. Düşman güçler, her alanda yeşil bir saha bırakmamacasına bunu sürdürdüler. Operasyonlarında buna **"Roma faaliyeti"** diyorlardı. Yani Neron'un Roma'yı yakıp yıkma benzeri biçimde belirtiyorlardı. Cihazlarından ***"Roma faaliyetine geçin, toplanan veya esir alınan insanları bu prensibe tabu tutun"*** biçiminde emirler veriyorlardı. Düşmanın yönelimleri daha çok bu temelde oldu.

Başlangıçta kuvvetlerimiz belli bir dağınıklığı yaşasa da, düşmanın taktiğini ilk anda farketmese de süreç içerisinde bunu kavrama, düşmanın yönelimlerini tersyüz etme yönünde çalışmalar oldu. Bu temelde güçler yeniden düzenlendi ve yeni yönetimler oluşturuldu. Düşmana keskin yönlerden darbe vurma hazırlığına geçildi. Özellikle başlangıçta arazide konumlanan düşman güçlerine darbeler vurulmaya çalışıldı. Bunlar küçük gruplarin sızma yapması, büyük grupların araziyi tutması biçiminde hareketli çalışmalarla geliştirildi. Bu konuda önemli sonçular da alındı. Parti taktiğini daha iyi kavrama, bunu daha iyi uygulama sonuçları ortaya çıktı. Giderek inisiyatif daha güçlü bir biçimde yakalanmaya çalışıldı. Yakalanan inisiyatif temelinde güçlerimiz biraz daha netlik kazandı. Düşmanla yakın dövüşü kavradılar. Düşmanla doğrudan temasa girmeyi, düşmana çok yönlü darbeler vurmayı öğrendiler. Böylece düşman adım adım geriletildi. Düşman bunun sonucu olarak güçlerini birçok stratejik alandan geri çekmeyi denedi. Birçok yolları kapatmak zorunda kaldı. Giderek güçlerimiz düşmanın yerleşik sahalarına kadar uzandılar. Düşman yerleşik sahalarında darbelendi. Zaman zaman yollar kesilerek yol kontrolleri sağlandı. Geniş bir cephede, geniş bir alanda düşman küçük-büyük her türlü savaş biçimleriyle karşı karşıya getirildi.

Böylece güçlerimiz daha deneyim kazanmış, daha sınanmış olarak dönemi yakalama sürecine girdi. Bu konuda önemli adımlar da atıldı. Artık araziye hakim olma koşulları sağlandı. Düşman bu konuda hedeflerine ulaşamadı. Özellikle genelkurmayın bahsettiği **"ikmal yollarını keseriz, artık gerillalar kitlelerle ilişki kuramaz ve yaşayamaz duruma gelirler"** biçimindeki taktiği ters tepti. Nitekim mevcut pratik değerlendirilerek yeni kanallar açma, yeni ilişkiler yaratma, yeni arazilere açılma, bunu daha iyi değerlendirme, araziyi sonuna kadar kullanma anlayışı giderek daha hakim olmaya başladı. Bunların süreç içerisinde önemli sonuçları oldu. Diyebiliriz ki mevcut savaş, mevcut koşullar, düşmanın mevcut yönelimleri gerilla cephesinde de bir yetkinleşmeyi, savaşa ciddi bir yaklaşımı, girişimi ortaya çıkardı. Bu temelde bazı kayıplarımız olsa da, mevcut durumda ortaya çıkan sonuçlara baktığımızda daha diri, daha sonuç alıcı bir güç konumunu yaşadığımızı görüyoruz. Mevcut süreçte de bu devam ediyor. Düşmanın birçok planı boşa çıkarılmış durumdadır.

"Düşman cephesinde yaşanan çözülme, dağınıklık giderek daha da derinleşiyor, moral çöküntüsü daha çok artıyor. Güçlerini harekete geçirememe durumu giderek daha da ağırlık teşkil ediyor."

ORTA SAHA KİTLESİ GERİLLA KONUMUNU YAŞIYOR

Berxwedan: Savaşan tarafların mevcut güç düzeyi nedir; siyasi ve askeri açıdan...

Orta Saha Komutanlığı: Siyasi açıdan duruma bakıldığında, düşmanın hemen hemen hareketlerinin Orta Saha eyaletlerinde bir etkinlik durumu yoktur. Bunu daha başından beri kaybetmiş durumdadır. Daha önceden de düşmanın kitleler üzerindeki otoritesi kırılmış, sıfırlanmış durumdadır. Çünkü artık mevcut alandaki kitle bir gerilla konumunu yaşıyor. Onun alt zeminini, güçlü bir biçimde takviye konumunu yaşıyordu. Düşman bunun kontrolünü sağlayamadı. Bu başarısızlık karşısında, bilinen ve daha önce bahsettiğimiz yakıp yıkma faaliyetini dayattı. Yani diyebiliriz ki, bir bütün olarak Orta Saha'da PKK'nin etkinliği, otoritesi söz konusudur. Düşmanın öyle ciddi diyebileceğimiz bir etkinlik durumu yoktur.

Düşman alanda çeteciliğe dayanmak istiyor. Özellikle Garzan alanında da daha çok çeteciliği temel bir güç olarak kullanıyor. Bununla araziyi tutmak istiyor. Yine Amed'de tekrar çeteciliği hortlatmak istese de başaramadı. Sonuç itibariyle düşmanın kitleler üzerinde siyasal otoritesi tamamen yıkılmış durumdadır.

Askeri alanda da daha önce belirttiğimiz gibi, düşman tüm gücünü harekete geçirmesine rağmen etkinlik sağlayamadı. Tüm komando güçlerini, özel savaş birliklerini, buna bağlı olarak tekniğini, uçaklarını, helikopterlerini, tankını tümüyle harekete geçirmesine rağmen gerillanın faaliyetlerini durduramadı. Bu konuda gerilla siyasi alanda da, askeri alanda da hızla kendisini toparlayarak daha etkin bir konum sağladı. Bu açıdan düşman fethetmiş, ele geçirmiş olarak gördüğü yerlerde geri adımlar atmaktadır.

Arazi artık gerillanın denetimine girmiş durumdadır. Gerilla hemen hemen sahanın her yerinde hareket edebilecek bir konumu sağlamış durumdadır. Düşman arazideki veya karakollarda yerleşmiş mevcut gücünü daha çok savunma amaçlı olarak tutmaktadır. Mevcut çatışma ve eylemlerin sonucunda düşman cephesinde çok sayıda intihar ve firar olayı yaşandı. Bu süreçte ordu bünyesinde yaşanan moralsizlik, yıpranma durumu düşmanın ağır kayıplar vermesine yol açtı. Yoğun gücünü öne sürerken, koordinesini, ilişkisini yeterince sağlayamamaktadır. Güçlerini istediği gibi harekete geçirmekten yoksundur. Hatta bu kadar kalabalık güçler kendisi için bir yük haline gelmekte, yoğun çatışmalardan dolayı da düşmanın kayıpları bir hayli fazla olmaktadır. 1993 yılına baktığımızda; bizim kayıplarımız sınırlıyken, düşmanın kayıpları fazladır. Bizim 1994'teki kayıplarımızın bir fazlalığı olmakla birlikte, düşmanın kayıpları 1993'e rağmen on kat daha fazladır. Kendi güçlerini böyle pervasızca öne sürme durumları vardır. Bunların üstünlüğü sağlayamamaları, tamamen bir disiplinsizliğe düşmeleri, sonuçta düşmana büyük kayıplar verdirtmektedir.

Bunlar bizim açımızdan büyük avantajlardır. Bunun sonucu olarak güçlerimiz dimdik ayaktadırlar. İnisiyatif sağlanmış durumda ve gelişmeler bu temelde sürüyor. Daha derli toplu bir konumdayız. Biz kendi toparlanmalarımızı rahatlıkla kısa bir sürede gerçekleştirebildik. Bazı hatalara, yetmezliklere, bundan kaynaklanan kayıplara rağmen, kendimizi derli toplu hale getirme başarısını gösterdik. Buna karşılık düşman cephesinde yaşanan çözülme, dağınıklık giderek daha da derinleşiyor, moral çöküntüsü daha çok artıyor. Güçlerini harekete geçirememe durumu giderek daha da ağırlık teşkil ediyor. Bu biçimde düşman cephesinde bir gerileme olmakla birlikte, bizim cephemizde, gerilla savaş cephesinde daha derli toplu olma, taktiği daha iyi yakalayabilme, daha inisiyatifli savaşabilme, düşmanla doğrudan temasa girme, düşmanla yakın bir dövüşü gerçekleştirme pozisyonu yakalanmıştır. Bunlar bizim cephemiz için olumlu bir zemindir. İyi bir avantajdır. Bunun gibi önemli halkalar yakalanmış durumda. Taktiğin daha da yetkinleştirilmiş biçimiyle, zenginlikleriyle uygulanması halinde bizi daha büyük sonuçlara ulaştıracaktır.

ORTA SAHA EYALETLERİMİZDE DÜŞMANI ŞEHİRLERE HAPSEDECEĞİZ

Berxwedan: Partimizin bu yıl hedeflediği kurtarılmış bölgeler konusunda Saha Komutanlığı'nın hazırlıkları ve gücü ne düzeydedir?

Orta Saha Komutanlığı: Aslında belirtilen hususlarla birlikte, giderek kurtarılmış alanlar için son günlere giriliyor. Düşman zaten araziyi bu temelde boşalttı. Daha önce belirttiğimiz gibi, bunu kendi güçleriyle doldurmak istiyordu. Böyle bir konumlanmaya gitmişti. Düşmanın mevcut arazide gerilemesi, güçlerinin çekilmesiyle birlikte, ağırlıklı olarak kurtarılmış alanlar bu sonuçla kendiliğinden ortaya çıkıyor. Önemli olan, bizim açımızdan değerlendirilmesi gereken husus; bu gelişmeler karşısında parti güçlerinin hazırlıklarını ve giderek araziyi düşmana karşı daha yetkin kullanmalarını sağlamaktır. Bu yönlü çabalar var ve gelişmeler de görülüyor. Bunun hem askeri araç-gereç konusunda, hem de taktiğe bağlı olarak düzenlenmesi gerekiyor. Bunlar önümüzdeki sürecin yerine

getirilmesi gereken görevleridir. Bunlar gerçekleştiğinde, düşmanın alan üzerindeki etkinliği tamamen kırılacaktır. Ancak düşman, zaman zaman kapsamlı operasyonlar gerçekleştirecektir. Bu kof operasyonların doğru temelde karşılanmasıyla birlikte, düşmana pahalıya mal olması kaçınılmazdır. Bunlar süreçle kazanılabilecek, başarılabilecek hedeflerdir. Biz çalışmalarımızı daha da yetkinleştirerek buna ulaşmayı hedefliyoruz.

Diğer taraftan, bu çetecilik denilen, düşmana perdelik görevi gören, düşmana arazide öncü konumu teşkil eden odakları da darbeleyerek, düşmanın arazi üzerindeki, alan üzerindeki etkinliğini tamamen kırmayı hedefliyoruz. Bu konuda belli mesafeler katedilmiş, kazanımlar sağlanmıştır. Ancak giderek bunların tamamen tasfiyesiyle alana, araziye bir bütün olarak hakim olma durumu ortaya çıkacaktır. Bunun sonucunda düşmanın operasyonlar dışında arazi üzerindeki etkinliği, denetimi kalmayacaktır. Bunlar da bizim çalışmalarımız kapsamında olacak hususlar olmakta ve görevlerimiz arasında yer almaktadır.

Düşman da buna karşılık bazı tedbirler geliştiriyor. Belirli şehir çevrelerinde bazı konutlar hazırlıyor. Arazide tutunamayan çeteleri kendi güvenliği için şehir çevrelerine yerleştiriyor. Duruma bakıldığında, düşmanın gerek taktiği ve gerekse uzun vadedeki stratejisi, alanda tutunamayan çeteciliği de şehir merkezlerinde kendi etrafında bir savunma kalesi olarak döşemektedir. Düşmanın daha çok bu yönlü faaliyetleri var. Buradan anlaşılıyor ki, önümüzdeki süreçte eğer biz parti taktiğini uygularsak, yine önümüze koyduğumuz görevleri doğru bir temelde yerine getirirsek, düşman tamamen arazi üzerindeki hakimiyetini kaybedecektir. Bununla birlikte şehirlerde kendi savunma tedbirlerine başvurarak, şehirlerde tutunmaya çalışacaktır. Düşmanın hazırlıkları bu temeldedir. Bizim hazırlığımız da, belirlenen çerçevede arazi üzerinde hakimiyeti sağlayarak, güçlü donanımlarla kurtarılmış alanlara ulaşmaktır.

1994'ÜN SAVAŞI HEM DÜŞMANA, HEM GERİLLAYA ÇOK ŞEY ÖĞRETTİ

Berxwedan: TC'nin bilinen başarısızlıkları nedeniyle gerilladan daha çok halka yönelimi vardır. Bu yönelim karşısında halkın ve gerillanın cevabı nasıl gelişiyor veya geliştirilmesi gerekiyor?

Orta Saha Komutanlığı: Düşmanın başarısızlıkları dikkate alınınca, iktidardaki mevcut hükümetler zaten tamamen bir kamuflaj görevini gören **"iktidar"**lardır. Tabii ki burada ordunun başarısızlığı vardır. Bu başarısızlığın temel nedenleri şunda yatmakta: Sıcak bir askeri yönelim ve bundan sonuç alınacağı beklentisi var. Sömürgeciler 1993'ün sonlarına doğru bazı sonuçlara ulaşmayı amaçlamışlardı, fakat ulaşamadılar. Bu kez kışı denediler, ama kışta da ulaşamadılar. Derken bahara, yaza ertelediler. Aslında başarısızlık üzerine başarısızlık konumları devam ediyor. Mevcut hükümetin durumuna da bakıldığında, kendi içindeki başarısızlıkları dikkate alındığında ordunun ne kadar başarısız olduğu bütün açıklığıyla ortaya çıkar.

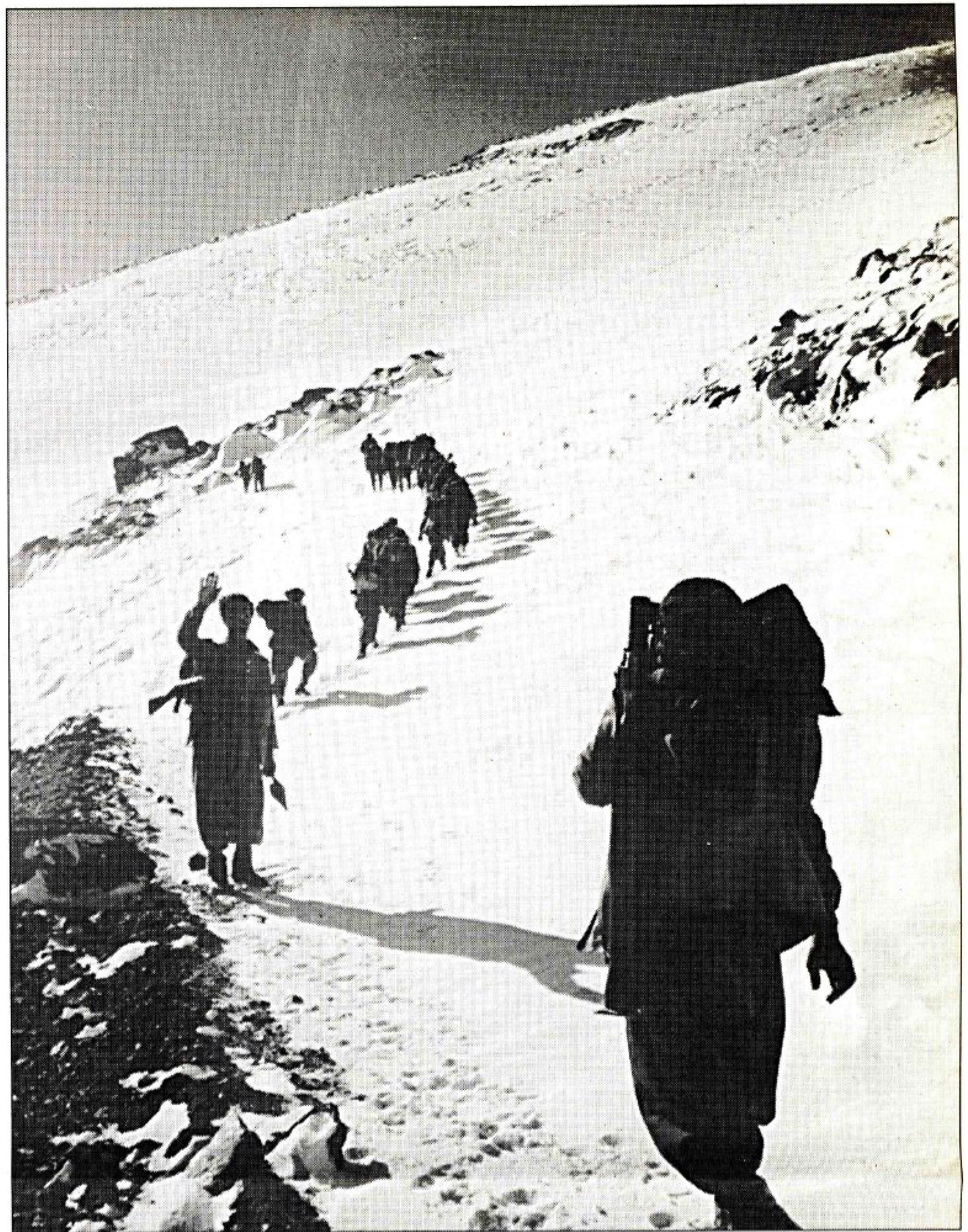
Yoğun bir askeri gücün kullanılmasıyla, sıcak bir taktiğin devreye sokulmasıyla hiçbir ulusal kurtuluş savaşına karşı sonuç alınamamıştır. En güçlü teknik Amerika'da ve Sovyetler'de bulunmaktadır. Ama bu teknikle hiçbir zaman halkların kurtuluş mücadelesi engellenememiştir. Türk sömürgeciliğinin temel yanılgılarından birisi de bu noktadadır. Bunun yanısıra kitleye yöneldiler. Kitleleri böyle bir yönelimle sindirebilecekleri yanılgısına düştüler. Kitleleri aç-susuz, evsiz-barksız bırakmakla, Kürdistan doğasını, ormanlarını tahrip etmekle gerillanın üzerinde denetim kurabilecekleri hayaline kapıldılar. Tam tersine gerilla, koşulların zorlanmasıyla daha çok ayağa kalktı, daha çok harekete geçti. Daha önce yaşanan yetersizlikleri aşarak, parti taktiğini, parti çözümlemelerini, parti talimatlarını daha iyi kavradı. Bu hareket tarzı düşmanın yanılgısını ortaya çıkarıyor. Partiyi yetmezliklerimizle boşa çıkarma bu temelde aşıldı. Bize başarıyı sağlatan en önemli gelişmelerden biri de budur.

Düşman değişik taktikleri izleyebilseydi belki daha da sonuçlar alabilirdi. Düşmanın mevcut taktiği, durumu bizim lehimize çeviren, daha rahat hareket etmemizi sağlayan bir niteliktedir. Düşman bunları görmezlikten geliyor. Görüyorsa da, başka çaresi kalmadığı için çözümü habire kitlelerin üzerine gitmekte, katliamları gerçekleştirmekte görüyor. Aslında bunun düşman açısından çözüm olmadığını, kendisi de geriye baktığında rahatlıkla görebilecektir. Kaldı ki nerede kitleleri katletmekle sonuç alabilecek? Bunlar mümkün değildir. Düşman artık bunları da görebiliyor. Parti Önderliği'nin hatırlattığı gibi, düşman, ***"Biz artık arazide belli yerleri ve belli alanları tutarak varlığımızı sürdürmeye çalışırız"*** diyor. Eğer dikkat edilirse, düşmanın artık arazide de tutunmasının mümkün olmadığı görülecektir. Çok kısa sürede araziyi de terk edecektir. O zaman şehirlerde kalmayı esas alacak, fakat şehirlerde de tutunamayacaktır. Yani böyle bir geriye gitme durumunu yaşıyor. Düşman bunun için yoğun güce dayanarak, tekniğe dayalı bir savaşı sürdürerek sonuç almayı önüne koysa da bu başarısız oldu. Bu konuda başarı sağlayamadı.

Düşmanın bu yönelimleri bizi daha da çelikleştirdi ve yetkinleştirdi. Esas olarak dayattıkları taktiklerinde kaybettikleri halkalar bunlardır. Düşmanın ekonomik alanda çöküntüsü gerçekleşti. Artık arazideki askerlerini doyuramayacak durumdadır. Her gün bunun bunalımı, bunun çelişkisi, bunun kaçışları yaşanıyor. Bunu her gün cihazlarından (telsizlerinden) öğreniyoruz. Yine bunun sonucu olarak asker intiharları da bir hayli fazladır.

1994'ün savaşı hem düşmana, hem gerillalara çok şey öğretti. Bunun sonucu olarak, düşmanın birçok zayıflığı ve başvurduğu birçok taktiği ortaya çıktı. Gerilla ise üstün bir konuma geçiş yollarını açtı. Her koşulda savaşmayı dayattı. Daha önce savaşçılarımızın Parti Önderliği'nin talimatlarından yeterince sonuç çıkaramama durumu bizi çok daha açık bir biçimde sonuç çıkarma durumuna itti. 1994 yılının sonuçları bize biraz bunu gösterdi.

Bununla birlikte daha önce tahrip edilen ilişkiler yeniden düzeltildi. Hatta metropollere, şehir merkezlerine kadar uzanıldı. Düşmanın **"kitle bağlarını koparacağım"** dediği yerlerde, aksine kitleler daha fazla partiye bağlandılar. Yine gerilla saflarına sürekli güç akını vardır. Düşman bunu engellemek, araziyi kontrol altına almak istiyordu. Bugün arazi bir bütün olarak gerillanın denetimindedir ve mevcut arazi daha elverişli bir şekilde gerillaya hizmet etmektedir. Bunun yanında düşmanın yoğun gücü harekete geçirmesi, ona daha rahatlıkla darbe vurma imkanlarını ortaya çıkarmaktadır. Üzerine gidildiğinde, düşman ordusu adeta bir kaçış durumunu yaşamaktadır. Bu, Orta Saha eyaletlerimizde gerillanın işin üzerinde daha ciddi durmasına yol açmaktadır. Daha önce kullanılmayan araziyi artık daha derinliğine kullanabilmektedir.

"Düşmanın mevcut taktiği, durumu bizim lehimize çeviren, daha rahat hareket etmemizi sağlayan bir niteliktedir. Düşman bunları görmezlikten geliyor. Görüyorsa da, başka çaresi kalmadığı için çözümü habire kitlelerin üzerine gitmekte, katliamları gerçekleştirmekte görüyor. "

TC İÇİN ÇÖKÜŞ BAŞLAMIŞTIR, HİÇBİR GÜÇ BU ÇÖKÜŞÜ DURDURAMAZ

Berxwedan: Yılın son aylarına, yani sonbahara girildi. TC'nin "Ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" ile partimizin "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" hedeflerinin karşılaştırılmasından hangi sonuçlar çıkarmak gerekiyor?

Orta Saha Komutanlığı: Bu, Tansu hükümeti ve eski Genelkurmay Başkanı Güreş'in ortak bir eğilimi ve hedefiydi. **"Gerillayı ya bitireceğiz, ya bitireceğiz"** biçimindeki yaklaşımlar, tüm pratiğe bakıldığında sonuç vermemiştir. Düşman bir yandan psikolojik savaşı yürütürken, diğer yandan da daha önce bahsettiğimiz kitleye yönelimiyle bu işi bitireceğini sanıyordu. Başta buna kendilerini inandırmışlardı. Fakat Parti Önderliği ve partimizin geliştirdiği **"Ya başaracağız, ya başaracağız"** talimatı, buna karşı geliştirilen bir yönelimdir. Bugün başarının olanakları fazlasıyla ortaya çıkmaktadır. Bunlar karşılaştırıldığında, kaybeden TC ordusudur. Dolayısıyla ordu, TC'nin kendisi demektir. Diğer yan kuruluşları ise sadece ordunun hizmetindedir. Bu konuda kesinlikle başarı sağlayamamışlardır.

PKK süreç içerisinde yaptığı başarılı hamlelerle kendisini ordulaştırdı. PKK günden güne kendisini daha da güçlendirerek, TC'nin saldırılarına karşı koyabilecek bir konuma yükseldi. PKK küçük bir gerilla grubuyken, bir ordu konumuna çıkış yaptı. Yine PKK, bitmiş, tükenmiş bir halk konumunu ayaklanan bir halk gerçekliğini getirdi. Bugün belirlenen **"Ya başaracağız, ya başaracağız"** sloganına da baktığımızda önümüzdeki süreçte bunun sonuçlarının çok daha kapsamlı olarak ortaya çıkacağı görülmektedir. Bunun arkasından ortaya çıkacak olan, kurtarılmış alanlardır, güçlü bir ordudur. Bunun arkasından ortaya çıkacak olan, düşman üzerine yürüyen, kayıplarını bertaraf eden bir ordu gücüdür.

Her gün kaybeden TC'nin kendisi olmaktadır. Yakın süreçte bunun gerçekliği çok daha net görülecektir. TC sürekli çözülen yönlerini kapatmak, örtbas etmek istiyor. Ordu bünyesinde bu yönlü oldukça zayıflatıcı durumlar var. Önümüzdeki süreçte bunlar çok büyük bir yıkım olarak ortaya çıkacaktır. O zaman PKK'nin **"Ya başaracağız, ya başaracağız"** sloganının çok gerçekçi olduğu ve sonuçlarının da çokkapsamlı olacağı görülecektir. Uzun bir dönem yürütülen savaş, bu savaşın kapsamlı hazırlıkları içinden geçilen sürecin tüm kazanımlarını bağrında taşımaktadır. Esas ürünlerini 1995 başlarında, genel olarak önümüzdeki süreçte oldukça büyük verecektir. Karşılaştırma yaptığımızda, tamamen PKK'nin bir yükseliş göstereceği, TC cephesinde ise gerek askeri alanda, gerek siyasi ve gerekse ekonomik alanlarda, hemen hemen bir çöküşün önüne geçilemez bir biçimde gelişmelerin yaşanacağıdır. Bunlar uç olarak ortaya çıkmıştır ve ordunun bugünkü durumu bunu ispat ediyor. Gerçeği yansıtmayan yöntemlerle, diğer siyasal partilerin desteklemeleriyle ortamı bulandırarak, karıştırarak, gündemi sürekli değiştirerek durumu örtbas etmek istiyorlar. TC için çöküş başlamıştır, bu gidişatının önüne geçecek hiçbir gücü yoktur.

Bütün bunlara karşılık, PKK'de yaşanan yükselmedir, PKK'de yaşanan yetkinleşmedir, PKK'de yaşanan gelişmedir. Demek ki partinin daha önce ortaya koyduğu teoriler, genel olarak bugün pratik yaşamda sonuçlarını vermektedir. Yine PKK'nin değerlendirmeleri çetin bir savaş ortamında, çetin bir yol yürüyüşünde gelişmenin ana halkalarını yakalamaktadır. Yürüyüş bu temeldedir, gelişmeler bu temelde ortaya çıkıyor. Bu da bizi başarıya götürecek bir tarz olmaktadır.

PKK HAMLELERİ TC'Yİ KARAR SONUCUNA GÖTÜRECEKTİR

B*erxwedan: Yıl sonu itibariyle 1995'e tarafların girişi nasıl olacak, hangi gelişmeler beklenebilir?*

Orta Saha Komutanlığı: Belirttiğimiz hususlar aynı zamanda 1995 yılının taslağını da vermektedir. Düşman mevcut süreçte yönelimlerini biraz daha devam ettirecektir. Kendisinde yaşanan yıkıLIŞm olayının önüne geçmek için biraz daha yüklenmeye çalışacaktır. Artık başka yol ve çaresi kalmamıştır. Özellikle 1995'te PKK tarafından gerçekleştirilecek hamleler TC'yi artık kesin bir karar sonucuna götürecektir. Ya birtakım siyasal çözümlere kendisini yatırmak durumundadır, ya da askeri alanda başaramadığı taktiklerini siyasal alanda çok sahte bir biçimde devreye sokmaya çalışacaktır. Kendisini dünya kamuoyunda bu biçimde göstermeye çalışacak, fakat askeri imkanlardan da kolay kolay vazgeçmeyecektir. Bu anlamda 1995, düşman açısından biraz kendisini düzeltme, toparlama süreci olabilir. Kendisini biraz toparlayarak, yine birtakım askeri imkanlarını devreye sokma yönünde yaklaşımlar gösterebilir. Biraz eğilimleri bu temelde ortaya çıkmaktadır. Fakat şu da açık bir gerçek ki, bazı durumlar artık kendi inisiyatifinin dışındadır. Belli çevreleri razı etmek, mücadelemize karşı çıkarmak için kimi siyasal taktikleri devreye koyacaktır. Fakat bunlar da sonuçsuz kalacaktır.

Mücadelemizin siyasal gelişmeleri de bunları aşacaktır. Sömürgecilerin iradesi, onların inisiyatifi dışında birtakım durumların ortaya çıkması muhtemeldir. Partimiz taktik girişimleriyle, yaklaşımlarıyla çok rahatlıkla sonuç alabilecek, gelişmeleri değerlendirebilecektir. Düşmanın askeri eğilimini gözardı etmeden bir yandan hazırlıklarını sürdürme, bir yandan da kendisini daha da yetkinleştirme temelinde güç toparlama durumunu yaşayacaktır. Gerilladaki mevcut atılımını kitlelerin gücü ile birleştirerek Kürdistan toplumunda çok keskin bir hareketi geliştirme, yine gerilladaki atılımı kitlesel atılıma dönüştürme, kitlesel atılımı gerilla ile birleştirerek ordulaşma yönünde daha ileri sonuçlar alacaktır. Düşmanı araziden sökme tarzı dediğimiz böyle kurtarılmış alanları parça parça kazanmayı esas alarak sonuç alma durumları gelişebilecektir. Partimiz düşmanın bu taktiğine karşı siyasal alanda ve askeri alanda bir saygınlığı sağlayacaktır. Artık herkes tarafından saygıyla karşılanabilecek, ilişki geliştirebilecek, tanınabilecek bir güce erişmiş olarak ortaya çıkacaktır. Durumlar daha çok bunu göstermektedir. Tabii ki TC'nin kendisi çok zorlanacaktır.

Gerilla güçlerimiz de bu temelde hazırlanacaktır. Kurtarılmış alanlara ulaşma imkanları daha çok ortaya çıkacaktır. Belli karakolların ortadan kaldırılmasından tutalım bu çeteciliği giderek düşmanın bir kozu olmaktan çıkarmaya kadar birçok alanda gelişme göstermek imkan dahiline girecektir. Yani PKK'nin gerilla kuvvetlerinin bu yıl arazide gerçekleştirmesi gereken hedefler daha kapsamlı bir biçimde 1995'te tamamlanmış olacaktır. Artık düşmana daha fazla yönelme, birçok alandan yıkılışını daha da boyutlandırma durumları oldukça gelişecektir.

"1994'ün savaşı hem düşmana, hem gerillalara çok şey öğretti. Bunun sonucu olarak, düşmanın birçok zayıflığı ve başvurduğu birçok taktiği ortaya çıktı. Gerilla ise üstün bir konuma geçiş yollarını açtı. Her koşulda savaşmayı dayattı."

GÜN KÜRDİSTAN'I KAZANMA GÜNÜDÜR

B*erxwedan: Avrupa'da başlatılan "Kürdistan'a dönüş" süreci vesilesiyle burada yaşayan genelde Kürdistan halkına, özelde ise Saha Komutanlığı sınırlarına giren bölge halkına çağrınız nedir?*

Orta Saha Komutanlığı: Aslında Kürdistan kitlesi düşmanın politikaları sonucu her ne kadar Avrupa'da ülkeden bir kopuşu yaşıyorsa da, pratik duruma baktığımızda, Avrupa'daki kitlemiz de bugün Kürdistan dağlarında oluşan düzeye paralel yaşamaktadır. Onlar da bu savaşın içindedirler. Fiili olarak böyle bir konumu yaşamasalar bile, ruhsal olarak, düşünsel olarak, hemen hemen böyle bir konuma gelinmiştir. PKK'nin böyle bir kaynaştırma ve yeniden kitleyi ülkesine kavuşturma durumu büyük bir öneme sahiptir. Böyle bir süreçte orada yaşanan benliğe dönüş ve gerçekliğimizin ortaya çıkışı, kitlemizin bu ruha sahip olduğunu kanıtlaması ve ayağa kalkması gerçekten büyük bir anlam taşımaktadır. Bu kitlenin Kürdistan'la, savaşla kaynaşması, pratikte buna daha çok kavuşması düşmana vurulacak en büyük darbelerdendir. Bu süreçte kitlemizin bu özlü çıkışı giderek savaş alanında da gücünü göstermekte, savaş alanındaki coşku orada etkisini göstermektedir. Partimiz, Parti Önderliğimiz böyle bir kaynaşmayı gerçekleştirmiş durumdadır. Partinin hepimizin önüne koyduğu bu görevlere, yani tarihimize, insanlığımıza sahip çıkışı, yeniden ülkeye dönüşü gerçekleştirmek ve onun tarihi görevlerine sahip çıkmak büyük anlam taşımaktadır. Onların ülkedeki savaş alanlarında, kendi gerçek sahalarında yer almaları büyük bir saygıyla karşılıyoruz. Oradaki gelişmelerin büyük sonuçlar yaratacağı, özgür, bağımsız bir Kürdistan'a ulaştıracağı bugünkü çalışmalardan ortaya çıkmaktadır. Bununla aslında kaynağa dönüş de gerçekleşmiş olacaktır. Oradaki kitlelerimizin mücadelesini saygıyla selamlıyoruz. Kendi mücadelemizi, insanlarımızı Avrupa'daki kitlemizle birleştirerek, onların sunduğu moral gücünü, maddi gücünü, savaşçı gücünü çok iyi kullanacağımıza, çok değer vereceğimize, bu temelde de bizim kendi görevlerimize, yoldaşlarımıza ve Önderliğimize layık olacağımıza inanmalarını belirterek selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Yine Orta Saha'dan, yani Amed'den, Garzan'dan koparak Avrupa sahasına giden kitlemize sesleniyoruz. İster ekonomik nedenler, ister düşmanın birtakım baskıları, isterse de diğer durumların bir sonucu olarak oraya gidilmiş olsun, bugün görüyoruz ki, bu yörelerin kitleleri partinin öncülüğünde kendi görevlerine sahip çıkıyorlar. Kendi görevlerini yerine getirmek için büyük bir coşkuyla destek oluyorlar ve partinin oradaki faaliyetlerinde yer alıyorlar. Onların bu tutumlarını da doğal görüyoruz. Fakat bununla yetinmemeleri gerekiyor. Oradaki mevcut kitlemiz ister Garzan'da, ister Amed'den, ister GAP'tan, hatta isterse ülkemizin başka alanlarından oraya gitmiş olsunlar, kendi savaş sahalarına, kendi öz varlıklarına, kendi topraklarına dönüş yapmaları gerekiyor. Kurtuluşun ancak burada olabileceğini görmelidirler. Oradaki faaliyetlerine büyük değer vermemizle birlikte, esas itibariyle şimdi oldukça güçlenmiş olan mevcut ülke sahalarında mücadele vermeleri, kendi öz alanlarına dönerek savaş cephesinde yer almaları büyük önem taşımaktadır. Yine orada kalanlar sürdürülen çalışmalara destek olabilirler. Özellikle savaşta yer alabileceklerin savaşa omuz vermelerini, görevlerinin bilincinde olmalarını, mevcut katkılarla yetinmemelerini, daha büyük çalışmaları üstlenmelerini bekliyoruz. Ülke sorunlarının etkisine girmeleri, bugün hepimize düşen görevlerin ağırlığı karşısında hiçbir şeylerini esirgememeleri gerektiğini vurguluyoruz. Biz de bunların bilincinde olarak üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz.

Gün bir fedakarlık günüdür; bir sahip çıkma günüdür; bir kazanma günüdür, insanlık adına kendini ortaya koyma günüdür. Parti Önderliğimizin çizgisinde, Parti Önderliğimizin emrinde bunlarla yetinmeyerek, önümüzdeki sürecin görevlerinin bilincinde olarak harekete geçmemiz en büyük gerekliliktir. Bunun dışında bir çıkış yolu da yoktur. Buna bağlı olarak her birimizin kendi alanında gücümüzü, insanlarımızı birleştirerek partimizin emrettiği son dakika hamlesini de, ilerdeki bahar hamlesini de yerine getirmek için herkesi görev başına çağırıyoruz.

"Kendi mücadelemizi, insanlarımızı Avrupa'daki kitlemizle birleştirerek, onların sunduğu moral gücünü, maddi gücünü, savaşçı gücünü çok iyi kullanacağımıza, çok değer vereceğimize, bu temelde de bizim kendi görevlerimize, yoldaşlarımıza ve Önderliğimize layık olacağımıza inanmalarını belirterek selam ve saygılarımızı sunuyoruz."

APOCU

"Eskiden ailesinden başka, kocasından başka hiçbir şey düşünemeyen kadın, şimdi büyük bir vatan kahramanı, bir özgürlük meşalesidir. Onlarca genç kız teslim olmamak için son kurşunu bedeninde eritmiştir. Yüzlerce kadın şehit var ve her biri birer kahramanlık abidesidir... Ben kendi adıma yenilgiyi kabul etmediğim gibi kadın için de kabul etmiyorum." **(Başkan APO)**

RUHLA DİRENİNCE

TAJK'ın **"Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü"** günü olan 26 Eylül 1994 tarihi geldiğinde, daha önce izin verdiği yürüyüşü Alman devleti yasaklamıştı, ilk kararından dönerek. Tüm engelleme çabalarına rağmen Halim Dener III. Uluslararası Kürdistan Festivali başarıyla gerçekleşmiş ve bu Almanya için de bir yenilgi mesajını vermişti. Öteden beri Kürtlüğe TC gibi düşman olan Almanya'nın, TAJK'ın Mannheim'den başlayacak yürüyüş iznini iptal etmesi şaşırtıcı olmamıştı.

Kürdün eski Kürt olmadığının en somut örneklerinden biri de Kürdistan kadınıdır. Hem sömürgeciliğin, hem de erkeğin kölesi Kürt kadını, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinde en büyük doğuşu gerçekleştirerek, karanlık dünyanın zincirlerini parçaladı ve özgür dünyanın aydınlığına açıldı. Mücadele saflarına katılarak savaştı, komutanlaştı, öncüleşti. Kahramanlıklar yarattı, şehit düştü, abideleşti. Başkan APO'nun büyük kadın çözümlemesinde özgürlüğü yakaladı. Özgürce, insanca yaşamın savaştan geçtiğini kavradıkça, eskiden kopuşu gerçekleştirdi. Şimdi onun yeni dünyasında kölelerin kölesi kadına yer yoktur. Artık o, büyük toplumsal kurtuluşun yoluna koyulmuştur. Mücadelenin her sahasında, her koşulunda bir de o vardır. Başkan APO'nun, *"Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir"* sözleriyle ifade ettiği dünyayı anladı ve **"bu benim dünyamdır"** dedi. Bu özgür dünya için Kürdistan'da olduğu gibi, yurt dışında da mücadele saflarına aktı.

Alman emperyalizmi Kürdistan halkında, dolayısıyla Kürdistan kadınında gerçekleşen bu çıkış ve yürüyüşü anladığı veya anlamadığı için, bu da çıkarına olmadığı için, engelleme girişiminde bulunarak bir kez daha yanıldı. Avrupa'daki Kürt kadınları TAJK öncülüğünde sabahın erken saatlerinde, henüz Alman polis güçlerinin uyuduğu saatlerde Mannheim'da toplandılar. Bütün emperyalist müdahalelere hazır halde özgürlük yürüyüşü için özgürce kararlarını kesinleştirdiler. **Ronahi** ve **Berivan,** yürüyüşün başlatılacağı alanda kahramanlaşarak abideleşmişti. Onların direniş ateşiyle yürüyüş güzergahındaki engelleri tutuşturup yakacaklardı.

Yürüyüş, Almanya'nın Mannheim şehrinden başlayıp, Fransa'nın Strasbourg şehrinde sonuçlanacaktı. Polis zor kullanmasına rağmen TAJK'ı eyleminden vazgeçiremedi. Dışarıdan yurtsever Kürdistanlılar ve dostlar da TAJK eylemcilerini yalnız bırakmadı ve her türlü desteği sundular. Engelleri birer birer direnerek aştılar. Sadece Almanya'nın değil, Fransa'nın da engelleme çabalarıyla karşılaştılar. Yürüyüş güzergahında çeşitli eylem biçimleriyle, direnişlerle ilerlediler. Kürdistan kadını Almanya ve Fransa'ya bir anlamda boyun eğdirerek hedefine ulaştı.

"Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü" önemli ve TAJK'ın bundan sonraki çalışmaları için güçlü bir eylem oldu. Kürdistan kadınının toplumsal kurtuluşta, devrim mücadelesinde eksik kalır bir yanı olmayan güç olduğu, bu temelde rol oynaması gerektiği ortaya çıktı. Dolayısıyla kadının özgün örgütlenmesinin çok yerinde olduğu, mevcut büyük potansiyelin aktifleştirilmesi gerektiği bu eylem vesilesiyle kendisini dayatıyor.

Burada önemli ve vazgeçilmez olan, kadın gerçekliğini iyi çözmek, sorunlarına cevap vermek, onun özgünlüğünü dikkate alan bir üslubu tutturmak, sonuçta cepheleşen örgütlü bir güç durumuna getirmektir. Bilinen tarihsel, güncel ve sosyal gerçeklik nedeniyle kadının özgün örgütlenmesine gidiliyorsa, hiç şüphesiz bunun söylemden çıkıp pratik gerçekliğe kavuşması gerekiyor. Kadını yok sayan, küçümseyen, güvenmeyen her türlü anlayışı boşa çıkarmak için, kadın gücü nasıl örgütlendirilmeli, Kürdistan'ın ulusal kurtuluşunda nasıl bir rol oynamalı sorusuna cevap olabilecek bir örgütlülük ve bunun doğru çalışma tarzı şarttır. Ne tek başına eylemle, ne de tek başına örgütle yetinilebilir. İkisinin birlikte ele alınması kaçınılmazdır. Biri diğerini besler ve tamamlar.

Bunun bir de yaşamı ve kültürü vardır ki, gelişme ve derinleşmeyi yaratmada belirleyicidir. Örgüt kültürü, özgür yaşam kadın kişiliğinde çok güçlü temsil edilebilir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde **"Nasıl yaşamalı?"** sorusu canalıcı bir öneme sahiptir. Özgür kişilik bu soruya verilecek cevaptan geçer. Eskinin ölü, köle özelliklerinden, bunun egemen kıldığı psikolojilerden arınmak, kadını geri çeken ailecilik, bağımlılık, güvensizlik, sığınmacılık ilişkilerinden kopuşu gerçekleştirmek demek, güçlü örgütçülük, güçlü eylemcilik, güçlü öncülüktür.

TAJK şimdi örgütlenmesini çok geniş sahalara yaymak için büyük imkanlara ve zeminlere sahiptir. Kadın kesimi önemli bir potansiyeldir ve yaşamın olduğu her yerde vardır. En çok örgütlemeye ve özgürleşmeye ihtiyaç duyan bu kesimdir. Bu konuda ulaşılan kesimlerden birkaç kat fazlasına ulaşılmamıştır. Kadın özgürleşmenin, eşitliğin ulusal kurtuluş savaşından geçtiğini duymuş olabilir, buna ilgi geliştirmiş, sempatizan konumuna ulaşmış olabilir. Fakat bu, onun örgütlü durumda olduğunu göstermez. Özgürlük, kurtuluş, eşitlik konusunda net değildir. Onun en çok düşündüğü yerinin yine erkekten sonra geldiği, fakat eski koşullardan farklı olarak daha iyi şartları yakaladığıdır. Doğru özgürlük ve özgüven anlayışına henüz ulaşılmamıştır. Kadın bağımsız karar verme gücünü oluşturmamıştır. Aile ilişkisinin ve geleneklerin etkisindedir. Bu ilişkiler sistemini kırma mücadelesinde cesareti tam değildir. Ama bütün bunları aşmaya hazırdır. Tabii ki buna öncülük gerekiyor. TAJK bunun için vardır. Mannheim-Strasbourg yürüyüşü, kadın örgütlemesine büyük açılım imkanı yaratmıştır. Kadın gücünün çok şeye, başarmaya muktedir olduğu, kendine güvensizliğin anlamsız olduğu, dolayısıyla ulusal, toplumsal, siyasal, askeri ve sosyal mücadelenin her sahasında tartışmasız var olduğu veya var olması gerektiği görülmüştür.

Sonuç olarak; TAJK için örgütlenme, büyüme ve gelişme imkanları oldukça arttığı gibi görevler de artmıştır.

Özgüven, büyük irade ve kazanan Kürt kadını

Her şeyin bir bedeli vardır. Hiçbir şey kendiliğinden başarılmıyor. Ulusal ve sınıfsal mücadelelerden tutalım her türlü hak arama yöntemine kadar emek ve çaba harcamadan hiçbir şey elde edilmiyor. Bu bir kuraldır. Yaşamı geliştiren ve düzenleyen kararlar vardır. Bu kurallara bağlı kalmak ve yerine getirmek gerekmektedir. Ancak bu kurala bağlı kalınarak başarı sağlanabilir.

Mannheim-Strasbourg arası yapılan uzun yürüyüşün başarısını bu çerçevede değerlendirmek gerekiyor. Direnerek kazanmak ulusal kurtuluş mücadelemizde ispatlanan bir gerçektir. Kürdistanlı kadınlar da direnerek başardılar. Bu şaşırtıcı veya beklenmeyen bir gelişme olarak görülmemelidir. Çünkü PKK direniş geleneğinden en çok nasibini alan bir kesimin Kürt kadını olduğu açıktır. Ülkede kökleşen bu gelenek etkisini yurt dışı alanlarında da egemen kılmıştır.

Bu direnişçi geleneğin etkisini 8 günlük "Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü"nde görmek mümkündür. Sergilenen direnişten büyük sonuçlar çıkarılabilir. En başta Kürt kadınının örgütlü gücü ispatlandı. Ulusal Önderliği'ne, ulusal değerlere bağlılığı, özgürlüğe ve ülkeye özlemi büyüktü. Bu konuda başarılı bir sınav verdi. Bu gerçekliğini hem dosta, hem de düşmana kabul ettirdi. Hiçbir zorluk Kürt kadınının direngenliğini kıramadı ve onun önüne geçemedi.

Yürüyüş boyunca atılan sloganlardan da anlaşıldığı gibi eylemciler değerlere bağlılığını hiçbir tereddüt taşımadan ortaya koydu; savundu ve korudu. Bu yürüyüş adeta yeni bir yaşamın müjdesiydi. İstisnasız her Kürt kadınında müthiş bir coşku yaşanıyordu. Herkesin yüzünde büyük bir kararlılık okunuyordu. Yine herhangi bir engele yönelik güçlü bir kolektif irade ve kararlılıkla karşı koyuş vardı. Bu tavır sonuna kadar sürdürüldü. Alman polisinin saldırısından hemen herkes nasibini almasına rağmen, hiçbir bayan arkadaş bunu dile getirme gereğini bile duymadı.

Yürüyemeyecek durumda olan, çocuğunu kaybeden ve daha değişik fiziki rahatsızlıkları olan bayanlar vardı. Yürümemeleri istendiği halde, düşmana inat sonuna kadar yürüdüler.

Başkan APO'ya içten bir bağlılık vardı. Bunu her yönüyle görmek mümkündü. Zaten polisin pervasız saldırılarına rağmen Başkan APO'nun posterlerini ellerinden düşürmediler. "Başkan APO'ya bağlıyız!", "Bi can, bi xwin, em bi terene ey Serok!" en çok atılan sloganlardandı. Almanca sloganlarla da Başkan APO'ya bağlılıklarını dile getirdiler.

Ronahi, Berivan ve Halim Dener yoldaşların da fotoğrafları sürekli taşındı. Bu yoldaşlarımızın şahadetlerine sebep olan Alman devletini sloganlarıyla protesto ettiler.

Her yürüyüşçü bayanda engin bir yurt sevgisi egemendi. Bu birçok yönüyle yansıyordu. Yaşamda, harekette, her davranışta ve sözde ulusal kurtuluşçu bir kültür ölçüleri hakimdi. Hiç kimse yer darlığına, açlığa, yorgunluğa vb.'ne aldırış etmeden coşkulu yürüdü. Kaldı ki her yürüyüşçü bu eylemi ne amaçla gerçekleştirdiğinin bilincindeydi. Herkes kendi durumundan son derece memnundu. Bu benim vatan ve özgürlük borcumdur, insanca yaşamanın bedelidir, dercesine katılım sağlıyordu.

Yürüyüşe 200'ün üzerinde kadın katıldı. Bu sayının yarısından fazlası evli ve çocuk sahibi bayanlardı. En çok dikkat çeken nokta bu bayanlardan hiçbirinin evini ve çocuğunu düşünmemesiydi, bu durumu dile getirmemesiydi. Düşündükleri eylemin başarısı ve amacına ulaşmasıydı.

Yürüyüşte Kürdistan'ın her tarafından insanlar vardı. Genç vardı, yaşlı vardı; Kürdün yanısıra Türk, Alman, Belçikalı vardı. Tam bir bütünleşme vardı. Herkes ortak yaşamı paylaşıyordu. Herkes birbirine derinden saygı ve sevgi besliyordu. Burada PKK'nin özgürleştirici kültürünü ve yeni insan kişiliğinin yüceliğini görmek mümkündü.

Erkeklerden ilk defa farklı bir yaklaşım gelişiyordu. Erkekler direnişçi Kürt kadınlarına destek sunmaktan adeta gurur duydular. Birçok erkek evde çocuklarına bakarak eşini de eyleme gönderdi. Bu konuda PKK'nin yaratmak istediği kadın ile erkek tipi akla geliyordu. Bunun etkisi görülüyordu. Gerçekten yürüyüşte yeni bir yaşamın güzelliklerini görmek mümkündü.

İnsanlarımızın dayanışması, Kürt misafirperverliği yürüyüşçülere güç veriyor, kararlılıklarını pekiştiriyordu. Yurtsever aileler yürüyüşçüleri hiç yalnız bırakmadılar. Zevkle, gururla ihtiyaçlarını gideriyorlardı.

Yürüyüş güzergahı boyunca rengarenk giyinen kadın direnişçiler yoğun ilgi çekiyorlardı. Yürüyüşün geçtiği yerlere sıcaklık, ruh ve coşku veriyordu. Kürt kadını adeta Avrupa'da tüketilen insanlığa karşı alternatif bir kişilik mesajını iletiyordu.

Almanya PKK ve Kürt halkına düşmanlık yapıyor

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselişine paralel olarak ve TC'ye karşı PKK'nin sürdürdüğü silahlı savaş geliştikçe, Almanya TC'nin yanında ve hatta zaman zaman TC'den daha saldırgan bir tutumla PKK şahsında tüm Kürdistan halkına saldırıyor.

Ortadoğu'da gelişen yeni süreç ve oluşan yeni dengeler nedeniyle, bölgeye daha yoğun olarak yüklenen ve dünyanın terörist ilan ettiği Saddam'la ilişki geliştiren Almanya, Türk devletini bir köprü olarak kullanmanın yanında Kürdistan'daki savaştan dolayı da ona büyük destek vermektedir. Almanya'nın ekonomik ve siyasi desteğinin yanısıra Alman silahları Kürdistan'daki soykırımda kullanılmaktadır.

1993 yılından itibaren alınan yasak kararı da; Almanya'nın TC'ye destek vermeye çalıştığı ve savaşı Avrupa'ya taşırmayı amaçladığı bir oyundan başka bir şey değildir.

PKK'nin ve ERNK Avrupa Örgütü'nün defalarca yaptığı çağrılar vardır. Fakat Almanya devleti mevcut sorunları aşmak için bu çağrılara cevap vermemiştir. Ve artan bir tempoyla Kürtlere yönelik saldırılarını daha da artırmıştır.

Almanya'daki bu gelişmeleri, çarpıtarak ve PKK'yi terörist bir örgüt gibi lanse ederek diğer Avrupa ülkelerine de yansıtmaya çalışan Almanya, özellikle başta İçişleri Bakanı Kanther ve polis örgütü olmak üzere, tüm gücüyle PKK'yi tasfiyeyi önüne koymuştur.

PKK geceleri hiçbir gerekçe olmadan yasaklanmaktadır.

Alman polisinin terörist pratiğiyle, **Halim Dener** isimli ERNK taraftarı genç katledilmiştir.

Hiçbir olay çıkmayacağı bilindiği halde, Hannover'de yapılması kararlaştırılan Kürt festivali Alman devleti tarafından yasaklanmıştır.

Bütün ERNK yürüyüşlerine, Newroz kutlamalarına, protesto gösterilerine saldırılmış ve müdahalelerde bulunulmuştur. Bunun sonucunda da iki ERNK'li Kürt kızı kendini yakmıştır. Onlarca Kürdistanlı tutuklanmıştır. Alman polisi, Kürt evlerine baskınlar düzenlemekte, ajanlık teklif etmektedir. Türk polisi ve Kürdistan'daki katliamların baş sorumlularından Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan ile işbirliği geliştirilmektedir.

Mannheim'daki son olaylar da benzer tarzdadır.

Kürt kadınları, Kürdistan'daki katliamları ve köy yakmaları protesto etmek için Strasbourg'a kadar yürüyüş kararı almışlar ve Avrupa Konseyi tarafından kabul edilecekleri kendilerine resmen bildirilmişti.

Ama anlaşılan o ki, Almanya Kürtlerin katliamının dile getirilmesini istemiyor. Kürt köylerinin yakılmasını arzu etmektedir. En temel haklardan olan yürüyüş ve katliamları dile getirme isteminden rahatsızlık duyuyor.

Hiç tartışmasız bu Kürt düşmanlığıdır.

Alman hükümetinin ve polisinin saldırmadığı hiçbir ERNK etkinliğinde olay çıkmamıştır. Olayların sorumlusu, akan Kürt kanının, katledilen **Halim Dener**'in ve kendini yakan iki Kürt kızının katili Alman devletidir.

Kürt halkı, büyük acılar yaşamakta, ülkesi yakılıp-yıkılmakta ama onurlu bir mücadele vererek özgürlüğü için savaşmaktadır. Kürtlerin ulusal kurtuluşları için yazdıkları tarihe Almanya topyekün Kürt halkının düşmanı olarak geçecektir.

Özellikle Ortadoğu'daki çıkarları ve eski dostu TC'yi bırakmamak için PKK'ye saldıran Almanya, esas itibariyle gelecekteki çıkarlarını tehlikeye atmaktadır. Kürt ulusu Almanya'nın bu düşmanlığını asla unutmayacaktır.

Sonuç olarak: Yaptığımız çağrıları tekrarlıyoruz. Almanya anlamsız yasaklamalardan, halkımıza saldırmaktan vazgeçmelidir. Eğer varsa sorunlar bunlar görüşülerek çözülebilir. Biz ERNK olarak buna hazırız.

Yok ille bize saldıracaklarsa kendimizi sonuna kadar savunmakta kararlı olduğumuzu, tüm kamuoyuna, basına ve halkımıza duyuruyoruz.

ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ

ZAFER YÜRÜYÜŞÜNDE CEPHE KOMİTELERİ

"Cephe temsilciliği bir statü, bir onurdur. Bir ulus temsil edilmektedir. Kitle içinde cephe temsil edilmektedir. Böyle bir onuru her kişiye vermezler. Böyle bir onuru elde etmek insanların ulaşabileceği önemli bir konumdur."

Bugün bir ulus ayağa kalkmış. Bunun anlamı bir devin uyanmasıdır. Silahlı gücüyle varlığını ortaya koymuş. Siyasi ve diplomatik gücüyle ağırlığını kabul ettirmiş. 10 yıllık savaşıyla yenilmez bir halk olduğunu dost düşman herkese göstermiş. Bu, böyle bir halkın önünde zafer kapıları açık demektir. Yeter ki ortaya çıkan ulusun maddi ve manevi imkanlarını örgütlemesini bilsin.

Bugün bir örgütlenme ve büyük bir savaş var. Bu örgütlenme ve savaşın zafere ulaşması için var olan örgütlenmenin mücadeleden etkilenen tüm kişi ve tabakaları kapsaması gerekir. Nitekim Parti Önderliği ***"Zafer uzakta değildir"*** derken, aynı zamanda ***"Zafer için halkın ulusal örgütlenmesini tamamlayın"*** talimatını da vermiştir. Başkan APO, ***"Örgütlenmiş halk cephesi en az gerilla kadar rolünü oynayacaktır"*** demektir. Başkan APO'nun talimat ve değerlendirmeleri halkın ulusal örgütlenmesinin önemini ve aciliyetini gözler önüne sermektedir.

Bu aciliyet Kürdistan'da, metropollerde ve Avrupa'da kendini dayatmaktadır. Var olanla yetinmenin zafere ulaşmak isteyen bir halk için kabul edilemez olduğunu ortaya koymak gerekiyor.

Avrupa'da ise iki görevle karşı karşıyadır halk öncüleri. Birincisi, halkın ulusal örgütlenmesini tamamlamaktır, diğer bir deyişle örgütlenmemiş Kürdistanlı bırakmamaktır. İkincisi ise, cepheyi ülkeye taşırmaktır.

Bu hedeflere ulaşmak için örgütleşmeyi nitel ve nicel olarak geliştirmek zorunludur. Şimdiye kadar var olan eksik ve yetersiz yaklaşımları aşmadan da söz konusu hedefleri yerine getirecek bir örgüt kapasitesine ulaşılamaz.

Bütün örgüt birimlerinin ve kurumlarının önemli sorunu her zaman iyi merkezileşme, birimleşme ve kolektivizmi uygulamadaki yetersizlikler olarak kendini göstermiştir.

Avrupa'da veya başka bir yerde örgütlenmeyi tüm hücrelere (Kürdistanlı kişi ve ailelere) yayacak olanlar cephe komiteleri ya da cephe temsilcilikleri olacaktır. Bugün halkın ulusal örgütlenmesini tamamlamadaki temel örgütlenme biçimleri cephe komiteleri ve halk komiteleridir. Bu birimleri ete kemiğe büründürecekler ise cephe veya halk temsilcileridir.

Eğer halkın ulusal örgütlenmesinde ve tüm Kürdistanlıları örgütlemede temel araç cephe komiteleriyse, bu komitelerin örgütleme, eğitme, politikleşme ve kitle çizgisi konularında ortaya çıkan sorunlarını çözmek ve zafer yürüyüşünde daha etkili hale getirmek önem kazanmaktadır.

Cephe komiteleri her şeyden önce iyi birimleşememektedirler. Komite üyesi her cephe temsilcisi yalnızca kendi sorumluluk alanı ile ilgilenmekte, yalnızca kendi işleriyle uğraşmaktadır. Komitenin sorumlu olduğu diğer alanlar ve diğer temsilci arkadaşların işleriyle pek ilgilenmemektedir. Bu durum beraberinde birçok eksikliği ve sorunu getirmektedir. Kolektif olamama ister istemez gücün, bilginin ve deneyin birleştirilememesi, birbirine güç vermenin gerçekleştirilmemesi biçiminde bir zaafiyet yaratmaktadır. Komite içindeki sorunların tartışılarak çözülmesi süreci ister istemez yetersiz yaşanmaktadır. Bu eksiklik de kurumlaşma ve kurumlaşma kültürünü (örgüt kültürünü) zayıflatmaktadır.

En iyi denetim her zaman kolektif çalışma ve iyi birimleşme olayı ile gerçekleşir. Bu, denetimin en etkili yollarından biridir. Herkes kendi alanı ve kendi işleriyle yoğunlaşınca komiteyi ve diğer cephe temsilcisi arkadaşları kontrol ve denetime tutma gerçekleşmiyor. Dar sorumluluk anlayışı komite ve diğer temsilcilerin denetim dışı olmasını getirdiği gibi, kişinin de kendisini denetim dışı tutması anlamına gelmektedir.

Birimleşememe, kolektif olamama uzlaşmacılığın ve liberalizmin beslediği bir sonuç olarak ortaya konulsa da, birimleşememe aynı zamanda liberalizm, uzlaşmacılık ve tepkiciliği yaşatan örgüt dışı bir yaklaşımıdır.

Denilebilir ki, liberalizm ve uzlaşmacılık bir örgütü içten içe çürütecek bir ağaç kurdu gibidir. Liberalizm ve uzlaşmacılığın olduğu yerde ne örgütleşme, ne örgüt kültürü gelişir. Liberalizm ve uzlaşmacılık örgüt tasfiyeciliğinin diğer adıdır.

Özellikle Avrupa'daki cephe komitelerinde bir bireycilik, liberalizm, uzlaşmacılık ve bunun doğal sonucu olarak da yer yer tepkisellik ve sekterizm yaşanmaktadır.

Liberalizm birbirlerinin yanlışlıklarına karşı ilkeli yaklaşmama, görmezlikten gelme, geçiştirme vb. biçimde ortaya çıkar. Uzlaşma da tabii ki yine karşılıklı yanlışlıklarda ortaya çıkar. Bu durum da örgütün doğrular temelinde kurumlaşmasına ve büyümesine zarar verir. Uzlaşmacılık yanıbaşımızdaki örgüt değerlerine gelen zararlar karşısında sessiz kalmaktır. Bunun diğer anlamı mücadelede keskin hale gelmemektir. Gerçek bir dava adamlığı konumundan uzak olmaktır. Cephe ve halk temsilciliğini layıkıyla yerine getirmemektir. Ya da bu konumlara layık olmamaktır.

"Başkan APO tam 20 yıldır bir partili nasıl olmalıdır, konusu üzerinde durmaktadır. Yıllardır bu konularda çözümleme yapmaktadır. Bu çözümlemeler ve yılların deneyimi sonucu PKK kadrosu şu şu ölçülerde, şu şu özelliklerde diyebiliyoruz."

Liberal ve uzlaşmacı olunan yerde sorunlar zamanında çözülmediği için ortam bulanıklaşmakta, giderek doğru ile yanlışın seçilemediği hastalıklı bir bünye oluşmaktadır. Leke bulanık olmayan, berrak ortamda ancak görülebilir.

Yine liberalizm ve uzlaşmacılığın olduğu yerde sorunlar birikir, giderek çözülemez bir yumağa dönüşür. Bu durum çelişmenin zemini olur. Sorunlar zamanında çözülmediği için bireylerde tepkiselliğe yol açan birikimlere neden olur. Bu yönüyle tepkicilik ve sekterizm, liberalizm ve uzlaşmacılığın diğer yüzüdür.

Cephe çalışanları ve cephe temsilciliği önemli konumlardır. Mücadeledeki yerleri küçümsenemez. Partililer, profesyonel katılım gösteren kadrolar veya kadro adayları olmadan örgüt olmaz, örgüt yaratılamaz. Ancak cephe komiteleri ve cephe temsilcileri olmadan da örgüt yürümez. Birisi var edense, diğeri de yürütendir. Cephe komiteleri bu kadar önemliyse üzerinde ne kadar durulsa yeridir.

Bu iki konumdaki bireylerin uyumu tabii ki çok önemlidir. Sürekli ilişkide oldukları gibi, aynı komitelerde yer almaktadırlar.

Tabii ki bir kadro ister yeni ister eski olsun cephe temsilcilerine, halk temsilcilerine gereken değeri vermelidir. Bazen 3-4 aylık bir profesyonel kadro adayı yıllarca çalışan birikimli bir cephe temsilcisini ciddiye almamakta, hatta hot-zotçu tutumlarla cephe temsilcisi arkadaşları tıkamaktadır. Aslında bu kadro adayının yapması gereken yılların tecrübesine sahip olan bu cephe komitesi üyelerinin birikimlerinden yararlanmaktır. Kaldı ki örgütü yürütenler bunlardır.

Cephe temsilcisi arkadaşlar da zaman zaman kadro adaylarına destek olmamakta, birikimlerini genç arkadaşları boşa çıkarma veya tıkama biçiminde kullanmaktadırlar. Halbuki eski arkadaşların, komite üyelerinin görevi genç arkadaşların gelişmesine yardımcı olarak onların geleceğin önemli görevlerine hazır tutmada katkı sunmaktır. **"Bu arkadaşlar olmasa örgüt olmaz"** bilinciyle sahip çıkmak ve değer vermek, yapılması gerekendir.

Diğer bir eksiklik ve yanlış yaklaşım ise, cephe temsilciliği statüsüne yanlış yaklaşmaktır.

Cephe temsilciliği bir statü, bir onurdur. Bir ulus temsil edilmektedir. Kitle içinde cephe temsil edilmektedir. Böyle bir onuru her kişiye vermezler. Böyle bir onuru elde etmek insanların ulaşabileceği önemli bir konumdur. Aslında her Kürt insanının yarış halinde olması gereken bir konumdur, bir hedeftir.

Böyle önemli bir konumu, ulus ve cephe temsilciliğini taşımanın da kimi özellikleri, kuralları ve ölçüleri olmalıdır. Tabii bu ölçüleri parti ölçüleriyle, parti kadrolarında aranan ölçülerle karıştırmak doğru değildir. Doğru olmadığı gibi sakıncalı ve verimli sonuç vermeyecek bir yaklaşımdır. Ama hiçbir ölçüsünün olmadığı ya da herkesin kendi ölçülerine göre yorumladığı bir yaklaşım da aynı biçimde pek yarar getirici olamaz.

Başkan APO tam 20 yıldır bir partili nasıl olmalıdır, konusu üzerinde durmaktadır. Yıllardır bu konularda çözümleme yapmaktadır. Bu çözümlemeler ve yılların deneyimi sonucu PKK kadrosu şu şu ölçülerde, şu şu özelliklerde diyebiliyoruz. Bu ölçü ve özellikler çok önemli olduğu için Başkan APO ***"PKK'lileşelim, savaşı kazanalım"*** demektedir.

Cephe komiteleri, cephe temsilcilikleri de eğer devrimde önemli örgütsel araçlarsa bu kurumlara da ciddi yaklaşmak zafer kazanmada önemli olmaktadır. Gelinen aşamada, yılların birikimi sonucu bir **"cephe komitesi, bir cephe temsilcisi ölçüsü nedir"** sorusunun cevabı artık net olma-

lıdır. **"Bu ölçüleri hakim kılalım, halkın ulusal örgütlenmesini tamamlayalım"** diyebilmeliyiz.

Cephe temsilciliği statüsü bir partili statüsü gibi olmasa da, onun gerisinde ölçülerde olsa da herkesin kendisine göre yorumlamadığı net ölçülere kavuşmak kitle faaliyetlerinin sağlığı ve gelişmesi açısından önem göstermektedir.

Cephe temsilcilerini, cepheyi ve ulusu temsil eden arkadaşları işinde, gücünde, evinde olan, profesyonel katılıma ulaşmamış cephe kadroları olarak değerlendirmek gerekiyor. Ya da kadronun evinde ve işinde olanı olarak tanımlamak daha doğru olur.

Belki 24 saatini vermiyor. Ama 5 saatini de, 7 saatini de verse, belirli ölçülere göre hareket edilmesi örgütlenmenin ve kurumlaşmanın gereği olarak görülmelidir. Kiminin 10 saat, kiminin 5 saat, kiminin daha az ya da daha fazla katabileceğini kabul etmek gerekiyor.

Ancak her cephe temsilcisinin komite işleyiş kurallarına, alt-üst ilişkilerine, kitle ile ilişki ölçülerine uyması herhangi bir örgütlenmeye bağlı olmanın kuralıdır.

Resmiyete gelinmeli, ilişkilerde örgüt kültürü ve üslubu hakim olmalıdır. Toplantılara zamanında gitme, eğitimlere katılma cephe temsilcisi olmanın koşullarındandır. Parti kadroları, kadro adayları, profesyonel çalışanların hem eğitimleri, hem toplantıları daha farklıdır. Örgüt olmanın, bir yere bağlı olmanın gereği olarak cephe temsilcileri de tabii ki toplantı yapacak, eğitime katılacaktır.

Ortaya çıkan planlama, talimat ve kararları tabii ki herkes kendine göre yorumlamayacaktır. Çeşitli toplantı ve platformlarda cephe temsilcileri düşünce, öneri ve eleştirileriyle kararları etkilemekte ya da karar süreçlerine katılmaktadırlar. Siyasi özü olmayan bir dernekte bile karar ve planlamalar kişilerin isteğine göre yorumlanamaz ve hayata geçirilemez. Ya da keyfiyet bu tür derneklerde bile fazla görülemez.

Cephe temsilcileri de tabii ki planlamaların takipçisi olacaklardır. Resmiyet içinde toplantılarına katılım gösterecekler. Belirli platformlara raporlarını sunarak çalışmalarını değerlendirecekler.

Cephe çalışmaları da net ölçülere kavuşur ve pratikte yaşama geçirilirse şu andaki örgütsel ve kitlesel gelişme nitelik ve nicelik olarak en az iki katına çıkacaktır. Cephe komiteleri ve temsilcilerinin net ölçüler içinde kendilerini vermemeleri gücümüzün bir kat zayıf kalmasına yol açmaktadır.

Bugün ölçülerde netlik olmadığı için iyi çalışma ile yetersiz çalışma tam görülemiyor. Yine süreklilik ve istikrar konusundaki zaafiyet de ölçülerin yerleşmemesinden kaynaklanıyor. Ölçülerin net olmaması cephe çalışmalarını şekilsizleştiren, hatta yer yer aşındıran bir sonuç da yaratmaktadır. Sonuçta militan ve savaşkan bir ulusal kurtuluşa uygun olmayan eğilimler gelişebiliyor; ya da meşruiyet kazanabiliyor.

Bugün özellikle Avrupa'da yurtseverliğin ve militan devrimciliğin gerçek tanımının ve hakkının verilmemesinde ölçülerdeki bu belirsiz yaklaşımın da mutlaka etkileri olmuştur.

Bu nedenle profesyonel katılımı olmayan cephe temsilcileri için de şu şu ölçüler olmalıdır, diyebilmeliyiz. Bu temelde tüm komiteleri ve temsilcileri bir eğitimden geçirmeliyiz. Bu devrime hizmet eden ölçüleri komitelerde ve bireylerde içselleştirmeliyiz. Ancak bu biçimde cephe komiteleri ve komite üyesi temsilciler güç kazanır ve görevlerini daha iyi yerine getirebilirler.

Bu ölçülere uymayan temsilcilikleri daha farklı örgütlenmeler içerisinde değerlendirebiliriz. Kapsamı ve hedefleri daha dar olan örgütlenmelerde, gruplarda, ya da başka biçimlerde değerlendirilebilir. Ancak büyük bir onur ve statü olan cephe temsilciliklerini böyle bir seviyeye getirmek doğru olacaktır.

Bir kısım cephe temsilcilerinin cephe komiteleri dışına çıkarılması çalışmaları daha etkili hale getirecek, cepheyi kitleler içinde daha derinlemesine nüfuz ettirecektir.

Komiteler netleştirilmelidir. Bu onur ve statüye hakkını verenlerin önü böylece daha fazla açılır. Tabii netleşme derken, sadece bazılarını görev dışı bırakmak olarak anlaşılması yanlış olur. Ya da eğitmeden, ikna etmeden bu yola başvurmak kabul edilemez. Kaldı ki netleşmeyi, aynı zamanda büyüme ve gelişme olarak anlamak doğru olandır. 5 komite ise 10'a çıkmalı. 2 cephe temsilcisi görev dışı bırakılırsa 6 tane yenisi komitelere kazanılmalıdır.

Öte yandan netleşme yanında eğitim sorunları da yakıcıdır. **"Onbinlerin Eğitimi"**ni ilk önce cephe komiteleri kendisinden başlatmalıdır. Kitle ile sürekli yüz yüze olanlar, kitleye parti ve cephe kültürünü götürenler cephe temsilcileridir. Yalnız profesyonel çalışmaların olduğu yerde parti-cephe kültürünün yerleşmesinde zayıflıklar yaşanmaktadır. **"Onbinlerin eğitimi"**nde her gün kitleyle yüz yüze olan cephe komitelerine önemli görevler düşmektedir.

Eğitimsiz komiteler, kadrolar ve cephe temsilcileri kitleyi doyuramıyor. Böyle olunca kitleler evlerini açsa da, cephe temsilcilerinden tatmin olmuyorlar. Evlerini isteyerek açsalar da, bu gelişler onları coşkulandırmıyor. Bu tür gelmelere özlem duyurma ve çekici kalmada zayıflık var. En kötüsü de yeni şeyler verilmeyince eski kitlelerin bir kısmında tıkanıklık yaşanıyor. Eğitime önem vermek, bu sorunları da aşacaktır.

Önümüzdeki dönemde halk örgütlenmelerini daha alta kadar yayabiliriz. Çalışma kapsamı sınırlı, yalnızca belirli alanlarla ilgili halk komiteleri kurarak örgütlü kesimi genişletebiliriz. Kitleden bağış toplayan komiteler bunlara örnektir. Çeşitli sorunları çözmek için görevlendirilen komiteler buna örnektir. Çeşitli aile ziyaretlerini gerçekleştiren komiteler buna örnektir. Bunlara daha onlarca örnek eklenebilir. Tüm halkı örgütlemek, zengin ve özgün yöntemler kullanmayı zorunlu kılar.

Cephe komitelerini geliştirmek ve nitelikleştirmek Avrupa'daki tüm kitlelerin rahatlıkla örgütlenmesine yol açacaktır. Çünkü devrimimiz kitleleri çekiyor. ERNK çatısı altındaki siyasal ve sosyal yaşam herkesi çekiyor. ERNK kitlesinin yaşamı, ilişkileri hiçbir yerde rastlanmayacak kadar insanları etkiliyor. Yeni, temiz, insanlık dolu bir yaşamın örneği oluyor. Eğer cephe komiteleri iyi çalışırsa, bu etki büyük bir örgütlenmeyle karşılık bulur.

Yine cephe örgütlenmesi ve cephe temsilcilerine dayanan bir örgütlenme Avrupa devletlerinin tüm yönelimini boşa çıkaracaktır. Zaten bugün bu yönelimleri boşa çıkaran, kadro yapısına dayanmayan cephe çalışmasının ağırlıkta olmasıdır. Almanya'nın yönelimine karşı en büyük güvence halkın ulusal örgütlenmesini tamamlayacak zengin örgütlenme biçimleridir.

Cephe komiteleri iyi birimleşir, kolektif olur, çevresine karşı da sorumluluk duyar; liberalizmi ve uzlaşmacılığı bırakır; yaratıcı, özgün olursa ve kendini netleştirirse bütün Kürdistanlıları örgütlemek zor olmayacaktır.

Halkın ulusal örgütlenmesi zaferin diğer adıdır.

ONBİNLERİN EĞİTİMİ

"UYANAN HALK BÜYÜK KUVVETTİR"

■ ***Kim ne yapabiliyorsa, kendisine onu yaptırmak, gücünü ve yeteneklerini ortaya çıkarıp devrime aktarmak ustalığını göstermenin zengin yöntemlerine ihtiyaç vardır. Halkı bir de bu yönüyle tanımak gerekiyor. Görev yapabilenlere hemen görev, eğitimsiz olanlara hemen eğitim vermek, örgütsüz olanları hemen örgütlemek bir zorunluluktur.***

Yurtseverlere hitaben yaptığı bir değerlendirmede Başkan APO'nun sarfettiği bu sözler, neden **"Onbinlerin Eğitimi"** sorusuna tam bir cevaptır.

Kürdistan devriminin yenilmezliğinin temel dayanağı örgütlü halktır. PKK halk gücünü esas aldığı, her şeyden çok halka güvendiği ve bütün politikalarını bu temelde yürüttüğü için en büyük düşman karşısında sürekli bir kazanma çizgisinde ilerliyor. PKK gücünü halkın örgütlülük düzeyine göre ölçüyor. Geleceğe yönelik hedefler belirlerken, iddialarda bulunurken, arkasındaki halk gücüne göre hareket ediyor. Bu en doğru ve gerçekçi bir yaklaşımdır; doğru yürütülürse kesin kazandıracak bir politikadır.

Düşman cephesine bakalım. Tamamen teknik zora dayanmaktadır. Basın-yayın gibi iletişim araçlarını bunun için harekete geçirmektedir. Bu şekilde yürütülmekte olan savaşta psikolojik üstünlüğü ele geçirmeye çalışmaktadır. Bu ülkeden şu kadar silah, bu ülkeden bu kadar tank, diğer ülkelerden bu kadar helikopter, uçak vb. savaş araçlarının satın alındığı ve böylece **"Terör örgütü PKK'ye"** ezici darbeler vurulacağı gibi sıkça karşılaştığımız haberler vardır.

Burada yanılmamamız gereken bir nokta vardır: Düşman askeri zoruna dayanırken her yönüyle halkı gözden çıkarmıyor. Çıkarmamak zorundadır, çünkü düşman da uyanan bir halkın büyük bir kuvvet olduğunu çok iyi biliyor. Fakat dayanak olarak seçemez. Bu onun çıkar politikasına denk düşmez. Bir defa yaşamını halkın sırtında inşa ediyor. Ancak bütün bunlar için de halkı dikkate almak durumundadır. İşte kendi medyası, çok çeşitli kurumları aracılığıyla psikolojik savaş propagandasını yürütürken, halkı bu yönlü şartlandırmayı da amaçlamaktadır. Düşmanın halk eğitiminden anladığı budur. Okullardaki eğitim de bu amaca hizmet edecek bir biçimde geliştiriliyor. Toplumun bütün kesimlerini yürüttüğü kirli savaşa ikna etmeye, hatta bunun ötesinde katmaya çalışıyor. Bunsuz savaşı yürütmüyor, yürütemez de. Bu kirli savaşını halkın gözünde meşrulaştırmak için özel çalışma kurumlarını oluşturuyor. Yine bu konuda uzman kesimleri örgütlüyor ve harekete geçiriyor. Öyle bir ortam hazırlıyor ki, bilinçler kararsın, görüşler körelsin, beyinler uyuşsun, düşünceler üretilmesin. Yoksa bu düzeyde vahşi ve çok kirli bir savaşı hiçbir toplum kaldıramaz; söz konusu savaş çerçevesinde şekillendirilen yaşamı çekemez. Dolayısıyla Türkiye'de devrim iddiasında olan kesimlerin en önemli görevlerinden biri, Türk egemenleri tarafından Türk toplumunun başına getirilenleri üzerinden kaldırıp atmaktır.

Kürdistan'da aynı durumdan bahsedilemez. PKK Türk sömürgeciliğinin çeşitli biçimlerde dayattığı köle yaşamına karşılık, gerek yazılı, gerek sözlü ve gerekse de eylem olarak aynı zamanda bir eğitim mücadelesini vermiştir. Eğitimi birçok yönüyle zenginleştirmiştir. Yaşamın her sahasında yaptığı her şeyin eğitici olmasına dikkat etmiştir. Bununla köle yaşama karşı özgür yaşamın yolunu açmıştır. Bu yolda büyük ve dönülmesi çok zor mesafeler almıştır. Yani sömürgeci eğitime karşılık PKK'nin geliştirdiği ulusal kurtuluşçu eğitim tam bir alternatiftir. Eski köle veya ölü kişiliği dönüştürücü özelliği olan bu eğitimin sürekleştirilmesi, en azından yaşamın tamamlayan bir parçası durumuna getirilmesi her şeyden daha önemli görevler arasındadır.

Bir önder, bir kadro için eğitim ne kadar gerekliyse, halk için de o kadar gereklidir. **"Kadronun öncülük görevi vardır, bunun için eğitim gereklidir, yoksa öncülük yapamaz; halk nasıl olsa açılan yolda yürür"** anlayışıyla hareket etmek yanlıştır. Çünkü kadronun yaptığı her şey halk içindir. Halkın bu her şeye sahiplenmesi, bunun yürüyüşüne katılması gerekiyor. Halka bunun eğitiminin verilmesi kesin bir ihtiyaçtır. Nasıl ki kadro eğitimsiz öncü görevini yerine getiremiyorsa, halk da eğitimsiz savaşa katılım görevini yerine getiremez. Kaldı ki içerisinde bulunduğumuz dönem itibariyle halkın yürüyüşünün hızlandırılması gerekiyor.

Tarihteki bütün devrimlerde görüldüğü gibi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde de kanıtlanan bir gerçek, kesin kazanmak için halk gücünün her şey olduğudur. Kadronun özellikle bu gerçeğin ayrımında olması gerekiyor. **"Bu soruna nasıl yaklaşılmalı"** sorusu önemlidir. Bu konuda Başkan APO'nun tarzı hayli öğretici derslerle doludur. Halka nasıl yaklaşıyor? İlgilenme biçimi nasıldır? Klasik **"hal-hatır sorma"** tarzını nasıl aşıyor? Nasıl hitap ediyor? Bununla neyi amaçlıyor? Ve bir de bunun sonucu nedir? Bu soruların cevabını bulan kadro, halkı çok iyi eğitir ve çok güçlü örgütler? Örneğin Başkan APO, konuştuğu kişiye **"Nasılsın, iyi misin"** diye sormuyor. **"Durumunuz nedir, nasıl yaşıyorsunuz; bu günü ve yarını nasıl karşılıyorsunuz"** vb. çerçevede yaklaşım gösteriyor. Bir **"Merhaba"**yı mevcut durum değerlendirmesiyle gerçekleştiriyor. Bu yaklaşımın ciddiyeti, karşıdaki kişide de ciddiyet, sorumluluk ve heyecan yaratıyor. Kendisine hitap edilen kişi, bu durumda ister istemez kişiliğini sorguluyor. Neyi yaşamak, neyi yaşamamak hakkına sahip olduğunu görüyor.

Başkan APO'nun bu yaklaşımında halka verilen büyük değeri de görmek mümkündür. Kim ne yapabiliyorsa, kendisine onu yaptırmak, gücünü ve yeteneklerini ortaya çıkarıp devrime aktarmak ustalığını göstermenin zengin yöntemlerine ihtiyaç vardır. Halkı bir de bu yönüyle tanımak gerekiyor. Görev yapabilenlere hemen görev, eğitimsiz olanlara hemen eğitim vermek, örgütsüz olanları hemen örgütlemek bir zorunluluktur. Halktan büyük bir kuvvet oluşturmak, eğitim dışında bir olay değildir.

"Yeni bir dünya kazanmak için günlük olarak yapılması gereken bir yığın iş vardır." (Abdullah Öcalan)

KAZANAN KÜRDİSTAN

TC BELASINDAN KURTULAN BALKANLARDIR

TC barbarlık geleneğinin en çok kasıp kavurduğu, talan ettiği, kırımdan geçirdiği bölgelerden biri de Balkanlar'dır. Balkan halkları Osmanlıların yüzyıllar boyu süren egemenliği altında yaygınca katledildi, çok acılar çekti. At sırtındaki Osmanlı kılıcı az Balkanlının kellesini uçurmadı. Bu geleneğin devamı olan Türkiye Cumhuriyeti de günümüzde Balkanlar için bir tehdittir, ciddi bir tehlikedir.

Geçmiş Kürt isyanlarının ömürleri birkaç ayı geçmemiş ve tarihi barbarlık geleneğiyle bugüne uzanan Türk egemen güçleri tarafından çok kanlıca ezilmişse, bunun en önemli nedenlerinin yanında bir de sorunun kendisini dış sahaya taşıramamış olmasıdır. İsyanların patlak verdikleri bölgenin çevresiyle bağlantı kuramadıkları ve bunun sömürgeci egemenlik sisteminin kanlı baskınlarına kolaylık sağladığı yakından biliniyor.

PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesinin temel farklılıklarından birisi de bu noktadadır. Her yönüyle çağdaş olan bu mücadele, doğal olarak dış bağlantılarını da oluşturacak ve buradan uluslararası sahaya taşacaktı. Şimdi Kürdistan sorunu ulusal olduğu kadar uluslararası özelliğe de sahiptir. Daha doğrusu ulusallık ve uluslararasılık, sorunun tamamlayıcı özelliklerinden ikisidir. Mücadelemizin bu özelliği, yansıdığından daha çok TC'yi zorlamakta, içte ve dışta onun uygulama serbestisini kısmakta, böylece onun elini kolunu çözülemez bir düğüm gibi bağlamaktadır.

Kürdistan Kürdistan coğrafyasında bir gerçek halinde ortaya çıktığı gibi, uluslararası sahada da bileği bükülemez bir güç olarak oturmuştur. Bu açılım gün geçtikçe sağlam esaslar üzerinde gelişmektedir. Sorunun çözümüne katkı sunan konferanslar böyle bir zemin üzerinde vücut bulmaktadır.

Eskiden de konferanslar yapılıyordu. Amerika'da, Fransa'da, Almanya'da, İsveç'te vb. dış ülkelerin yanısıra İstanbul'da da Kürdistan sorunuyla "ilgili" toplantılar, konferanslar, paneller ve benzeri etkinlikler gerçekleştiriliyordu. Silahlı mücadelemiz başladıktan ve birkaç yıl içinde yenilmeyerek Kürdistan'da kökleştikten sonra bu tür girişimlerin devreye konulmasının belli bir gelişmenin sonucu olduğu gözden kaçmıyordu. Bileşim ve içerik bakımından ilginçti ve ne amaçla yapıldıkları açıktı. PKK en zor koşullarda amansız bir mücadele yürüterek tarihin çok önemli bir sorununu ortaya çıkarırken, bazı çevreler de sorunu bastırmak isteyen devletlerin desteğinde "çözüm" adı altında yaratılan değerleri, asıl sahibini mahkum etme temelinde gaspetmeye çalışıyorlardı. Bu anlayışla tasfiyeci girişimlerin bileşimini "Terörist PKK"ye kapatıyorlardı. PKK böyle yaftalandırılarak, asıl terörist olan TC'nin de aklanması hedefleniyordu, belli bazı kırıntılar karşılığında. Bu temelde Washington, Paris, Bonn ve İstanbul hattı PKK'nin imhası yönündeki çabalarla meşgul ediliyordu.

Bir benzetme yapılırsa, gerilla Kürdistan'da sömürgeci askeri harekatlar için yönlendirmeyi sağlayan telefon vb. iletişim hatlarını nasıl kesiyorsa, uluslararası alanda adım adım geliştirilen ve her merkeze oturtulmaya çalışılan ulusal kurtuluş diplomasisi de, emperyalist-sömürgeci merkezler arasındaki hatları işlemez kıldı. Dikkat edilirse, Kürdistan sorunu günümüzde çok daha ileri boyutlarda yaygınlaşmış, hemen her sahada sağlam mevzilere kavuşmuş ama söz konusu çevreler, geçmişte olduğu gibi konferanslar yapmıyorlar, daha anlaşılır bir deyimle yapamıyorlar. Bırakalım bu çevreleri, ABD, Almanya, Fransa vb. devletler bile kolay kolay konferanslar yapamazlar. Buna güçleri yetmez, etkinlik sağlayamazlar. Bu, PKK'siz hiçbir çözümün bir işe yaramayacağının kanıtlanmış olmasıdır. Dış kamuoyu, tanınan etkili kurum, çevre ve kişilerin de PKK'nin dahil olmadığı konferansları ciddiye almaları beklenemez.

Eğer PKK'ye kapalı ulusal veya uluslararası konferanslar yapılırsa, ilgili devletlerin ve bu devletlerdeki etkili güçlerin aralarındaki çelişkiler, ayrılıklar derinleşecektir. PKK çözümünü destekleyenler ile desteklemeyenler olarak ilgili Batılı devletlerde iki ayrı cephe ortaya çıkacaktır. Bu olası gelişme hiç şüphesiz PKK'nin çözümüne katkı sunacaktır. Tersinden emperyalist güçler, sorunun çözüme doğru gittiği bir dönemde sessiz de kalamazlar. Fakat pürüzsüz lehlerine işleyecek fazla seçenek bulunmuyor. PKK'nin uluslararası boşlukları, çelişkileri ve dengenin özelliklerini öngörülü politik bir tutumla değerlendirmesi, olası gelişmelerin yönünü kendi çözümünün yoluna koymuştur.

Bu anlamda oluşturulan böyle bir zeminde çözümün yakıcılığını uluslararası sahaya dayatan yeni konferanslar geliştirilmektedir. Bu konferanslardan ilki dünyanın önemli diplomasi merkezlerinden sayılan Belçika'nın başkenti Brüksel'de yapıldı. Uluslararası Kuzey-Batı Kürdistan Konferansı adıyla yapılan bu toplantıda önemli kararlar alındı. Kalabalık ve zengin katılımıyla ciddi yankılar yaratıldı. Ortaya çıkan sonuçlar üzerinde diplomatik çabalar yoğunlaştırıldı. Geliştirilen kanallar temelinde yeni açılımlar sağlandı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dostluklar artırıldı; Kürdistan halkının önder gücü PKK'nin meşru ve haklı bir savaş yürüttüğü, kansız ve adil siyasi bir çözümden yana olduğu daha geniş çevreler tarafından kabul gördü.

Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da yapılan Uluslararası Kuzey-Batı Kürdistan Konferansı da bir yönüyle bu temel üzerinde ve Brüksel'dekinin devamı biçiminde gerçekleştirildi. Bu konferansın dünyanın değişik bir bölgesinde, Kürdistan sorununun yakından ilgilendirdiği Balkanlar'da gerçekleşmesi, onun ilkinden ayırtedici bir özelliğidir. Aynı zamanda anlamlıdır. Çünkü TC barbarlık geleneğinin en çok kasıp kavurduğu, talan ettiği, kırımdan geçirdiği bölgelerden biri de Balkanlar'dır. Balkan halkları Osmanlıların yüzyıllar boyu süren egemenliği altında yaygınca katledildi, çok acılar çekti. At sırtındaki Osmanlı kılıcı az Balkanlının kellesini uçurmadı. Bu geleneğin devamı olan Türkiye Cumhuriyeti de günümüzde Balkanlar için bir tehdittir, ciddi bir tehlikedir. Tabii bu ancak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin tasfiyesi temelinde gerçekleşebilir. PKK önderlikli savaşın zaferi, Balkan halklarının da başındaki bir belanın tarihe gömülmesi, yine her fırsatta sallanan Demoklesin kılıcının paramparça edilmesi sonucunu doğuracaktır. Dolayısıyla halkımızın üzerinde yaşadığı topraklarda bir insanlık cumhuriyeti olarak Kürdistan'ın kuruluşundan en çok yarar göreceklerden biri de Balkan halklarıdır. Yenilen TC, sadece kazanan Kürdistan halkı değildir, aynı zamanda Balkan halklarıdır.

Türk egemenlik sisteminin nasıl barbar bir tarihe sahip olduğunu, bunun kendileri için ne kadar tehdit teşkil ettiğini iyi bilen Balkan halklarının Kürdistan halkını daha iyi anlamaları, daha fazla desteklemeleri mümkündür ve bu kendi çıkarları için de gereklidir. Sofya'da yapılan konferans böylesi bir tarihi görevi, önemli bir aşamada hatırlatmış ve dayatmıştır. Konferansa Yunanistan, Bulgaristan, Romanya başta olmak üzere, diğer Balkan ülkelerinden aydınların da büyük ilgi göstermeleri, Kürdistan halkının yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesinin Balkan halklarında sempati yarattığını gösteriyor.

Konferansa ayrıca Avrupa ve Asya'dan da etkinliği olan aydınlar katıldılar. Başkan APO ise gönderdiği mesajda, PKK mücadelesinin Balkan halklarına olumlu etkisini özellikle vurgulayarak, siyasi çözüm çağrılarına bağlı olunacağını belirtti. ERNK Avrupa Temsilciliği'nin de katıldığı konferans, alınan önemli kararlarla sonuçlandı.

KONFERANS DELEGELERİ ANLATIYOR

Kostas Bautonas ***(PASOK milletvekili, Çalışma ve Sosyal Komisyon Başkanı ve Kürt Halkıyla Dayanışma Komisyonu Başkanı)*****:** Bu konferans Kürdistan halkı için oldukça önemlidir. Kürt halkının sorunlarına ortak olmak, ona moral vermek açısından, Balkan ülkelerinin Kürtlerle dayanışma amacıyla birlik olmaları önemlidir. Bundan sonra artık birlikte olacaklar. Balkan ülkelerinin çabası kuşkusuz Batı ülkelerinden daha güçlü ve yararlı olacaktır. Konferansı düzenleyenlere teşekkür etmek gerekir. Bulgaristan'daki çalışma Kürdistan mücadelesine büyük katkılar sunacaktır.

Dragomir Draganof ***(Yeni Çar Örgütü Konfederasyon Başkanı)*****:** Böyle bir konferansın olmasından dolayı çok sevinçliyim. Katıldığım için kendimi mutlu hissediyorum. Kürt halkı bizim için yabancı bir halk değildir. Bir zamanlar Bulgaristan Osmanlının batı sınırlarını, Kürdistan ise doğu sınırlarını oluşturuyordu. 21. yüzyılla girerken sömürgeliği yaşayan toplumlar olmamalı, sömürgecilik, milliyetçilik vb. şeyler insanlığın ayıbıdır. Kürtlerle ilişkilerimizi her yönden geliştirmek istiyoruz. Hatta kendim Kürdistan'a gitmeye de hazırım. PKK önderliğinde yürütülen Kürt halkının mücadelesini destekliyoruz. Kısaca şunu belirtmek istiyorum. İncil'de bir ayet şöyle diyor: **"Bütün insanlar özgür olsun, birbirini öldürmesin ve barış içinde yaşasın."**

Romen Modeniçenov ***(Bulgaristan Helsinki İnsan Hakları Komisyon Başkan yardımcısı)*****:** Bulgar basını konferansa gereken ilgiyi göstermedi. Oysa daha etkili olmalarını bekliyorduk. Her şeyden önce şunu belirtmek gerekir: Suçlu taraf Türk tarafıdır. Kürtleri hep yok saydı, katletti. Kürtler tarafından uzatılan barış çağrıları hep şiddetle karşılığını buldu. Bu konferans Kürdistan halkı açısından oldukça önemlidir. Bundan sonraki süreçte bizler Kürt halkıyla dayanışmamızı her alanda sürdüreceğiz.

Prof. Dr. Stoyan Radev ***(Tarihçi, gazeteci, politikacı)*****:** Kürtlerin verdiği silahlı mücadele Türkiye'nin resmi politikasının sonucudur. Bu savaşı Kürtler değil, Türk devleti başlatmıştır. Şimdi Türk devletine şunu sormak gerekir: Eğer Türkiye'de Kürtler de Türkler gibi eşit ve demokratik haklara sahip olsaydı, bu savaş olur muydu? Savaşın sona ermesi için Türk devletinin Kürtlerle masaya oturması gerekir. Eğer savaş devam ederse dökülecek kanlar daha fazla olacaktır. Kürt ve Türk halkı arasında büyük düşmanlıklar boyverecektir. Bu da Kürtler'den daha çok Türk devletine zarar verecektir. Savaşın devam etmesi halinde Türkiye'nin bütün komşuları İran, Irak, Suriye, Rusya, Bulgaristan ve Yunanistan gibi ülkelerin Türkiye'yle ilişkileri istenilen çerçevelerde olmayacak ve Türkiye uluslararası alanda kınanacak bir ülke olacaktır.

Sofya Uluslararası Kürdistan Konferansı'nda alınan kararlar

1-Türk devleti Kürt halkının varlığını ve ulusal haklarını kabul edip görüşmeye hazır olduğunu ilan etmelidir. Türk devleti savaşı derhal durdurmalıdır. Kürt halkının bir soykırımla karşı karşıya olduğu bu savaşta Türk halkı da büyük bir siyasi, ekonomik kriz içindedir ve kan kaybetmektedir. Bundan dolayı Balkan Konferansı taraflara ateşkes çağrısı yapıyor.

A-Türkiye Cumhuriyeti'ne!

Tek çözüm yolu, halkların ortak çıkarlarına olan siyasi çözüm için silahların susturulması zorunluluğu vardır. Askeri çözüm hiçbir zaman olmamıştır ve olmayacaktır.

Türk devleti Balkan Konferansı'nı da Brüksel Konferansı gibi görmezlikten gelmemelidir.

B -Kürdistan İşçi Partisi'ne!

Brüksel Konferansı'na vesilesiyle yaptığınız ateşkes ve diyalog çağrınız kamuyounca sevinçle karşılanmıştır. Bu konferansta da iki taraflı bir ateşkese ve diyaloga hazır olduğunuzu belirten mesajınızı sevinçle karşılıyoruz.

2-Ateşkesin denetlenmesi için uluslararası güçlerle Türkiye'de barıştan yana olan kuruluşların ortak bir gözlemci heyet oluşturmaları, barışı koruyacaktır.

3-Türk devletine askeri ve ekonomik yardımlarla Kürdistan'daki savaşın sürdürülmesine sebep olan tüm devletlerin savaşa değil, barışa hizmet etmeleri bir insanlık görevidir.

Bu anlamda savaşı finanse eden tüm yardımların derhal durdurulması.

4-Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi, Avrupa Parlamentosu, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ve uluslararası tüm kuruluşların barışı ve siyasi diyalogu sağlamaları için Türkiye'ye baskı yapmalarını talep ediyoruz.

5-Balkan halklarına!

Kürt halkıyla dostluk ve dayanışma çağrısını yapı-

ERNK Avrupa Temsilciliği'nin Sofya Uluslararası Kürdistan Konferansı'nda yaptığı konuşma metni

Tüm halkların özgürlüğü için el ele!

Değerli dostlar!

Bugün dünyada büyük ve kaçınılmaz gelişmelere tanık oluyoruz. Bu kaçınılmaz büyük gelişmeler, bütün kurulu güç dengelerini yerinden oynatmakta, altüst etmektedir. Yeni yeni güçler, haklı ve sağlam zeminlere dayalı olarak ortaya çıkardıkları politik varlıklarıyla ve etkide bulundukları alanlarla yeni düzenlenişlere öncülük etmektedirler.

Ortadoğu'nun göbeğinde işte böyle bir gelişmeye tanık olmaktayız. Demokratik düzenden, halkların kardeşliği, eşitliği ve özgürlüğünden yana olan ve kendini böyle bir davaya veren herkesin ve her kurumun dikkatini bu gelişme çekmekte, buna büyük bir ilgi gösterilmektedir. Bu gelişme, Kürt halkının sömürgeci Türk faşizmine karşı yürüttüğü bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük mücadelesidir. Kürt halkı bu mücadeleyi, diğer halklarla geliştirmiş olduğu dostane ilişkilerle, güçlü bir tarzda kardeşliğin ve eşitliğin temellerini atarak sürdürmektedir.

Sömürgeci Türk faşizmine karşı Kürt halkının PKK önderliğinde on yıldır yürüttüğü bu savaş, büyük bir demokrasi ve insanlık hareketidir. On yıldır sürdürülen bu haklı savaş, sadece Kürt halkına değil, Ortadoğu ve özellikle Türk devletinin ırkçı, yayılmacı ve katliamcı politikalarına maruz kalan ve halen onun tehdidi altında bulunan halklara ve azınlıklara da demokrasi ve özgürlüğün yolunu aydınlattığı inancındayız. Bu inançla Kürt halkının haklı mücadelesini sürdürüyoruz. Bu durum, bugün net bir biçimde anlaşılmıştır. Bunun içindir ki, Kürt halkının bu mücadelesi diğer halklar ve azınlıklar tarafından sempatiyle karşılanmakta, desteklenmekte ve onlar için de büyük bir moral kaynağı olmaktadır.

Sömürgeci Türk devleti, diğer devletlerle geliştirmiş olduğu her ilişkinin temeline, "daha fazla onu nasıl yıpratabilir ve zayıf düşürebilirim" politikasını yerleştirmiştir. Diğer ülkelerde yaşayan Türklerle geliştirdiği ilişkilerle de, onlara dayanarak "bu ülkeleri nasıl parçalayabilir ve ilhak edebilirim" politikasını temel almıştır. Bu, Türk devletinin vazgeçemeyeceği bir politika ve onun karakteristik özelliğidir. Hiçbir komşu ülkeyle dostane ilişkileri yoktur, hep çatışmalıdır. Diğer ülkelerdeki Türklerle kardeşliğe dayalı ilişkisi yoktur, hep kışkırtıcı ve parçalayıcıdır. Türk devletinin bu karakteri, onun varlık nedenidir. TC'yi tanıyan, uygulamalarını gören herkes bunu bilmektedir. Siz dostlar da bunu çok iyi görmektesiniz.

Sömürgeci Türk devletinin uygulamaları, bugünü ve geçmiş kısa süreci kapsayan uygulamalar değildir. Bu barbar ve vahşi güç, halklara düşman olan ve onları katliamlarla yok eden, iyi komşuluk ilişkileri yerine düşmanlığı esas alan, kışkırtıcılığa ve ırkçılığa dayanan uygulama ve politikaları Osmanlı İmparatorluğu'ndan devralmıştır. O mirasın sahibi ve savunucusudur. Resmi tarih anlayışı, halkları kırımdan geçiren, en ağır işkencelere maruz bırakan ve onları yerinden-yurdundan eden Osmanlı ordularının talancılığı ve barbarlığı esasları üzerinedir. Bu tarih anlayışıyla, Osmanlı uygulamaları göklere çıkarılmakta, halklar aşağılanmaktadır. Kendilerini Osmanlıların torunları olarak ilan edip, bu anlayışla başta Kürt halkı olmak üzere, diğer halklara en büyük düşmanlığı yapmaktadır. Tarihten günümüze kadar Osmanlılarla başlayıp bugünkü TC'yle ve onun son hükümetiyle sürdürülen bu düşmanlığın en büyük muhataplarından biri de Balkan halklarıdır. Balkan köylülerinin nasıl Osmanlılar tarafından kazığa vuruldukları, sürgün edildikleri, aşağılandıkları, talan ordularının ayakları altında ezildikleri, hafızalarda halen tazeliğini muhafaza etmektedir. Bu uygulamalar Osmanlıların ancak bir süre Balkanlar'da ayakta kalmasını sağladı. Balkan halkları Osmanlılardan tek tek kurtulduktan sonra da Osmanlının mirasını alan Türk devletinin sürekli saldırıları, kışkırtmaları ve tehditlerine maruz kaldılar. TC, bu ülkeleri içten parçalamak için sürekli ırkçı-şoven duyguları oradaki azınlık Türklere empoze ederek, halklara olan düşmanlığını kustu, kusmaktadır. Böylece, en büyük kötülüğü Balkanlar'da bulunan azınlık Türklere de yapmaktadır. Bunun en bariz örneğini Bulgaristan'da görmek mümkündür.

Böylece Türk devleti, mevcut konumuyla hem komşularının ve hem de azınlıkta olan Türklerin başına bela olmuş durumdadır. Bütün halklar ve Türkler, kardeşlikten, eşitlikten, demokrasi ve özgürlükten yana olan herkes; gelişmenin, özgür bir ortamda ve dünyada kaynaşmanın yolunun, bu beladan kurtulmaktan geçtiğine kesin inanmalıdır. Bu beladan, yani Türk devletinden kurtulmanın yolu da, haklı temellerde yürütülen bir mücadelenin şart olduğun da kesin karar kılmaktır. Her türlü destek, her türlü dayanışma, her türlü dostluk ilişkisinin bu mücadeleye hizmet temelinde olması gerektiğine dair inancımızı haklı olarak koruyoruz. Enternasyonalizmi, dünya kardeşliğini, diğer halklarla birlik ve dayanışmayı esas alan mücadelemizi hızlı bir tarzda on yıldır sürdürüyoruz. Bunu diğer halkların özgürlük ve demokrasiye besledikleri soylu duyguların tarafımızdan dile getirilmesi olarak kabul ediyoruz. Türk devleti Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar şoven-ırkçı bir Türk birliğinden artık eskisi gibi bahsedememektedir. Zaman zaman bu yayılmacı karakterini dışa vuruyor ve bu politika Süleyman Demirel, Tansu Çiller, Murat Karayalçın, kontrgerilla kurmaylarından Alparslan Türkeş'in ağzından değişik tarzlarda dile getiriliyorsa da artık bunun gerçekleşmeyecek bir hayal olduğu, PKK önderliğinde yürütülen mücadele sayesinde gösterilmiştir.

Türk devletine en büyük cevabı, Kürt halkı haklı mücadelesiyle vermektedir. Bundan dolayıdır ki, Türk devleti Kürt halkını topyekün karşısına almakta, tüm dünyanın gözü önünde inanılmaz vahşet tablolarını yaratmakta, barbarlık örneklerine her gün yenilerini eklemektedir. Dünyanın en güzel coğrafyası olan ve kutsal kitaplarda dahi yeryüzünün cenneti olarak gösterilen Kürdistan'ı insansızlaştırmak için binlerce köyü boşaltmış, yağmalamış, yakmıştır. Yurtsever Kürt köylülerini işkencelerden geçirmekte, zindanlara doldurmaktadır. Kürt halkının bu haklı mücadelesine destek veren, sempati duyan demokrat ve aydınlar da kontrgerilla cinayetlerine kurban edilmektedir. Kirli savaşı her gün biraz daha derinleştirmektedir.

Türk devleti, tam bir savaş makinası gibi tüm dünya insanlığına kan kusturmaya çalışmaktadır. Bu onun güçlülüğünü değil, tersine zayıflığını göstermektedir. Kürt halkının en kıt imkanlarla özgücüne dayanarak yürüttüğü mücadele güçlenmektedir. 50 bine doğru tırmanan gerilla gücüyle karşı koymakta ve Türk devleti bir savaş makinası olma durumunu esas aldıkça, onun küçüklüğünü de herkese göstermektedir.

Halkların en büyük çıkarı, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yanında saf tutmaları ve destek sunmalarıdır. Kürt halkı kazandıkça diğer halklar da sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş aygıtından kurtulacaklardır. Kürt halkı kaybettikçe bu özel savaş aygıtının hedefi başta komşu halklar (Yunanistan ve Bulgaristan örneğinde olduğu gibi) ve dünya insanlığı olacaktır. Türk devletinin tüm halklara nasıl diş bilediğini görmekteyiz. O zaman bu özel savaş aygıtı olan Türk devletini destekleyen, silah veren hangi devlet olursa olsun, bu tutumu mahkum etmek ve kabul etmemek de tüm halkların ve azınlıkların vazgeçemeyecekleri bir görev olarak karşılarına çıkıyor.

Biz, Türkiye'ye de demokrasinin gelmesinden yanayız. Bugün savaş makinası gibi çalışan Türk devletinin insanlık dışı bu özel savaş hükümetinden Türk halkı da büyük zarar görmekte, ekonomik sıkıntıları sonuna kadar yaşamaktadır. Moralmen çökmüş durumdadır. Evlatlarını artık bu kirli savaşa göndermemektedir. Türk devletinin resmi açıklamalarına göre, askerlik çağı gelmiş, ancak gitmeyen ve firar edenlerin sayısı 250 bindir. Evlatlarını savaşa göndermek istemeyen Türkler de Türk devletinin hedefi durumundadır.

Kürt halkı yürüttüğü haklı mücadeleyle en mantıklı çözümleri dayatmaktadır. Hatta 1993 Mart ayında yürürlüğe koyduğu ateşkesle mantıklı bir çözümü ne kadar istediğini dünyaya göstermiştir. Ancak, TC'nin ateşkese cevabı, tank, top, bomba yağdırma, işkence, köy yakma, katliam ve göç ettirmeler olmuştur.

Yine PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaş, 12-13 Mart 1994 tarihlerinde Brüksel'de gerçekleştirilen Uluslararası Kuzey-Batı Kürdistan Konferansı'na sunmuş olduğu çözüm paketinde de Kürt halkının hiçbir çözüme kapalı olmadığını bir kez daha göstermiş oldu. Ancak tüm bunlar karşısında Türk devleti gözlerini ve kulaklarını kapatarak, kirli savaşı tırmandırmaya ağırlık vermiştir. Türk devleti mezarını daha hızlı kazıyor.

Siz dostların desteğiyle de Kürt halkının çözüme daha çabuk ulaşacağına, tüm ulusal, demokratik ve insani haklarını garanti altına alacağına inanıyoruz.

PKK Genel Sekreteri ve Kürt ulusunun önderi Abdullah Öcalan yoldaşın Brüksel'deki Uluslararası Kuzey-Batı Kürdistan Konferansı'na sunmuş olduğu çözüm önerilerini olduğu gibi kabul ediyoruz. Bu öneri paketi geçerliliğini koruyor.

Bizi savaşa zorlayan Türk devletinin kendisidir. Savaş dışında herhangi bir yola şans bırakmamıştır. Anladığı dilden cevap verilerek, politika ve uygulamaları çökertilerek, çözüme gitmenin mümkün olacağından emin olduğundan dolayı Kürt halkı, savaşta karar kılmıştır. Tüm halkların düşmanı olan Türk devletine karşı yürüttüğümüz bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük mücadelesini, siz dostların desteğiyle de daha güçlü sürdüreceğimize inanıyor ve çözümü bu biçimde görüyoruz.

Tüm halkların kardeşliği için el ele!

Başkan APO'nun Sofya Uluslararası Kürdistan Konferansı'na gönderdiği mesaj

"Siyasi çözüm çağrımıza bağlıyız"

Konferansı düzenleyen ve katılım gösteren değerli dostlar!

Öncelikle, ulusumuzun haklı ve meşru özgürlük mücadelesine gösterdiğiniz duyarlılık, ilgi ve çabalarınızdan ötürü hepinizi kutluyor ve tüm konferans katılımcılarını ulusumuz ve partimiz adına selamlıyorum.

Tarihin en eski halklarından olan ve bin yıllardır bu coğrafya üzerinde yaşayan ulusumuz, insanlığa değerli kültür katkıları sunmuş, bu topraklar üzerinde özgür yaşamış, devletler kurmuş ve komşu halklarla barış içinde yaşamıştır. Hem coğrafyanın stratejik özellikleri ve hem de ülkemizin sahip olduğu zenginlikler nedeniyle; devamlı istila ve işgallere maruz kalmıştır. Haksız işgalciliğe karşı, özgürlük için direniş ve başkaldırılar durmamış, adeta vatanımız kan gölüne çevrilmiştir. Dört parçaya bölünen ve en büyük parçası Türk sömürgeciliğinin egemenliği altında olan Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK öncülüğünde özgürlük mücadelesi devam etmektedir.

Kuzey-Batı Kürdistan'da, PKK öncülüğünde, Türk özel savaşına ve onun vahşi uygulamalarına karşı süren silahlı direnişimiz geçen Ağustos ayı içinde 10. yılını tamamlayarak 11. yılına girdi.

Sömürgeci Türk devleti ve onun özel savaşı ülkemizde imhayı esas alan ve tüm coğrafyamızı tahrip eden uygulamalarla, çok haksız bir temelde, yine çok zalim ve kabul edilmez bir pratikle, ordusunun tamamına yakınını devreye sokarak bizi ezmek ve özgürlük istemimizi boğmak için kuralsız bir savaş yürütüyor.

Bu savaşta iki bin dolayında köyümüz yakılıp-yıkılmış, binlerce sivil insan Kürt oldukları için katledilmiş, yüzbinlerce Kürdistanlı iç ve dış göçe maruz bırakılmıştır. Ulusumuzun özgürlüğünün teminatı olan gerilla karşısında başarısız kalan TC, sivil insan kırımı ile ve geliştirdiği koruculuk sistemiyle Kürdü Kürde kırdırtarak sonuç almaya çalışıyor.

Bütün çözüm önerilerini reddeden ve sahte bir "terör" propagandası ile gerçeğimizi çarpıtmaya çalışan, bunun için özel savaşın güçlü bir ayağı haline gelen basın ve medyayı kullanan, psikolojik savaşı tırmandırarak içerideki katliamları dünyadan saklamaya çalışan TC, sadece Kürt halkının imhasını gerçekleştirmiyor, aynı zamanda Türk halkına da büyük zararlar veriyor. Başta insan olmak üzere Türkiye'nin de bütün kaynaklarını tüketiyor.

Değerli dostlar!

Türk devleti, ülkemizde sürdürdüğü kirli ve haksız savaş ile tam bir askeri ve ekonomik çıkmazı yaşamaktadır. Yenilgi ve çözülme süreci içindedir. Giderek teşhir olan, uluslararası alanda kabul edilemez konuma gelen bu özel savaş sistemi, başta adımız olmak üzere, tüm varlığımızı, ulusal-demokratik ve siyasal haklarımızı reddetmekte, çok sıradan bir kültürel gelişmeye bile izin vermemektedir. Sadece özgürlük mücadelemize karşı değil, legal alanda faaliyet sürdüren hiçbir çabaya da fırsat tanımamaktadır. Halkın seçilmiş milletvekillerini dünyanın hiçbir yerinde tanık olamayacağımız yöntemlerle, yaka-paça meclisten sürerek cezaevlerine gönderen pratik TC'nin pratiğidir. Şu anda Türkiye cezaevleri binlerce PKK'li, Kürt yurtseverleri, Kürdistanlı ve Türkiyeli aydınlarla doludur ve sistemli bir işkence uygulanmaktadır.

Biz Kürtler, demokratik bir toplumuz. Başından beri haklarımızı savaş ve kan dışında siyasi yöntemlerle elde etmeye çalıştık. Tercihimiz olmadığı halde kendimizi savunma temelinde silaha sarılmak zorunda bırakıldık. Ve bugün Ortadoğu dengelerini de etkileyen, hiç de küçümsenmeyecek bir güce ulaştık. Kuşkusuz, Ortadoğu'da politika yapmak isteyen her güç bizi de dikkate almak zorundadır. Ulaştığımız aşama, halkımızın milyonlarla PKK etrafında kenetlenmesidir. Yaratılan büyük örgütlenme ve savaş gücü geriye dönüşü mümkün olmayan bir aşamayı ifade etmektedir.

Eski stratejik konumunu yitiren ve başta ABD olmak üzere Batı'nın da güvenini kaybeden Türk devleti, dünyanın en hassas alanlarından biri olan Balkanlar'da da çeşitli provokasyonlar peşindedir. Yunan halkına karşı geliştirdiği düşmanlık, haksız Kıbrıs işgali, geçmişte Bulgar halkına karşı yürüttüğü düşmanca kampanya, bugün Arnavutluk'ta oynamak istediği oyunlar hepimiz tarafından yakından bilinmektedir. Yugoslavya'da onurlu bir barış yerine, Sırp halkına karşı amansız bir düşmanlık yapan ve akan kanı sürdürmek isteyen provokatif çabaların da sahibi Türk devletidir.

Görülüyor ki, bu egemenlik sistemi, sadece Kürtlerin değil, tüm insanlığın başına bela olmuş bir sistemdir.

Değerli konferans katılımcıları!

Biz sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da 20 milyonu aşan bir ulusuz. Şu anda adımıza ve kimliğimize bile sahip değiliz. Çok çeşitli platformlarda ve uluslararası toplantılarda da dile getirdiğimiz gibi silahların konuşmadığı, iki halkın yararına bir siyasi çözümü her zaman önerdik ve tercih ettik. Mevcut sorunlarımızın aşılması ve akan kanın durdurulması için diyalog çağrısında bulunduk. Bunun için 1993 Mart'ından başlayarak ve bir defa uzatılarak tek taraflı ateşkes ilan ettik. Ancak Türk devletinin tüm yaklaşımlarımıza cevabı savaşı daha da tırmandırmak oldu.

En son Brüksel'de yapılan Uluslararası Kuzey-Batı Kürdistan Konferansı'na da bir çözüm paketi ile siyasi çözüm çağrımızı tekrarladık.

Bütün bu gerçekler ışığında, konferansımızın önemli sonuçlara ulaşacağına inanıyorum. Halkımızın gerçekliğini uluslararası alana daha da güçlü yansıtacağına ve önemli sonuçlara varacağına eminim.

Brüksel Konferansı'na sunduğumuz önerilere ve çözüm yaklaşımlarımıza bağlı olduğumuzu tekrar belirtmek istiyorum.

Yine konferansımızın alacağı tüm kararlara, bütün samimiyetimizle katılacağımızı, yüksek değer vereceğimizi ve siz halkımızın dostlarının gösterdiği çok anlamlı çabalara gerekli karşılığı vereceğimizi büyük bir memnuniyetle tekrar belirtmek istiyorum.

Bu bağlamda, daha şimdiden önemli sonuçlar yaratacağına inandığımız konferansa başarı dileklerimi sunuyor ve siz halkımızın değerli dostlarını bütün içtenliğimle selamlıyorum.

Medya -II-

■ Medya ideolojik kültürel bombardıman mekanizmalarını harekete geçirerek 'beyin yıkamayı' amaçlamakta; insanların sadece boş zamanlarını değil, her yönüyle kendilerini esir almayı hedeflemektedir.

Körüklenen bireycilik çağdaş insanın bunalımının en büyük nedenidir. Bütünüyle kitle iletişim araçlarının denetimine giren insan, toplumsal iletişim yollarını kapatarak kendi kendisini toplumdan tecrit etmiştir. İnsanlar öldüklerinde kimsenin haberi olmadığı için bazen aylarca cesetleri evlerinde kalabilmektedir.

Bir "kültür" taşıyıcısı olarak medya

Her egemen sınıf kendi kültürünü ve yaşam tarzını, diğer sınıf, tabaka ve halklara taşırmaya çalışmıştır. Egemen sınıfın kültür ve yaşam tarzı aynı zamanda toplumda egemen kültür ve yaşam tarzı haline gelmektedir. Örneğin egemen sınıf olarak aristokrasinin kültürü, bütün ortaçağ boyunca egemen olmuştur. Burjuvazi de kendini, egemen sınıf olarak konumlandırdıktan sonra, ideolojik yaşamı ve kültürünü bütün topluma egemen kılmaya çalışmıştır. İdeolojik-kültürel hegemonyasını sağlamaya çalışması, tarihin hiçbir döneminde görülmediği kadar saldırgan, bitirici ve sömürüyü kolaylaştırmaya hizmet edici niteliktedir. Günümüz medyası burjuvazinin toplum üzerindeki her yönlü denetimini sağlamasında kullandığı ideolojik bir saldırı aracı durumundadır.

Daha 19. yüzyılda kitle iletişim araçlarının çok fazla gelişmemiş olduğu bir dönemde burjuvazinin sömürgeleştirme siyasetinde kendi kültür "misyonerlerini" ne kadar yoğun tarzda kullandığına değinmiştik. Bu gerçeklik şimdi daha belirginleşmiştir. Misyonerlerin yerine geçen ise medyadır. Burjuvazi medyayı hem diğer halklara, hem de kendi halkına karşı ekonomik sömürüyü kolaylaştırmak, daha fazla kâr elde etmek amacıyla daha yoğun ve ince bir tarzda kullanmaktadır. Bu yönüyle günümüz kitle iletişim araçlarının en önemli özelliği "iletişim"e hizmet etmemesi, bilakis iletişimi önlemeleridir. Bu araçlar özellikle (TV, sinema, basın vb.) mesajın göndericisi ile alıcısı arasında karşılıklığa dayanan etkileşime olanak tanımamaktadır. İletişim özgürlüğü ise "haber alma özgürlüğü" ile sınırlıdır. Bunun anlamı da ancak iletişim araçlarının mülkiyetini ellerinde bulunduran tekellerin yaydığı tek yanlı haberlere ulaşma "özgürlüğü"dür. Yani yaratılan, burjuvazinin tek yönlü propaganda bombardımanıdır.

Propaganda bombardımanının amacı toplumsal eşitsizliğin, ulusal-ırksal baskının, cinsler arası eşitsizliğin, doğa tahribinin, kısaca sınıf sömürüsünün bütün biçimlerinin gizlenmesi temelindedir. "Amerikan nüfusunun %1'i buradaki varlıkların %37'sine, işletme varlıklarının %62'sine, kentsel toprakların dışında kalan toprakların %45'ine, toplam hisse senetlerinin %49'una sahiptir." Diğer emperyalist-kapitalist ülkelerdeki eşitsizlik de Amerika'dakinden farklı değildir. İşte medya aracılığıyla gizlenmeye çalışılan bu gerçeklerdir. Sömürünün ve yoksulluğun en kıyısında yaşayan ezilen sınıfların ve halkların bu gerçeklerini gizlemek ve saptırmaktır. Sadece ABD'de iki milyonu aşkın evsiz insan bulunmaktadır. Dünya Bankası raporlarına göre dünyada var olmanın sınırında yaşayan sekizyüz milyonu aşkın insan vardır. Bütün bu sorunlar, medyanın yarattığı renkli dünyaların ardında, gözlerden uzak tutulmaktadır. Yazılı ve görsel medyanın yarattığı şölen insanlığın en hayati sorunlarına dahi eğilmesini engellemektedir. Ve bu yönüyle medya ve özellikle TV, bilgilenme ve boş zamanı değerlendirmenin araçları olmanın çok ötesine geçmişlerdir.

Medya ideolojik-kültürel bombardıman mekanizmalarını harekete geçirerek "beyin yıkamayı" amaçlamakta; insanların sadece boş zamanlarını değil, her yönüyle kendilerini esir almayı hedeflemektedir. Pembe diziler, sinemalar, reklamlar, çeşitli tefrikalar, bol bol gürültülü müzik ve magazin yayınları, "-spor" programları, hatta haberler ve sözlü eğitim programları, burjuva fikirleri ve yaşam tarzının yerleşmesini sağlamaktadır. Öyle ki en basit bir eğlence programı dahi "beyin yıkamayı" hedefler. Örneğin, kadının medya eliyle dizginsiz bir tarzda kullanılması, cinselliğin pazarlanması, toplumun bütün değer yargıları üzerinde oldukça önemli tahribatlar yaratmaktadır. Cinselliğin böylesine dizginsiz bir tarzda kullanılması, toplumun ağırlıklı olarak bu sorunla uğraştırılması kişilik bozukluklarının oluşmasına yol açmaktadır. Yine her yıl gösterilen binlerce cinayet ve korku filmleri daha çocukluktan başlayarak, insanların ruh sağlığı üzerinde etkili olmakta, kendine, topluma ve geleceğe olan güven duygusunu sarsmaktadır. Pembe diziler vasıtasıyla zenginliğin övgüsü yapılmakta, bireycilik had safhada geliştirilmektedir. Medya kanalıyla geliştirilen loterya ve şans oyunları ile de bireysel "kurtuluş" umutları sürekli canlı tutularak düzenden tam kopuş engellenmeye çalışılmaktadır. Elbette sözü edilen "kurtuluş" emekçilerin sefil yaşamından burjuvazinin parıltılı yaşamına geçiş özlemidir.

Bu ve bunlar gibi geliştirilen yüzlerce yöntem vasıtasıyla emekçilerin gerçek çıkarlarının bilince çıkarılması engellenmeye çalışılırken, hem de üzerinde burjuva görüş ve değer yargılarının boy atacağı bir ortam yaratılmış olmaktadır. Sonuçta kitle iletişim araçlarının yoğunca kullanılmasıyla direkt ve böylesine yöntemlerle yürütülen burjuva propagandası toplumsal önyargıları ve korkuları pekiştirmeye, özel mülkiyet duygusunu ve bireyciliği geliştirmeye, ahlaksızlığı ve sinmişliği körüklemeye, sahte umutlar peşinde koşmaya ve paraya tapınmaya yol açar. Kapitalist-emperyalist sistemin ideolojik ve kültürel bütün yapılanması yukarıda da belirtildiği gibi tamamen toplumu denetim altında tutmaya yöneliktir.

Kapitalizmin yaşamsal evrim zincirinin işlemesi için gerekli olan üretime bağlı olarak, sürekli tüketimi körükleme eğilimi günümüzde tam bir tüketim çılgınlığına yol açmıştır. İç ve dış pazarlara yönelik seri üretim yapan tüketim endüstrisi ve bu endüstri imalatı kitle tüketimi, günümüz kapitalizminin tipik bir olgusudur. Reklamlar ve benzer diğer yöntemlerle tüketim sürekli körüklenmektedir. Özellikle moda adı altında bu eğilim en uç boyutlara vardırılmıştır. Özde farklılık göstermeyen ama sürekli olarak biçimi ve ambalajı geliştirilen ürünler tekrar tekrar pazara sunulmaktadır. Medya, ihtiyaçları olmadığı halde insanları bu "yeni" ürünleri almaya koşullandırmaktadır. İlk çağların fetişlerine taş çıkarırcasına günümüzde "marka fetişizmi", "tüketim fetişizmi" yaratılmıştır. TV ve sinema ekranlarında bol bol reklamı yapılan gösterişli "mallara" ulaşmak, emekçiler için amaç haline getirilmekte ve bazen bunlar için cinayetler bile işlenmektedir. Örneğin New York'un yoksul bölgelerinde ünlü markalı ayakkabılar giyen 12 kişi bir yıl içerisinde ayakkabılarının alınması amacıyla öldürülmüşlerdir.

Tüm dünyada reklam programları, tüketim alışkanlıklarını ve hatta çocuk besleme eğitimlerini dahi etkileyen bir güç konumundadır. Hatta Descartes'in ünlü "Düşünüyorum o halde varım" sözünün günümüzde "tüketiyorum o halde varım"a dönüştüğü söylenmektedir. Örneğin ABD'de yapılan araştırmalarda "En beğendiğiniz uğraşı nedir" sorusuna verilen yanıtların arasında en başta geleni "alışveriş yapmak" olmuştur. Günümüzde tüketim her türlü kültürün ve alışkanlığın içerisine düşmüş durumdadır. Böylesine yöntemlerle tüketime programlanan insana, egemen ideolojinin her alanda kendini yeniden üretmesinin basit bir aracı durumuna düşürülmüştür.

Reklam konusu sadece "mallar"la sınırlı değildir. Reklamın özcesi olarak pazarlama artık toplumsal yaşamın bütün alanlarında geçerlidir. Burjuvazi ideolojisini, kültürünü, tüketim mallarını, filmlerini ve hatta "demokrasi" ve politikacılarını da pazarlamaktadır. Toplumun bütün bilgilenme kaynaklarını elinde tutan egemen sınıf, böylesine siyasi pazarlama yöntemleriyle adeta toplumun bütün düşüncesini denetlemeye, denetlemekten de öte yönlendirmeye çalışmaktadır. Reklamcılık, eğlence ve haberler, egemenlerin kamuoyunun içine soktukları truva atları olarak halkın kafasını istikrarsızlaştırmaktadır. Kitle iletişim araçları "burjuva demokrasileri nimetleri"ne övgüler dizerek siyasi pazarlamanın yetkin örneklerini yaratmaktadırlar. Burjuva sınıfın tahakkümü bu yöntemle de gizlenmeye çalışılmaktadır. Oysa çok iyi bilindiği gibi oy verme hakkı bile emekçilerin sürekli mücadelesi sonucu, uzun uğraşlardan sonra elde edilmiştir. ABD'de kadınlar 130 yıl boyunca oy hakkından yoksun bırakılmışlardır. Ve bu durum geniş halk hareketleriyle kültürel ve siyasi iklim değiştirilinceye kadar gündemde kalmıştır. Uzun mücadelelerden sonra sağlanan bu oy hakkı bile göstermelik olmaktan öte bir rol oynamamaktadır.

Kitle iletişim araçları aracılığıyla burjuvazi, entelektüel kültürü ve toplumsal istemleri kontrol etme, denetleme yöntemlerini geliştirmiştir. Düşünce ve tutumlar, kabul edilebilir sınırlar içerisine kanalize edilir; böylece yerleşik ayrılıkçılarla otoriteye meydan okuyuş, şekillenip kuvvet toplayabilmesinden önce savuşturan ideolojik aygıtlar sürekli düzen için çözümleri körüklemektedirler. Medya, düzen partileri ve politikacılarını her türlü toplumsal sorunu çözebilecek yetkinliktelermiş gibi gösterek, allayıp pullamaktadır. Zaten günümüz politikacıları arasında en etkin olan görüş, politikanın yarısı imaj oluşturma, öteki yarısı ise olgular ne olursa olsun insanları o imaja inandırma "sanatı"dır. Medya, partilerin ve politikacıların görüşlerini değil, görünüşlerini ön plana çıkararak bu eğilimi yoğun bir tarzda körüklemektedir. Kaşarlanmış politikacılar "kurtarıcı" olarak topluma sunulmakta ve insanların bunlara inanmaları beklenmektedir. Özellikle toplumsal bunalım dönemlerinde medya, siyasi-askeri alanlarda "kahramanlar" yaratarak bunları bunalımların çözüm gücü durumuna getirmektedir.

Aslında insanlık ilk dönemlerden beri kahramanlara ihtiyaç duymuştur; insanlar kendilerinin yapamadıklarını hayal dünyalarında yarattıkları kişilere yaptırmak istemişlerdir. Fakat insanlık günümüzde kendi kendisince değil, başkaları tarafından aldatılıyor. Medyanın yarattığı her kahraman, sistemin "rahat" yürümesini sağlayan, toplumda eksikliği hissedilen ahlaki değerlerin savunucusu ve koruyucusu olarak üretilir. Veya anti-kahramanlar yaratılarak toplumun, ters yönden üretilen tepkilerle kontrol altında tutulması sağlanır. Örneğin, ABD'nin Vietnam'daki başarısızlığını örtbas etmek amacıyla yaratılan "Rambo" böylesi türden bir kahramandır.

Kapitalizmin geliştirdiği bu yöntemler, sistemin ömrünü uzatsa da bunalımları derinleştirmekten başka bir işe yaramamaktadır. İletişim adına iletişim araçlarının belli ellerde toplanması, sonuç olarak toplumsal iletişimsizliği doğurmuştur. Emperyalist sistemin özünde var olan bunalım, çürüme ve yozlaşmanın, sistem olarak tükenişin kitle iletişim araçları yoluyla topluma yansıtılması, bütün bu özelliklerin toplumun bağrına da yerleşmesini sağlamıştır. Körüklenen bireycilik çağdaş insanın bunalımının en büyük nedenidir. Bütünüyle kitle iletişim araçlarının denetimine giren insan, toplumsal iletişim yollarını kapatarak kendi kendisini toplumdan tecrit etmiştir. İnsanlar öldüklerinde kimsenin haberi olmadığı için bazen aylarca cesetleri evlerinde kalabilmektedir. Kapitalist insanın veya Batı toplumlarının bunalımları kitle iletişim araçları aracılığıyla sürekli körüklenen "özgürleşme", "bireyselleşme" eğilimlerinin sonucudur. Kimileri tarafından aptal kutusu olarak nitelenen TV kendisine yakışır bir toplum yaratmıştır. Tüketimden başka bir şey düşünmeyen kapitalist toplum ve onun bireyi, açıktır ki herhangi bir yaratıcılık da gösteremeyecektir. Burjuvazi feodalizme karşı mücadele yürüttüğü ilk dönemlerde saflarında yetiştirdiği sanat-kültür ve devrim adamları toplumun dönüştürülmesinde büyük rol oynarken, bugün bu alanda tam bir gericileşme ve kısırlaşma içerisine girmiştir. Sanat adına öne çıkarılan Madonna, Michael Jackson vb. kişilerin müzikleri olurken, kültür ortamında yaratılanlar ise Dallas dizileri, fotoromanlar, çizgi romanlar, pembe diziler, Rambolar vb. ürünler olmaktadır.

Açıktır ki, burjuvazinin böylesi kültür ve sanat ürünleri toplumu düşünsel açıdan dumura uğratmaktan başka bir işleve sahip değildir. Bir yandan insanlık kirletilirken, diğer yandan bir defa kullanmaya mahsus ürünler vasıtasıyla doğa da tahrip ediliyor.

Böylesi yozlaşma ve çürüme sadece emperyalist metropollerle sınırlı kalmamaktadır. Kitle iletişim araçları üzerindeki tekelleşme yüzünden bütün dünya halklarına da taşırılmaktadır. Başlangıcından itibaren sömürge halklarına kendi iradesini ve kültürünü dayatan emperyalizm, günümüzde bu politikasını çok daha yoğun ve inceltilmiş bir biçimde sürdürerek, insana ait her şeyi yadsıyan bir canavarlık sistemi haline gelmiştir. Sömürüsünü meşrulaştırmaya çalışan emperyalizm, halkların imhasını yoğun propagandalarla gizleyerek kendisini haklı çıkarmaktadır. Örneğin, bütün değerlerine el konulan ve bir halk olarak gerçeklikleri tasfiye edilen Kızılderililerin durumu, Amerikan sinema endüstrisince (tam tersine) "Kızılderililer vahşi, Amerikalılar ise bu vahşilere uygarlık götüren iyilik melekleri" olarak yansıtılmıştır.

Medya alanındaki gelişme ve tekelleşme muazzam bir ideolojik-kültürel hegemonya sağlama imkanını vermiştir. ABD patentli kitle iletişim ürünlerinin bütün dünyayı sarmasını beraberinde getirmiştir. Bu hegemonya halkların dillerini ve diğer kültürlerini dahi yok etme temelindedir. En gelişmiş Avrupa ülkeleri bile TV programları ve film çıkarlarının büyük bölümünü ABD'den karşıladıklarına göre, dünyanın geri kalan ülkelerinde böylesine Amerikanlaşma durumu çok daha yoğun olarak yaşanmaktadır. Amerikan kapitalizminin yaşam tarzının, kitle iletişim araçları yolu ile yaydığı parlak imaj, dünya çapında Amerikan kültürüne özenmeyi yaratarak, halkların kendi içinde oldukça çarpıklaşmasını sağlamıştır. Kısa sürede yükselebilmenin imkanları, her şeyi elde edebilmenin felsefesi, görkemli tüketim malları koleksiyonu ve bütün bunların nedeni olarak sunulan Amerikan demokrasisi halkların bütün geleneksel değer yargılarını, toplumsal kararlarını altüst etmektedir. Her ne kadar iletişimin böylesine evrenselleşmesinin yararları olsa da bunun sömürü temelinde gerçekleştirilmesi, Amerikan kültürünün evrensel hegemonyası dolayısıyla ortaya çıkan karşı koyuşların etkisizleşmesini beraberinde getirmektedir. Halkların ayağa kalkışlarını etkisizleştirmek için kullanılan bu yöntemlerin yetmemesi durumunda ancak emperyalizm başka araçlara yönelmektedir.

SÜRECEK

PKK III. ULUSAL KONFERANS KARARLARI (6)

KÜRDİSTAN'DA SUÇ, YARGI VE CEZA

Kürdistan tarihi boyunca sürekli yabancı işgal ve istila hareketlerine maruz kalmış, yabancı egemenler tarafından bölünüp parçalanmış, Kürt halkı, kendi egemen sınıflarının ihanetine uğramıştır. İşgalci ve istilacı güçlere karşı her defasında direniş sergileyen, ancak uğradığı ihanetler sonucunda her defasında yenilen ve ağır bedeller ödemek zorunda kalan Kürt halkında derin bir kadercilik anlayışı hakim olmaya başlamış, bu da süreç içinde ihaneti kurumlaştırarak, halkı bir gafiller topluluğu durumuna düşürmüştür.

Kürdistan'ı sömürgeleştiren yabancı egemen güçler, ülkemizdeki çıkarlarını korumak ve güvenceye almak için sömürgeci statüyü tehdit eden her türlü davranışı suç saymış ve en amansız bir biçimde yargılamışlardır. Sömürgecilerden kalan boşlukları ise işbirlikçi feodal güçler doldurmuştur. Bu durum Kürt halkının kendi değerler sistemini ve bu değerleri koruyacak mekanizmaları oluşturmasını engellemiş, bu da çağdaş toplumlarda suç sayılan fiilleri Kürdistan gerçekliğinde olağan bir yaşam kuralı haline getirmiştir. Bu gerçekler göz önüne getirildiğinde, Kürt halkının kendine ait değerler sistemini koruyup geliştirecek hukuksal mekanizmalar oluşturması, ulusal birliğini ve bütünlüğünü sağlaması açısından zorunludur.

Sömürgeciler tarihleri boyunca Kürdistan'da sürekli bir suçluluk konumunu yaşamışlardır. Bunların tarihsel olarak yargılanması ve tarihsel cezalara çarptırılması gerekir. Her toplumsal devrim, kendinden önceki süreci yargılar. Bu açıdan bakıldığında, sömürgecileri yargılama yolunun Kürdistan ulusal kurtuluş devrimini gerçekleştirmekten geçtiği açıktır. Ülkemizde sömürgecilere ait her türlü kurum, kuruluş ve oluşumun cezası ise tarihsel olarak belirlenmiş olup, bunların cezası ölümdür.

Halkımıza dayatılan yaşam tarzı, sömürgeciliği ve her türlü gericiliği besleyen bir niteliktedir. Bunun önüne geçmek ve giderek tasfiye etmek için mevcut yaşam tarzının yerine, devrimci mücadeleye hizmet eden ve onu geliştiren yaşam tarzını esas alarak, ulusal kurtuluşu esas alan ceza kurallarını oluşturmak, bunları hayata geçirecek bir yargı sistemini yaratmak ve toplumda geçerli kılmakla mümkündür.

Devrimci mücadele ortamında ve halk saflarındaki olumsuzluklar ve suç teşkil eden fiillerin kaynağında, sömürgeciliğin yarattığı yaşam tarzının bulunduğu açıktır. Dolayısıyla burada yargılanan ve mahkum edilen, tamamen sömürgecilik ve onun her düzeydeki uzantılarıdır. İşlenen suçlara kayıtsız kalınması ve bunlara karşı yargılama ve cezalandırma yoluna gidilmemesi, ulusal parçalanma ve ulusal dağılmanın sürüp gitmesine göz yummak anlamını taşımaktadır. Bu tutum suç işleme eğilimlerini güçlendirdiği gibi, toplumun ve ulusal kurtuluş mücadelemizin doğru, devrimci çizgisinin yaşayıp güçlenmesi için harcanan çabalara değer verilmemesi anlamına gelir. Parti Önderliği'nin ***"Suça göre ceza uygulamasının yaşama geçirilmesi gerekir"*** belirlemesi, bir suç ve ceza olayının artık sistemlileştirilmesi ve bu alanda kurumlaşmaya gidilmesi gerektiğinin göstergesidir.

1970'lerde başlayan ulusal kurtuluş mücadelemizin vardığı bugünkü aşamada toplum yaşamını belirleyen ve düzenleyen bir hukuki sistemin yaratılması ve uygulanması kaçınılmazdır. Böyle bir aşamada toplumun ulusal kurtuluş temelinde yeniden düzenlenişi karşısında suç teşkil eden ve bu toplumsal düzeni bozan fiilleri saptamak, bunlara denk düşen müeyyideleri belirleyen bir ceza yasasını ve uygulama esaslarını ortaya çıkarmak, bu temelde yargı sistemini somut kurallara bağlanmış bir düzene kavuşturmak zorunlu hale gelmiştir.

YARGILAMA ESASLARI

Suç olarak tanımlanan davranışların gerçekleşip gerçekleşmediğini tespit etmek ve gerçekleşen davranışlara öngörülen yaptırımı belirlemek üzere oluşturulan kurumlara mahkeme denir. Yargılama; mahkeme heyeti, iddia makamı ve sanığın hazır bulunduğu durumlarda yapılır. Ancak sanığın çağrıya uymadığı veya ele geçirilemediği durumlarda, gıyabında yargılama da yapılabilir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği bu aşamada suç teşkil eden davranışları ve uygun düşen cezaları belirlemek için üç çeşit mahkemenin düzenlenmesi uygundur.

1-BAĞIMSIZLIK MAHKEMELERİ

Vatana ihanet, ajanlık, ihbarcılık, işbirlikçilik, teslimiyet, düşman hesabına çalışmak, özel savaşa hizmet etmek, ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşmak, düşmana sır vermek, ulusal kurtuluş saflarından kaçmak ve halkı kaçırtmak, devrimin değerlerini gaspetmek, düşmanla işbirliği halinde ülke değerlerini talan etmek gibi vatana ve ulusal kurtuluşa karşı işlenen suçları yargılamak üzere oluşturulan mahkemelerdir.

a) Bu mahkemeler bölge karargahları bünyesinde bir başkan ve iki üyeden oluşur. Mahkeme başkanı ve üyeler partililerdir.

b) İddia makamı, bir savcı başkanlığındaki soruşturma komisyonudur. Savcı partilidir. Komisyon üç kişiden oluşur.

c) Vatana ve ulusal kurtuluşa karşı suç işlediklerine dair şüpheli olan kişilerin soruşturması, iddia makamı tarafından yapıldıktan sonra bir iddianameyle mahkemeye sunulur. Savcılığın ithamları karşısında sanığa kendini savunma hakkı verilir. Bunlar sonucunda mahkeme kendi kararını verir.

d) Mahkemenin verdiği cezaya karşı itiraz bölge karargahları nezdinde yapılabilir ve bölge karargahının vereceği karar doğrultusunda işlem görür. Bir hafta içinde itiraz edilmeyen mahkeme kararları kesinleşir.

e) Parti üyeleri, ordu komutanları ve cephe komite üyeleri hakkında verilen ölüm cezaları, Parti Önderliği'nin onayına, diğer ölüm cezaları ise saha komutanlığının onayına sunulur. Ancak böyle bir onay sonucunda ceza infaz edilebilir.

2-ASKERİ MAHKEMELER

Ordu içinde işlenen bütün suçları, ordunun ve ulusal kurtuluş savaşının gelişimine karşı işlenen suçları, ordudan kaçanları, askerlik yasasının uygulanmasına karşı çıkan ve TC'ye askerlik yapanları, ordu ve ulusal kurtuluş savaşı aleyhinde çalışan sivilleri ve ajanları yargılamak üzere oluşturulan mahkemelerdir.

a) Bu mahkemeler bölge karargahı düzeyinde oluşturulur. Bölge komutanlığı üyesi olan bir başkan ve komutan olan iki üyeden oluşur. Sürekli bir kurum niteliğini taşır.

b) İddia makamı, bir savcı başkanlığındaki üç kişilik bir kuruldur ve soruşturma komisyonu görevini de yürütür. Üyelerinin tamamı ordu mensubudur, savcı aynı zamanda parti üyesidir.

c) Mahkemeye izleyici alınmaz. Askeri suç işleyen sivillerin ve ajanların yargılanmasında jüri bulunmaz. Ordu mensuplarının mahkemesinde en az beş savaşçıdan oluşan juri bulunur ve her savaşçı, juride yer alma hakkına sahiptir.

d) İşleyiş; ordu içinde ve orduya karşı suç işlediklerine dair şüphe altında olan kişilerin soruşturması, iddia makamı tarafından yapıldıktan sonra bir iddianameyle mahkemeye sunulur. Mahkeme heyeti sanık hakkındaki delillerin incelenmesini ve sanığın sorgulanmasını yaptıktan sonra sanık savunma hakkını kullanır. Bunun sonucunda juri sanığın suçlu olup olmadığına dair görüş belirler, mahkeme bu görüş doğrultusunda kararını verir.

e) Mahkemenin verdiği kararа karşı bölge karargahı nezdinde itiraz yapılabilir. Bir hafta içinde itiraz edilmeyen mahkeme kararları kesinleşir.

f) Parti üyeleri ve ordu komutanları hakkında verilen ölüm cezaları Parti Önderliği'nin onayına, diğer ölüm cezaları ise saha komutanlığının onayına sunulur. Ancak böyle bir onay sonucunda ceza infaz edilebilir.

3-HALK MAHKEMELERİ

Adam öldürme, yaralama, kan davası, aşiret kavgası, ülke değerlerine zarar verme, vergi ödememe, hırsızlık, gasp, fuhuş, kız kaçırma, halkın huzurunu bozma, trafik suçları, ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetinde çalışmama gibi halk içindeki adli suçları yargılamak üzere oluşturulan mahkemelerdir.

a) Bu mahkemeler cephe bölge karargahları nezdinde ve ihtiyaca göre gereken sayıda oluşturulur. Mahkeme heyeti cephe üyelerinden bir başkan ve iki üyeden oluşur ve sürekli bir kurum niteliği taşır.

b) İddia makamı cephe üyesi bir savcı ve iki üyeden oluşan bir kuruldur ve aynı zamanda soruşturma görevini de yürütür. Süreklilik arzeden bir kurum niteliğini taşır.

c) Mahkemede yurtsever kişilerden seçilen en az beş kişilik juri bulunur. Mahkeme başkanı juri üyelerine yemin ettirilir.

d) İşleyiş; halk içinde suç işlediğine dair şüpheli görülen kişi veya kişiler hakkında soruşturma yapıldıktan sonra bir iddianameyle mahkemeye sunulur. Mahkeme heyeti delil tespiti yaptıktan sonra, sanık savunma hakkını kullanır. Bunlar sonucunda juri sanığın suçlu olup olmadığı hakkında görüş belirler. Jurinin sanığı suçlu bulması halinde mahkeme heyeti gereken cezayı verir.

e) Mahkemenin verdiği karara karşı, cephe bölge karargahı nezdinde itiraz yapılabilir ve buradan verilecek karar doğrultusunda işlem görür. Bir hafta içinde itiraz edilmeyen mahkeme kararları kesinleşir.

f) Partililer ve cephe komite üyeleri hakkında verilen ölüm cezaları Parti Önderliği'nin onayına, diğer ölüm cezaları saha komutanlığının onayına sunulur ve ancak bu onay karşısında ceza infaz edilebilir.

SORUŞTURMA ESASLARI

1-Soruşturmada, ulusal kurtuluş temelinde gerçeği ortaya çıkarmak esastır. İddia makamını temsil eden savcı ve üyelerden oluşan soruşturma komisyonu, bu esasa dikkat edebilecek düzeyde olmalı, soğukkanlı, sabırlı, kararlı ve titiz davranmalıdır.

2-Soruşturmada somut delillere ulaşılmaya çalışılmalı, tüm bilgiler merkezileştirilerek soruşturma derinleştirilmeli, çelişkiler üzerine gidilerek sonuca ulaşılmalıdır.

3-Soruşturması yapılan kişinin özelliklerinin, eğer direniyorsa niçin ve hangi güç ve-yeteneğine dayanarak direndiğinin, kişinin güçlü ve zayıf yanlarının tespiti gerekir. Kişi direnirken dayandığı ve güç alıp kendisini şartlandırdığı nokta bilinmezse, yanlış yöntemlere başvurulur. İdeolojik-politik amaçları, kişisel tutku veya çıkarları, hesapları direnişinde esas rolü oynar.

4-Direniş nedeni tespit edildikten sonra, buna uygun bir yöntem geliştirilir, klasik yöntemlerde ısrarcı olunmaz. Soruşturmada işkence ve kötü muamele yapılmaz.

5-Soruşturması yapılan kişiye karşı, ulusal kurtuluş saflarına katılmasını ve yapılan çalışmaya yardımcı olmasını sağlayacak tarzda bir yaklaşım gösterilir.

6-Soruşturması yapılan kişinin mantık ölçülerinin bilinmesi ve bu temelde çelişkiler yakalanarak soruşturmanın derinleştirilmesi, soruşturma sırasındaki tavır ve davranışlarından sonuç çıkarılmaya çalışılması gerekir.

7-Sanık, suç işlediğinden şüphe duyulan kişidir ve mahkeme kararı ile suçu belirleneneye kadar suçsuz addedilir, bu kişiye sadece bir zanlı muamelesi yapılabilir.

Soruşturma sürecinde dikkat edilecek hususlar

1-En kısa sürede çok bilgiyi almak esastır.

2-Soruşturmada ajan, muhbir, casus vb. olduğu anlaşılan kişilerden, düşman faaliyetlerinin bütün yönlerine ilişkin en fazla bilgiyi almak için, sabırlı ve inatçı bir çalışma yürütmek gerekir.

3-Soruşturma süreci boyunca sorgulanan kişi ile görevliler dışında hiç kimse konuşamaz ve tartışamaz.

4-Soruşturma yürüten görevliler, kendi görevleri dışındaki konularda, sorgulanan kişiyle konuşamazlar.

5-Sorgulama en az iki kişi tarafından yürütülür ve elde edilen bilgiler kayda geçirilir.

6-Sorgulanan kişinin soru sormasına veya farklı şeyler konuşmasına fırsat verilmez.

7-Suç işlediğinden şüphelenilen ve kaybolma tehlikesi olan herkesin soruşturması gözaltına alınarak yapılır.

8-Soruşturma süresince gözaltına alınan kişi sıkı kontrol altında tutulur, gereken tedbirler alınarak kaçma, intihar etme vb. olaylara fırsat verilmez.

9-Gözaltı hapsinde tutulan kişiye yakıcı, kesici ve boğucu türden öldürücü, yaralayıcı aletler verilmez ve kişinin bu tür aletler edinmesine imkan tanınmaz.

10-Soruşturma hapsindeki kişinin zorunlu yaşam ihtiyaç-

ları karşılanır.

11-Soruşturmayı yürütenlerin, yargı ve infaz yetkileri yoktur.

12-Soruşturmayı yürüten komisyon, ulaştığı sonuçları bağlı olduğu kuruma rapor eder.

CEZA İNFAZ ESASLARI

1-Mahkemeler tarafından verilen cezalar, ulusal kurtuluş yönetiminin denetimi altında infaz edilir.

2-Yargı ve cezalandırmanın amacı, toplum düzenini bozan olayları önlemek, ulusal kurtuluşçu düzeni ve yaşamı geliştirmek, kişiyi eğitip ıslah ederek bu yaşama kazanmak ve katmaktır. Durumu buna uygun olan kişilere verilen hapis cezalarında indirim yapılabilir, cezalar para cezasına veya emek sürecine çevrilebilir, yani belli bir süre aynı suçu bir daha işlememek koşuluyla cezanın infazı durdurulur, belirlenen süre içinde aynı suçun bir daha işlenmesi halinde ise bu ceza infaz edilir.

3-Para vb. cezalar, mahkeme tarafından belirlenen çerçevede infaz edilir.

4-Ölüm cezaları kurşuna dizilerek infaz edilir.

5-Hapis cezalarının infazında, durumu uygun olan kişilerin denetim altında çalışmasına imkan ve fırsat verilir.

6-Hapsedilen kişilere işkence yapılmaz ve onur kırıcı davranışta bulunulamaz.

7-Hapsedilen kişinin asgari yaşam ihtiyaçları karşılanır. Günlük olarak hava alma, basın-yayını izleme, kendini eğitme, başka tutuklularla ilişkide olma vb. hususlar koşul ve imkanlar dahilinde hapsedilen kişiye sağlanır.

EK HÜKÜM

Gözaltına alma, tutuklama, soruşturma, yargılama ve ceza infaz sürecinde, burada belirlenen hususlara uygun davranmayan görevliler hakkında ulusal kurtuluşçu görevleri kötüye kullanmaktan soruşturma açılır.

CEZA SİSTEMİ

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine, devrim güçlerine, değerlere ve toplumun yeniden düzenlenişine zarar veren sömürgeciliğe ve gericiliğe hizmet eden, ulusal kurtuluş temelinde gelişen yeni ahlakı ve kamu düzenini bozan fiiller suçtur. Suç işleyenler ulusal kurtuluş hareketinin geliştirdiği hukuki düzen çerçevesinde yargılanır ve cezalandırılırlar. Yargılama, "Yargılama Esasları" adı altında düzenlenen usul sistemi çerçevesinde yapılır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği bu aşamada Kürdistan'da suçları ve bu suçlara verilecek cezaları, en genel çerçevede şöyle sistemlileştirmek mümkündür:

1-Vatan ve ulusal kurtuluşa karşı işlenen suçlar: Bu suçlar, ulusal kurtuluş mücadelemiz temelinde gelişen düzene, Kürdistan ülkesine ve halkın çıkarlarına karşı işlenen siyasal suçlardır. Bu suçlar bağımsızlık mahkemelerinde yargılanır. Bu suçların ve cezalarının sınıflandırılması şöyledir:

A-Birincil dereceden suç teşkil eden haller

a) En genel anlamıyla vatana ihanet olan fiiller işlemek.

b) Ajanlık ve sürekli ihbarcılık.

c) Özel savaşla birleşen işbirlikçilik ve teslimiyet, itirafçılık.

d) Düşman hesabına gönüllü çalışmak ve özel savaşa bilinçli olarak hizmet etmek.

e) Ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşmak.

f) Düşmana sır vermek.

g) Devrimin değerlerini gaspetmek.

h) Ulusal kurtuluş otoritesini tanımamakta ısrar ederek sömürgeci siyasal, sosyal ve kültürel kurum ve kuruluşların temsilciliğini yapmak.

ı) Komploculuk ve provokatörlük yapmak.

i) Partinin ulusal kurtuluş çizgisini ve siyasal eylemini saptırmak veya sabote etmek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre uzun süreli hapis veya idam cezaları verilir. Pişmanlık hafifletme nedeni olarak işlev görebilir.

B-İkincil dereceden suç teşkil eden haller

a) İhbarcılık, işbirlikçilik ve teslimiyet.

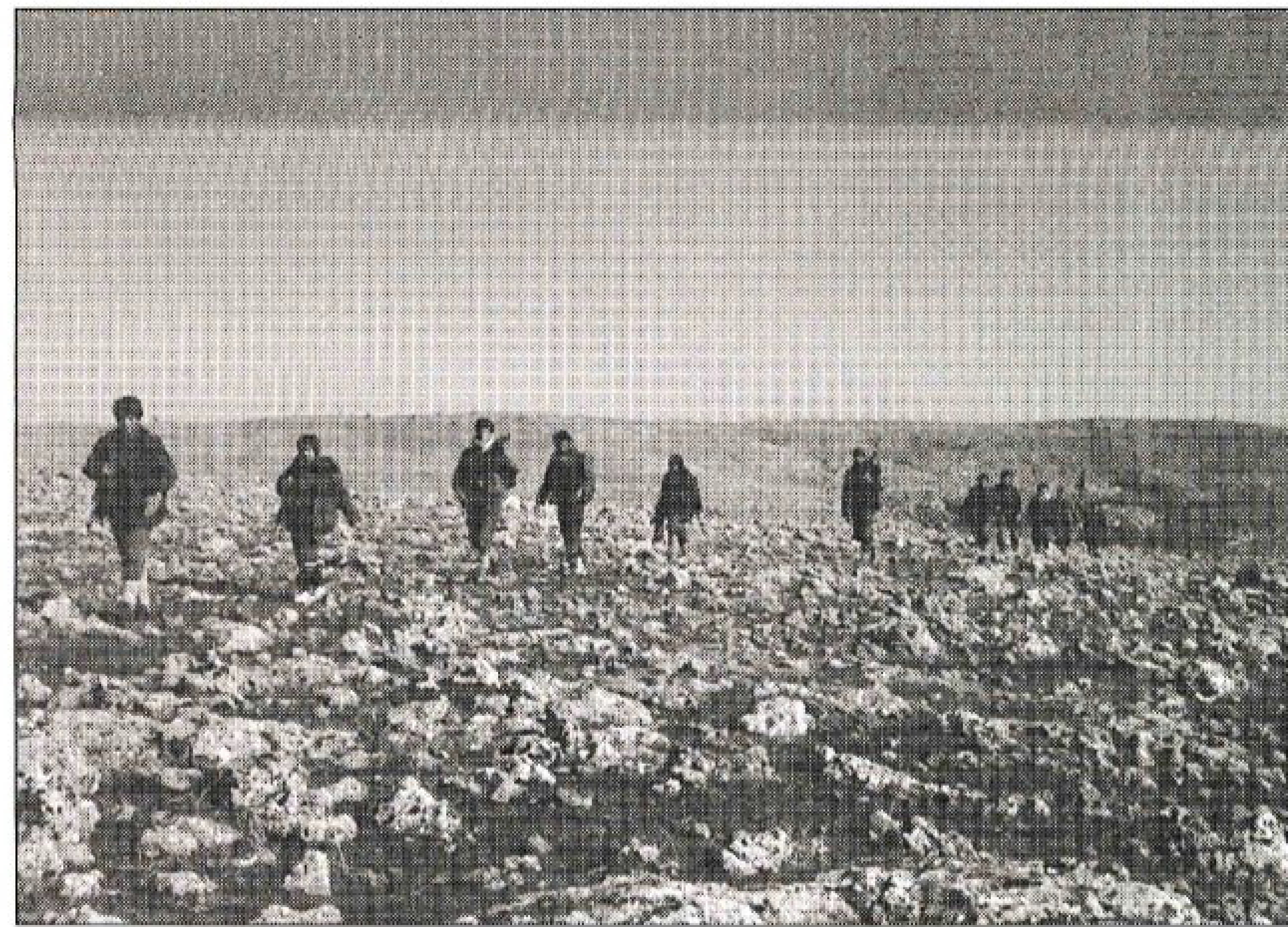
b) Özel savaşa, gaflet özellikleriyle hizmet etmek.

c) Düşmana bilgi vermek.

d) ERNK bünyesinde görevden kaçmak veya halkı ulusal kurtuluş saflarından kaçırtmak.

e) Devrim değerlerine zarar vermek.

f) Düşmanla işbirliği halinde ülke değerlerini talan etmek.

g) Ulusal kurtuluş saflarında, yetki ve sorumluluğunu halka karşı kötüye kullanmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre 3 yıldan az olmamak kaydıyla hapis cezaları verilir. Pişmanlık ve iyi hal gösterme durumunda hapis cezasının para cezası vb. yollarla infazı gerçekleştirilir.

C-Üçüncül dereceden suç teşkil eden haller

a) Ulusal kurtuluş otoritesinin karar ve yasalarına uymamak veya ihlal etmek.

b) Ulusal kurtuluş mücadelesine katılımı engellemeye çalışmak.

c) Halkın yurtsever duygu ve moralini bozucu etkilerde bulunmak ve yalan haber yaymak.

d) Bilinçli olarak partiyi yanıltmak amacıyla yanlış bilgi vermek ve belgeler üzerinde tahrifat yapmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre 3 yıla kadar hapis cezaları verilir. İyi hal durumunda cezanın para cezası, emek süreci veya tecil yollarıyla infazı gerçekleştirilir.

2-Askeri suçlar: Bu suçlar ordu içinde orduya ve savaşa karşı işlenen suçlardır. Bu suçlar askeri mahkemelerde yargılanır. Bu suçların ve verilecek cezaların sınıflandırılması şöyledir:

A-Birincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Casusluk yapmak, ordu hakkında ve savaşla ilgili bilgi toplayıp düşmana bildirmek.

b) Ordudan ve savaştan kaçmak.

c) Ordu içinde düşmana bilgi sızdırmak ve işbirliğinde bulunmak.

d) Eylem esnasında emirlere uymamak ve eylemden kaçmak.

e) Gerilladan veya halktan birini kasten öldürmek, ya da yaralamak.

f) Olanak varken, yaralı ve şehitleri bilerek savaş alanında terk etmek.

g) Halktan insanların namusuyla oynamak.

h) Partinin taktik çizgisi ve savaş planlarının uygulanmasını bilinçli olarak sabote etmek.

ı) Birliğin güvenliğini tehlikeye sokan, savaş disiplinini bozan ve devrimci savaşa zarar veren yaşam ve ilişki biçimleri içinde olmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı idam veya uzun süreli hapis cezaları verilir.

B-İkincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Devrimin malzemelerini kendi kullanımı için satmak veya heder etmek.

b) Ordudan kaçmaya teşebbüs etmek.

c) Kaza sonucu halktan veya gerilladan birini öldürmek, ya da yaralamak.

d) Düşmandan ele geçirilen ve halktan yardım olarak toplanan malzemeleri sorumlu yerlere teslim etmemek.

e) Savaş esirlerine kötü davranmak, işkence yapmak veya öldürmek.

f) Hırsızlık yapmak, halktan zorla para veya eşya almak.

g) Yaralanan veya şehit düşen gerillaların silahlarını olanak varken almamak ve kendi silahını düşmana kaptırmak.

h) Partinin taktik çizgisi ve savaş planlarının uygulanmasını ertelemek, çarpıtmak veya gerçekleştirmemek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı suçun işlenme durumuna göre 3 yıldan az olmamak kaydıyla hapis cezası verilir. Bu cezalar verilenlerin durumuna göre, süreli veya süresiz görevden alma, emek süreci, sürgün gibi değişik biçimlerde infaz edilir.

C-Üçüncül dereceden suç teşkil eden haller

a) Gerillanın moralini bozucu etkilerde bulunmak.

b) Gerillaya ve ulusal kurtuluş savaşına katılımı engellemeye çalışmak.

c) TC'ye askerlik yapmak.

d) Askerlik Yasası'na uymamak ve uygulanmasına karşı çıkmak.

e) Birliğin kararlarına veya komutanın verdiği emirlere uymamak ya da yerine getirmede tereddütlü davranmak.

f) Alkol almak veya uyuşturucu madde kullanmak.

g) Halka ve yoldaşlarına silah çekmek, tokat atmak, ya da kavga etmek.

h) Komutanın izni olmaksızın bulunduğu yeri geçici olarak terk etmek.

ı) Teçhizatını kaybetmek, silah, cephane vd. malzemeleri hor kullanmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre 3 yıla kadar hapis cezası verilir, verilenlerin durumuna göre cezalar emek sürecine, silahsızlandırma gibi değişik biçimlerde infaz edilir.

3-Adli suçlar: Bu suçlar toplum içinde ulusal kurtuluşçu yeni ahlakı ve düzeni bozan suçlardır. Bu suçlar halk mahkemelerinde yargılanır. Bu suçların ve verilecek cezaların sınıflandırılması şöyledir:

A-Birincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Planlayarak ve çıkarı için halktan adam öldürmek veya yaralamak, ya da bu fiile azmettirmek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre idam veya uzun süreli hapis cezaları verilir. Verilen cezalar ulusal kurtuluşun çıkarlarına göre değişik biçimlerde infaz edilir.

B-İkincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Kasten adam öldürmek, ya da yaralamak.

b) Ülke değerlerine zarar vermek.

c) Gasp etmek.

d) Kadın ticareti yapmak.

e) Zorla kız kaçırmak,

f) Din ve mezhep çelişkilerini körükleyip, halkı birbirine düşürmek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre 3 yıldan az olmamak kaydıyla hapis cezası verilir. Hapis cezaları koşullara göre para cezasına çevrilme vb. yollarla infaz edilir.

C-Üçüncül dereceden suç teşkil eden haller

a) Kan davası veya aşiret kavgası gütmek.

b) Vergi ödememek.

c) Hırsızlık yapmak.

d) Fuhuş yapmak.

e) Halkın huzurunu bozmak.

f) Trafik suçları işlemek.

g) Ulusal kurumlaşmanın hizmetinde çalışmamak.

h) Arazi anlaşmazlıklarıyla ilgili suç işlemek.

ı) Dolandırıcılık yapmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre 3 yıla kadar hapis cezası verilir. Verilen hapis cezaları para cezası, emek süreci, tecil vb. yollarla infaz edilir.

EK MADDE: Burada belirlenen suçlar, emsal oluşturması amacıyla sınırlı sayıda seçilmiştir. Karşılaşılan suç fiilleri emsal alınarak uygun bir yargılama ve cezalandırmaya tabi tutulur.

Mahkemelerde yargılanma düzeyinde olmayan disiplin olayları, söz konusu örgütlerin tüzük veya yönetmeliklerine göre çözülür. Halk içerisindeki bu tür sorunlar ise uzlaşma komisyonları veya cephe çalışanları tarafından çözülür.

PARTİ-CEPHE İLİŞKİSİ

Ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşanan yoğun gelişmeler, parti-cephe-ordu aygıtlarını ayrıştırma, bu temelde cephe ve ordu örgütlerine, parti öncülüğünü yetkince ve yaygın bir şekilde oturtma, zaferin garantileştiği bu dönemde her alandaki gelişmelere karşılık verebilmek açısından bir zorunluluktur.

Geldiğimiz aşamada cephe faaliyetlerimizi öncülük düzeyinde, parti çizgisi ve özünden koparmaya yatkın anlayış ve kesimlerin, cepheye egemenlik kurma çabaları, giderek azgınlaşan düşman yönelimleri, yoğun tutuklama ve operasyonların şiddeti her geçen gün artarak, vahşet derecesine varan işkence ve katliamları, parti öncülük çalışmalarımızın sınıf ve parti çizgisi temelinde yeniden gözden geçirilerek sağlamlaştırılmasını şart kılmaktadır.

Özellikle 1990'lardan sonra, ülkemizin birçok alanında gelişen serhildanların da etkisiyle mücadelemize karşı emekçi, yoksul yanı ağır basan asıl kitlemizin yanında orta sınıf ve üst kesimlerde gelişen yoğun ilgi ve etkilenme vardır. Ancak bu kesimlerin çıkarlarını korumak için partiyi de kullanarak kitlemiz üzerinde hakimiyet kurmaya çalışmaları söz konusudur. Bunun yanında cephe öncülük faaliyetlerine yanılgılı ve sınıf bakış açısından kopuk yaklaşımları, kitle çalışmalarımızın gelişmelere tam olarak cevap verememesinde temel ve belirleyici etken olmaktadır.

"Özellikle son yılların ister cephe çalışmasında, ister gerilla çalışmasında haddinden fazla birey öne çıkarılmış, haddinden fazla örgütlenme dışlanmış, haddiden fazla eski toplumsal özellikler yaşanmaya çalışılmış. Resmi, profesyonel parti, yine bunun politik, ulusal özellikleri yerine gayri-resmi, ahbapçavuşça, anti-ulusal, oldukça aileci-kabileci ve hatta kişisel çıkara uygun ahbap-çavuş grupları ve onun üzerinde sahte komutanlıklar oluşturulmuş..." (Parti Önderliği'nin 3. Ulusal Konferans Konuşmalarından)

Partileşmemiş kişiliklerin, öncülük düzeyinde cephe çalışmalarına yansıması olan cepheyi rahatlık alanı olarak görme ve yaşam tarzını teorik-siyasi amaçtan kopuk ele almanın faturası denilebilir ki, döneme denk düşecek eğitim ve örgütleme düzeyine ulaştırılmayan halkımıza ödetilmiştir.

Kitlenin anlayabileceği esnek bir üslupla, çalışmaları dayatmak, kitleyi, kendini yaşatma alanı olarak değil, eğitim ve örgütlenme alanı olarak görüp, örgütlenmeyi de gizli-açık sınırlarda, doğru parti ölçüleriyle yapmak, uluslaşmanın ve ulusal kurtuluşun gereğidir.

ORDU-CEPHE İLİŞKİSİ

Cephe çalışmalarımızın gerilla çalışmalarıyla iç içe yürütülmesinin olanaksızlığı, ancak her iki alan faaliyetlerinin birbirinden bağlantısız olamayacağı gerçeği, cephe örgütlenmesinin ordu örgütlenmesinden ayrıştırılmasını, her alanın kendi esas görevlerine yüklenmesini ve gelişmelerin de birbiriyle paralellik içinde olmasına özen gösterilmesini zorunlu kılmaktadır.

Cepheyi salt bir siyasi kol faaliyeti olarak değerlendirmek, ulusal iktidarlaşmayı gerçekleştirdiğimiz bu süreçte oldukça yetersiz bir yaklaşım olacaktır. Geçmişte de gerillanın köye, şehre veya kitle içine silahlı ve oldukça tedbirsiz girmesi, buralarda kalarak kendini savunmasız olarak halkın inisiyatifine bırakması, hem birçok gerilla biriminin imhasına, hem de kitle ilişkilerimizin düşman tarafından bilinmesine ve sonuçlarının da tahripkar olmasına sebep olmuştur. Dolayısıyla cephenin gerillaya, gerillanın da cepheye ulaşması söz konusu olduğunda bunu çok gizli ve tedbirli yapmak, savaşı her alanda yaygınlaştırıp zaferi garantilemek için karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma temelinde parti üslubu ve ölçüleriyle ilişki geliştirmek, yaşanan olumsuz pratiklerin ortaya çıkardığı bir zorunluluktur.

Bununla birlikte milis örgütlenmesinin de cephe ve gerilla örgütlenmeleriyle bağlantılarını sağlam kurmak, cepheciyi milisle, milisi gerillayla karıştırmamak, gerillanın kapsamlı hedef ve eylemlere göre kendini hazırlama ve dönemin gerektirdiği hareketli savaşa göre kendini ilerletme görevleri yanında, küçük çaplı eylemliliklerin cephe içerisinden, ordu düzenine göre örgütlendirilmiş hedefler, teknik örgütlenme ve çalışma tarzı konusunda eğitilmiş milis örgütüyle gerçekleştirilmesi, kitle eğitim ve örgütlenmesini gerçekleştirecek cephe çalışmalarının da bu faaliyetlerden ayrı tutulması, yine dönemin dayattığı bir zorunluluktur.

BİTTİ

Alman gerilla Çektar'ın Kürdistan dağlarından Almanya'da bulunan nişanlısına yazdığı mektup:

"Seni gerillaya katmak verilmiş sözümdür"

Bir ay oluyor ayrılalı. Ayrıca bu mektup eline ulaşana kadar daha ne kadar zaman geçer, bilemiyorum. Şiddetli bir nezleye yakalanmam dışında, durumumun iyi olduğunu bilmeni isterim.

Umarım telefon edişim korkutmamıştır seni. Daha hızlı haber ulaştırabilmenin başka yolu yoktur.

Telefondaki vedalaşmamız da benim için çok zor oldu. Alıcıyı elimden bırakmamla birlikte üstüme çöken acı-tatlı hüznü anlatabilmek hiç de kolay değil.

Uçağım saat onikide kalkıyordu, bu yüzden eşyalarımı valize doldurur doldurmaz havaalanının yolunu tuttum. Uçağın havalanmasından gideceğimiz yere kadar kelimenin tam anlamıyla bir "Odissei"yi yaşadım. Sonunda kazasız belasız dağlardaki gerillalara ulaşabildim ve epeyce rahatladığımı da söyleyebilirim.

Bulunduğum yerlerin adlarını, ne yazık ki veremeyeceğim

Geçen bir ay boyunca burada o kadar çok şey yaşadım ve o kadar çok şey gördüm ki, anlatmaya nereden başlayacağımı bilemiyorum. Her şey, bütün görüntüler, kişiye burada acımasız bir savaşın yaşandığını unutturacak derecede güzel. Ancak gelişmeleri yaşayınca ya da yakından izleyince olup bitenleri kavrayabiliyorsun.

Bütün köyler tahrip edilmiş ve insanlar yurtlarını terk etmek zorunda kalmışlar. Şu anda yaşayıp yaşamadıkları da meçhul. Her yerde, her köşede irili ufaklı bomba parçalarına rastlıyor insan. Dahası henüz patlamamış bombalara rastlama olasılığı bile oldukça yüksek. Öte yandan karakolların hemen hemen çoğu tahrip edilmiş durumda. Fazla kesin olmayan bir ifade kullanmak gerekirse, şu anda kurtarılmış bir bölgede bulunduğumuzu söyleyebilirim. Örneğin geceleri herhangi bir endişeye kapılmadan ateş yakabiliyoruz, gündüzleri ise çekinmeden her yöne gidebiliyoruz. Oysa iki yıl öncesine kadar böyle bir durum söz konusu değilmiş.

Gerillanın yaşamı doğayla iç içe ve oldukça sade. Bir yerde doğayla uyum içerisinde ve yaşama, doğaya sığınma zorunluluğu söz konusu.

Her yerde olduğu gibi burada da yaşamın çevreye özgü belli zorluklarının olduğunu da belirteyim. Ama insana bütün çektiklerini unutturacak kadar güzel anlar yaşatıyor.

Bölgede oldukça zengin bitki çeşitleri var. Bunlardan çay ve lezzetli yemekler yapılabiliyor. Dağlardaki ırmak suları kristal berraklığına sahip ve rahatlıkla içilebiliyor. Bilmiyorum, hiç 2500 metre yükseklikten kurbağa konseri dinledin mi, ya da dağ kaplumbağalarıyla karşılaştın mı? Geçenlerde bir tanesiyle tanışma fırsatı buldum!

Şu sıralar, dağlarda güzellik her şeyiyle kendisini gösteriyor. Dere tepe yemyeşil ve cıvıl cıvıl yaşam dolu.

İnsan buradaki doğal güzelliklere ve yaşamın çekici akışına kendini kaptırınca, başka şeyleri unutabiliyor. Öyle ki, doğadaki bu güzellik ve sakinliğin kişiyi her an yanılgıya sürüklemesi olanaklı. Burada yaşamın tehlikelerden arınmış olduğunu söylemek niyetinde değilim. Arasıra bomba ve uçak seslerinin sakinliği zedelediği de oluyor. Örneğin geçenlerde üzerimizden iki tane F-16 bombardıman uçağı hızla geçince, dağın doruklarına tırmanmak zorunda kalmıştık.

Türk ordusu, karadan yapacağı operasyonlarda başarı şansı bulunmadığını kavramış olmalı ki, sık sık hava saldırılarına başvuruyor. Geliyorlar, gelişigüzel bombalıyorlar ve sonra ortadan kayboluyorlar. Bu türlü saldırılarda gerillanın kayıp verme olasılığı oldukça az, hatta arkadaşlar olasılığın sıfır olduğunu söylüyorlar.

* * *

Dün hafif bir mide rahatsızlığı geçirdim. Sabahleyin, ağzıma sadece bir incir koyabildim. Bugün ise kendimi yeniden iyi hissediyorum. Buralarda havanın çok sıcak olması ve koşulların sağlık kurallarına pek uygun olmaması nedeniyle, bütün arkadaşlar aynı rahatsızlığı sık sık yaşıyorlar. Gerilla, Türk ordusuna ağır darbeler vuruyor. Bugünlerde savaş oldukça şiddetlenmiş durumda. Bulunduğum alanda da durum her an ciddileşebilir.

Şu sıralar askeri eğitim görüyorum. Burada silah taşımak tartışma götürmez bir zorunluluk. Eğitimin amacı her şeyden önce önemli silahları tanımak, silahın sökülüp temizlenmesi ve yeniden doğru şekilde takılması...

Sana buradaki günlük yaşantımızdan söz edeyim biraz. Arkadaşlarım, dışarıdan bakılınca beni bir Kürt'ten ayırtedebilmenin oldukça zor olduğunu söylüyorlar. Böylesi daha iyi.

Hepimiz aynı tür elbiseleri giyiyoruz, bir çeşit üniforma da denilebilir. Oldukça geniş ve rahat bir pantolon, bir gömlek ve bir yelekten oluşuyor. Giysilerimize sigara cepleri bile dikilmiş. Koyu zeytin yeşili renkleriyle giysilerimiz çevre ve araziye oldukça mükemmel uyuyor.

Belimize Kürtçe "şutik" denilen uzun bir kemer sarıyoruz. 15-20 metre kadar uzun kumaştan oluşan bu "şutik"lerin takılması oldukça yararlı, böbrek iltihaplanmasını engelliyor, dağa tırmanırken ip olarak kullanılabiliyor, uzun yürüyüşlerde belkemiğini ve çevresini koruyor ve ağır yükleri taşımayı oldukça kolaylaştırıyor. Bunlar yararlarından sadece birkaç tanesi. Ayrıca "şutik"in üzerine silah teçhizatı da yerleştiriliyor. İki el bombası, dört adet kalaşnikof şarjörü vb. Şutik ve silah teçhizatını taşımaya alışmak pek kolay olmuyor tabii. Sadece silah teçhizatı yaklaşık on kilo çekiyor. Ayrıca, önemli bir gerekçe olmadan teçhizatı üzerimizden indiremediğimizi de hemen belirteyim. Senin anlayacağın yürürken, uyurken, yemek yerken vb. silahlar sürekli üzerimizde. Her an karşılaşabileceğimiz bir çatışmaya karşı hazır olmamız gerekiyor.

Biraz önce kapsamlı bir eğitimden döndük. Eğitim alanında, 80 gerillanın katılımıyla büyük bir askeri üsse saldırı denemesi yapıldı.

Dil sorununa gelince, bana hiç de öyle aşılamayacak bir sorun gibi görünmüyor. Kürtçe'yi oldukça hızlı öğreniyorum, ama sözlük ve Kürtçe öğrenmek için edindiğim öteki malzemeleri, yanıma alamamıştım. Bir yıl içerisinde çevremdeki insanlarla rahatlıkla anlaşabilecek kadar Kürtçe'yi öğrenebileceğimi düşünüyorum. Arkadaşlarla aramızdaki iletişimin dil sorunundan dolayı oldukça sınırlı kalması beni hayli üzüyor, çünkü buradaki insanların bana anlatabilecekleri çok şeyleri olduğunu düşünüyorum.

İlk geldiğim günler buradaki yaşam bana çok ağır gelmişti. Gerilla üssüne kadar beş gece yürümemiz gerekti. Benim için bir yerde "ilk dayanıklılık ve direnç" denemesiydi bu. Belirttiğim gibi, hedeflenen üsse ulaşana kadar, üç Alman arkadaşla birlikte tam bir "Odissei"yi yaşadık, eğitim dönemini tamamlamış yaklaşık 100 kadar gerillayla birlikte Güney Kürdistan'dan savaş bölgesine, yani Kuzey'e doğru yola çıktık. ... noktasına ulaştığımızda, bizi sınır yakınlarındaki bir noktaya getirecek olan grup bekliyordu. Bu ilk yürüyüşümüz olacak ve 15 saat sürecekti. Gece saat birde yola çıktık ve yarım saat geçmeden çok dik bir dağa tırmanış başladı. Bir yandan karşılaştığım bu güç durum, öte yandan başarmak için gösterdiğim çaba nedeniyle ciğerlerim yerinden oynuyor, kalbim hopluyordu. Bacaklarımı ise titreme kaplıyordu. İnanır mısın, daha önce "işlemiş olduğum bütün irili ufaklı günahlar", o an film şeridi gibi gözlerimin önünden geçti. Büyük bir tırmanma çabası içerisindeyken birden nefis bir çikolata pudingi düşlemeye başladım! Nereden düşmüştü aklıma bilemiyorum ama, yıldırım gibi çakmıştı beynime.

Yorgunluktan bitmiştim, neredeyse yere yığılıp kalacağım sırada, kuvvetli bir elin, bileğimden kavrayıp beni ayağa kaldırmasıyla irkildim ve kendime geldim. Bu el dağın doruğuna kadar, bir daha bırakmadı elimi. Beni peşinden sürükleyip dağın doruğuna çıkaran bu arkadaşın sırtında bir bazuka ve bir torba dolusu bazuka mermisi taşıdığını belirtirsem, "çok kuvvetli" benzetmesinin hiç de abartma olmadığı anlaşılır sanıyorum. Yardımından dolayı, bütün yürüyüş sırasında bu arkadaşa bü-

yük minnettarlık duydum, çünkü o an orada yığılıp kalacağım endişesi kapıp kavramıştı beni.

Kan-ter içerisinde, düşe kalka dağın doruğuna ulaştığımızda, sadece tek bir şey düşünecek durumdaydım; kendimi yere atmak istiyordum bir an. Bizden önce dağın doruğuna ulaşıp çimlere çömelmiş kalabalık bir arkadaş grubunun sigara tüttürerek fısıldaştıklarını seyretmeye kaptırdım kendimi. Geceleri sigara pek içilmez, içilecek olursa da ancak avuç içinde gizlenerek içilebiliyor, çünkü görüş engelinin olmadığı havalarda, sigara ateşi kilometrelerce uzaktan görülebiliyor.

Sırt çantamı çimenlerin üzerine bırakır bırakmaz tükenmiş bir vaziyette, adeta bir patates çuvalı gibi kendimi bir kenger otunun üzerine bıraktım. Ancak ne olup bittiğini anlamadım, birden kalabalığı saran fısıldaşma ve gülüşmelerle irkildim. Sonra farkettim ki, yere yığılırken kurşun yemiş bir yaralı hayvan gibi bağırmışım, bu da arkadaşların yarı alaylı gülüşmelerine yol açmıştı.

Kısa bir dinlenme molasından sonra yolumuza devam ettik. Çünkü yolun belli bir kesimini (KDP ve Türk askerlerinden dolayı) ancak gece geçebiliyorduk. Binbir güçlükle tırmandığımız doruktan aşağıya, bu kez dağın öteki yüzünden inmeye başladık. Bu bir inişti sözde, ama tırmanıştan pek farklı görünmüyordu. *Benzer güçlüklerle karşılaşıyor* ve neredeyse aynı düzeyde çaba sarf etmemiz gerekiyordu. Ayaklarım ve bacaklarım bu kadar fazla yüke alışık değildi.

Bugün ise her şey biraz daha iyi gidiyor. Vadiye ulaştığımızda küçük bir çaydan geçmek zorunda kalmıştık. Hiç kimse ayakkabısını ve çoraplarını çıkarmakla oyalanmadı. Ayrıca böyle bir şey tehlikeli de olabilirdi, çünkü çayın tabanı kaygan ve keskin taşlarla doluydu. Anlayacağın, çayı çorap ve ayakkabıları çıkarmadan aştık. Yürümekten ayaklarım o kadar ısınmıştı ki, çayın serin sularında bata çıka yürürken bir cızırtı sesi geliyordu sanki kulaklarıma. O cızırtı bugün bile hala kulaklarımda.

Kısa süre sonra doğal kayalardan oluşmuş bir kapı önünde (bir çeşit geçit) bulduk kendimizi. Dağ, sağımızdan ve solumuzdan 400-500 metre kadar yükseliyordu. Kayalık kapının hemen arkasında, geçidi gözetleyen iki gerilla selamladı bizi. İzlediğimiz yol olağanüstü güzel bir vadinin ortasından geçiyordu. Vadi o kadar güzel ki, adım başı tahrip edilmiş, yerle bir edilmiş köyler de olmasaydı, insan kendisini küçük bir cennette hissedebilirdi. Yakılıp yıkılmış evleri soruyorum bir arkadaşa. 20 yıl kadar önce, 1975 yılında Molla Mustafa Barzani'ye bağlı peşmerge güçlerinin Irak ordusu tarafından buralara kadar kovalandığını ve neredeyse tümüyle yok edildiğini, bu köylerin de o saldırıları sırasında yıkıldığını anlatıyor. Bir zamanlar bu küçük cennette yaşayan o insanlar, bugün nerededirler dersin?

Altı saatlik bir yürüyüşten sonra, daha önceden belirlenmiş bir yerde yeniden mola verdik. Çimenlere uzanır uzanmaz kısa sürecek olan hafif bir uykuya dalıvermiştik. Ani bir çağrı uyandırdı bizi, "Xwaren heye." Doğrusu, yemek de beylere yaraşır bir yemekti. Abartı yaptığımı sanma. Taze pişirilmiş, kıtır kıtır gevrek yufka ekmek, domates ezmesi ve kristal berraklığında kaynak suyu. Domates ezmelerini ekmeğe sürdükten sonra üzerine de doğal otlar ve baharatlardan serptik. Al sana "Gerilla pizzası." Öyle acıkmıştık ki, büyük bir iştahla yemeye başladık, beyaz şarapla pizza yiyor gibiydim.

* * *

Bugün kesinlikle yıkanmalıyım, elbiselerimi de yıkamam gerekiyor. Hem bol su, hem de güneş varken, bu fırsatı değerlendirmeliyim. Üstelik bu sıralar operasyon falan da yok. Arkadaşlar sık sık boş zamanlarımızı oldukça iyi değerlendirmemiz konusunda uyarılarda bulunuyorlar. Neden dersen, boş zaman çok seyrek bulunuyor. Onlar da genellikle vücut ve elbise temizliğiyle, dikişle, yazmakla, ot toplamakla ya da dinlenmekle geçiriyorlar. Bazen hava sıcaklığı o kadar yükseliyor ki, güneş insanın beynine vurur gibi oluyor. O zaman gündüzleri pineklemenin dışında bir şey yapabilmek olanaksızlaşıyor.

Belirttiğim gibi, fazla boş zamanımız olmuyor. Kurulu kamplarda bile her zaman yapacak bir iş, hatta çok iş çıkıyor. Örneğin dört gün önce birkaç arkadaş devriye nöbetine çıktı ve köy korucularından kamulaştırdıkları bin kadar keçi ve koyunla döndü. Doğal olarak bunların her gün sağılması ve otlağa çıkarılması gerekiyor. Böylece sabahları ve akşamları herkese yetecek miktarda süt elde ediliyordu. Yoğurt ve peynir üretimineyse önümüzdeki günlerde başlanacak. Aramızda yaşamını göçebe ya da yarı göçebe olarak geçirmiş birçok arkadaş var, bunlar doğal olarak hayvancılıkta oldukça başarılılar.

Mutfakta çalışmaya gelince, her gün sırayla yapılıyor. Örneğin yufka ekmek yapılması ve yemek pişirilmesi gerekiyor. Mutfak sırası kendisine gelenler, herhalükarda sabah saat 4'ten akşam 9'a kadar çalışıyorlar.

Bugünlerde güneş saat 4.00-4.30 arası doğuyor, 20.00 sularında ise akşam oluyor. Hep açık havada uyuyoruz. Dahası geceleri hiçbir tehlikeyle karşılaşmadan ateşi sürekli yanar halde bırakabiliyoruz. Evet, söylediğim gibi burada yaşam oldukça sade, ama sürprizler ve incelikler de eksik olmuyor.

Birkaç gün önce, kampa gelen bir arkadaş sırt çantasından içi bisküvi ve kek dolu kocaman bir paket çıkardı. Arkadaş bir yandan paketi çıkarıyor, bir yandan da böbürlenerek bizleri selamlıyordu. Sadece kek ve bisküvi değil, çikolata ve bonbon şekeri de getirmişti. Gerçi puding yoktu, ama yine de büyük bir olaydı bu bizler için. Rastlantıya bak, tam da yerine düşmüşüm. Buradaki arkadaşlar tatlıyı çok seviyorlar.

* * *

İki gün boyunca hiçbir şey yazamadım. Çünkü zamanım yoktu. Şimdi az da olsa yazma fırsatı bulabildim yeniden. Şu anda Alman arkadaş Haki ve öteki Kürt arkadaşlarla birlikte geçici bir hastanenin önünde oturuyoruz. Kocaman bir kaya kütlesinin altı oyularak hastane yapılmış. Hastane yaklaşık on metrekare genişliğinde, rüzgara ve sınırlı da olsa bombalamalara karşı korunaklı. Hasta arkadaşlar buraya getirilip tedavi ediliyorlar.

Uzaklardan yine bombalama ve helikopter sesleri geliyor. Bu sesler gündelik yaşamın bir parçası oldu artık. Gerilla her gün eylemler yapıyor ve her gün yeni hedeflere vuruyor. Bu yıl ulaşılması istenen hedef amaç ise Türk ordusunu Botan'dan tamamen çıkarmak. 1992 yılında yapılan katliamdan sonra, Şırnak şehri tamamen Türk ordusunun ve köy korucularının stratejik garnizonu durumunda. Ama Şırnak dışında bırakalım savaşmayı, hareket etme olanağına bile sahip değiller. Katliamdan hemen sonra Şırnak'ı terk eden yurtseverlerden bazıları daha sonra yeniden şehre dönmüşlerdi. Geçtiğimiz aylarda ise ARGK bu kesimlere şehri terk etmeleri çağrısında bulundu. Bu demektir ki, önümüzdeki günlerde Şırnak, gerillanın hedefi durumunda. Bu arada, köy korucuları da Şırnak'ın gerilla tarafından yerle bir edileceğini anlamış olacaklar ki, önlem almaya başladılar. Yani onların da bir kesimi şehri terk etmeye başladı. Türk devletinin uzun süre Şırnak'ta tutunamayacağını kavramışa benziyorlar. Örneğin köy korucularının başı, katliam sırasında adamlarıyla birlikte devletin yanında yer alan Osman Tatar kısa bir süre önce gerillaya bir mektup göndererek bağışlanmasını diledi, hatta köy koruculuğunu bırakmak istediğini ve bu konuda gerilladan yardım istediğini belirtti. "Düşman ihaneti sever, ama hainlerden de nefret eder" sözünü bir yerde korucu aşireti Tatarlar da kavramışa benziyorlar. Şırnak katliamı sırasında devlet güçleri "Kürt Kürt'tür" düşüncesiyle birkaç tane de köy korucusu öldürmekten çekinmemiştir.

Şimdi, Şırnak'ta köy korucuları kendi kazıdıkları kuyuya düşüyorlar. Devletten aldıkları silahları geri verirlerse, devlet kendilerini yok edecek, yok silahları bırakmazlarsa, kendi soyundan insanların kendilerine karşı yürütecekleri amansız mücadeleyle karşılaşacaklar.

Aklıma gelmişken küçük bir espri yapayım: Geçenlerde bir Türk radyo yayınında, "- Dört Almanın PKK saflarına katılmak üzere geldiği" söylendi. Dinle bak ne dediler radyoda: "Gelenler PKK tarafından eğitildikten sonra, Almanya'da yaşayan Türkleri öldürmek amacıyla Almanya'ya geri dönecekler"miş! MİT'in Kürt karşıtı propaganda kampanyalarını ne türden aptalca, gülünç ve düzmece sözlerle örgütlemeye çalıştığına iyi bir örnek bu.

Şimdi de sevindirici bir haber; bir gerillanın sahip olması gereken temel bilgileri içeren eğitimin ilk bölümünü tamamladık ve başka bir gerilla üssüne geçtik. Keçi sütü ve doğal otlardan yapılmış çayın verdiği güçle evvelki gün bulunmaz bir iş yaptık. Haki, Karker ve Erdal'la birlikte yaban keçisi avına çıktık. Buralarda hala yüzlerce yaban keçisi yaşıyor. Asterix ve Obelix çizgi romanındaki Romalı avına çıkma örneğinde olduğu gibi Türk avına çıkmaktan değil, gerçek, çok iri ve hiç de tehlikesiz olmayan yaban keçisi avından sözediyorum. Ne yazık ki gezintimiz sırasında tek bir keçiye bile rastlayamadık, çünkü o gün yaylalarda hava aşırı derecede sıcaktı. Bu yaratıklar havalar çok sıcak olduğunda, hemen serin ve kuytu köşelere, dahası dağların yüksekliklerine çekiliyorlar ve akşam saatlerine kadar oralarda pinekliyorlar. Akşamları serinlik çökmeye başladığında yemek, içmek ve sulak yerlerde serinlemek üzere aşağılara, yani suyun bol olduğu yerlere inmeye başlıyorlar. Umarım yazımı okuyabiliyorsundur. Biliyorsun, yazım hep kötüydü, üstelik burada yazı masası da yok. Neyse ki, kampta yazı masası olarak kullanabildiğimiz büyük ve yassı bir taşımız var.

Bu ara helikopterler bombalamayı kestiler ve böylece ortalık biraz sakinleşti. Önümüzdeki günlerde yeniden uzun bir yolculuğa çıkacağız. Önce çevreyi her şeyiyle birlikte görüp tanımamız ve koşullara alışmamız gerekiyormuş. Bu süreci yaşadıktan sonra bizler için yapacak çok şey olacakmış. Ne yapacağımız ise kesinleşmiş değil, zaman gösterecek. Arkadaşların önerilerinden bir tanesi şöyle: Eylemleri filme almak ve dokümanter film üzerine uzmanlaşmak. Şöyle ya da böyle, burada biz Almanlar için de yapabilecek çok şey var.

Bizler, en azından benim için bu böyle, başarılı olmak istiyoruz. Burada bulunuşumuz, Kürt arkadaşlarımız için de oldukça yeni bir şey. (Biz derken hep iki kadın ve iki erkekten sözediyorum.) Arkadaşlar, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almak üzere birçok Avrupalı enternasyonalistin başvuruda bulunduğunu ama bu isteklerin geri çevrildiğini söylediler. Bu isteklerin reddedilmesine gelince, kesinlikle bizlerin kötü, zayıf ya da güvenilmez olmasından kaynaklanmıyor. Arkadaşlar, koşulların böyle bir "deney" için henüz yeterince olgunlaşmamış olduğu görüşündeler. Bizim başarılı olmamız, sanırım öteki enternasyonalistler için de kapıları açacak. Ama enternasyonalizmin herhalükarda yeni baştan ve daha temelden ele alınması gerekiyor. Ayrıca böyle bir enternasyonalizmin olanağı ise buradan, yani Kürdistan'dan başlatılmalıdır.

* * *

Yarın posta günü, o nedenle sana yazdığım ilk mektubu sonuçlandırmak istiyorum. Aslında daha anlatacak çok şey var, ama sanıyorum bunları okuduktan sonra biraz olsun buradaki yaşamı gözünde canlandırabilirsin. Dokunaklı, heyecanlı ya da coşku verici konuşmanın benim tarzım olmadığını bilirsin. Amacım kesinlikle buradaki yaşamı olduğundan daha güzel, daha renkli göstermek, ya da Almanya'daki yaşamı kötülemek değildir. Sadece benim gözümde yaşamın burada bambaşka, bugüne kadar karşılaşmadığım türden olduğunu dile getirmeye çalışıyorum ve bu yaşamı her yanıyla, bütün incelikleriyle tanıma sürecinin henüz başlarında olduğumu belirtmek istiyorum. Her şey bir yana, bugüne kadar yaşadıklarım ve sezgilerim, buraya gelmekle (birçok şeyden vazgeçmem gerektiyse de) en doğru kararı vermiş olduğumu gösteriyor.

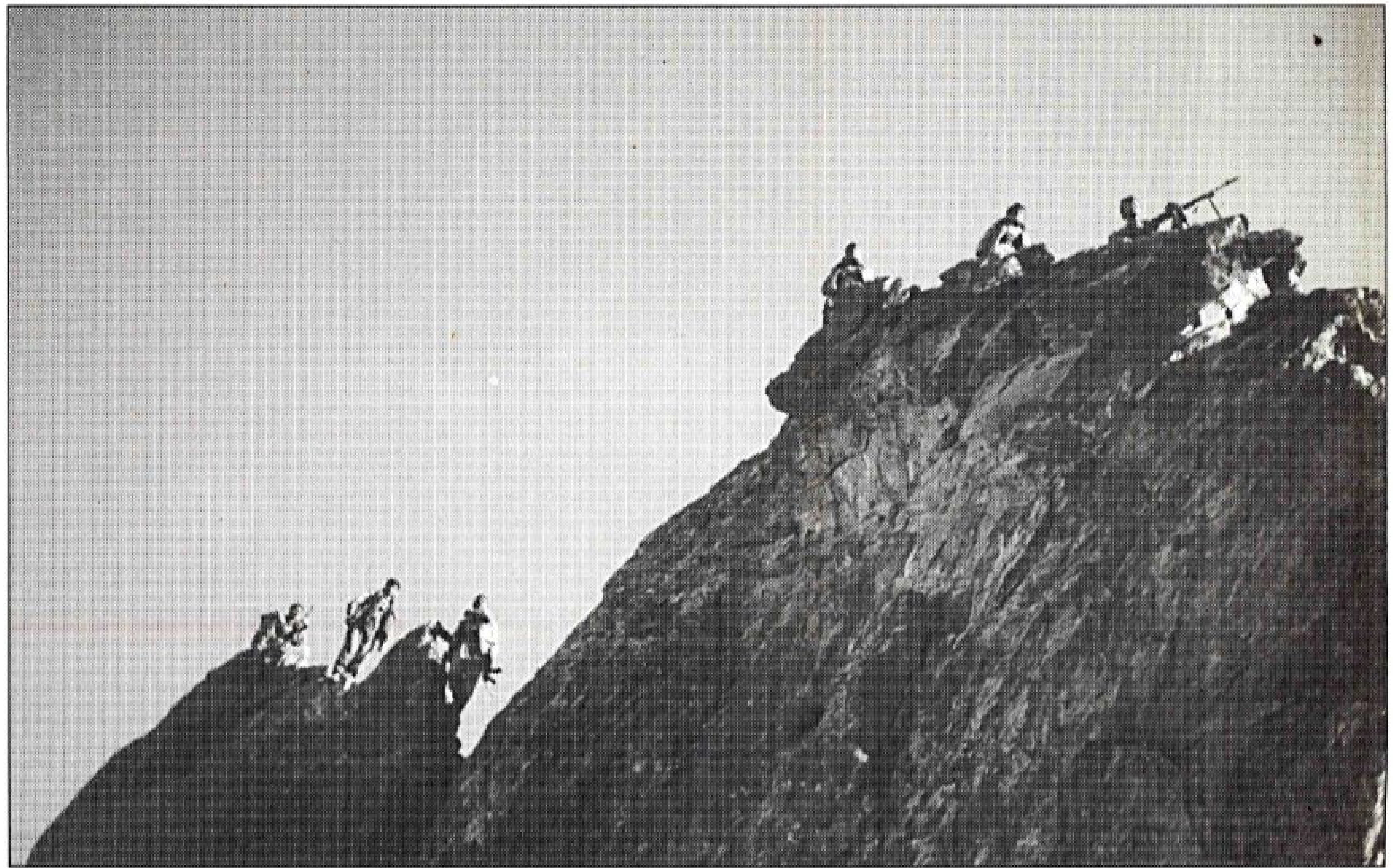
Sizlere verilmiş bir sözüm vardı; "Kürt gerillasındaki yaşamıma sizleri de katmak." Senden ricam, sana yazdığım bu mektubu beni tanıyan öteki arkadaşların da okumasını sağlaman. Böylece biraz da olsa vermiş olduğum sözü yerine getirmek istiyorum.

Annene ve babana selamlarımı iletirsen sevinirim. Ayrıca annen ve babanın her türlü şiddete karşı olduklarını da biliyorum. Ama burada, Kürdistan'da ve gerillaların arasında hiçbir zaman şiddet uygulaması ve silahlı direnişi amaca ulaşmak için tek araç ya da şiddeti başlı başına bir amaç olarak anlayan tek bir kişiyle karşılaşmadım.

Kürdistan'da sorun tamamen değişik. İnsanın düşünemeyeceği kadar barbar bir düşman uygulaması var ve bu korkunç katliam planlarını engellemeye çalışmaktan başka bir şey değildir yapılan.

Öyle görünüyor ki, oldukça şiddetli çatışmaların yaşanacağı bir sürece giriyoruz. Çünkü Türk devleti, NATO ve en önemlisi de Almanlar (nüfuz elde etme planları nedeniyle), Kürdistan'da barışçıl ve adaletli bir siyasi çözümden yana değiller. O halde buyursunlar lanetli savaşa!

Herkese selamlar.

Mannheim-Strasbourg Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü ve

ÖZGÜRLEŞEN KÜRT KADINININ DİRENİŞİ

Tarih 26 Eylül 1994. Yer, Ronahi ve Berivan yoldaşların 21 Mart 1994 Newroz'unda emperyalizmi ve TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto etmek amacıyla bedenlerinde özgürlük ateşini tutuşturdukları Mannheim. Burada toplanan yüzlerce Kürt kadını özgürlüğün büyük mimarı Başkan APO'ya bağlılık yürüyüşünü başlatmaya tam kararlı.

Sabahın erken saatleriydi. Mannheim şehir merkezinde (Paradeplatz'ta) Kürt kadınları kesk û sor û zer giysileriyle Başkan APO'nun, şehitlerin posterleri ve ERNK bayrakları ile özgürlük direnişine hazırlanıyorlardı. Yüzlerindeki ifade, gözlerindeki parıltı özgürlüğe ne kadar çok susadıklarını gösteriyordu. Kürt kadını, Ulusal Önderliği'nin yol göstericiliğinde **Berivan** ve **Ronahi** yoldaşların bıraktıkları özgürlük mesajına görkemli bir yürüyüşle cevap vermeyi kesinleştiriyordu.

Günler öncesinden bir hafta sürecek olan Mannheim-Strasbourg uzun yürüyüşüne katılmak için işyerinden, okulundan izin alan Kürt kadınları, yine 7 aylık bebeklerini evde bırakan analar, kızını, oğlunu savaşa gönderen, şehit veren analar yürüyüş meydanında sabırsızlıkla yola çıkış anını bekliyorlardı. Yürüyüş için tüm hazırlıklar tamamlanmıştı. Disiplinli bir şekilde bayanlar kortejde yerlerini alıyorlardı. Alman devleti, Kürt kadının Kürdistan'da TC'-nin halkımıza uyguladığı vahşeti, kirli savaşı protesto etmek ve dünya kamuoyuna duyurmak için gerçekleştirmek istediği uzun yürüyüşü engellemeye çalıştı. Kendisi de Kürdistan'daki kirli savaşın ortağı olduğundan yürüyüşçü kadınlarımıza saldırdı. Dünyada eşi az görülen bir biçimde, neredeyse her kadın başına 10 polis düşecek şekilde özel timleri yürüyüş alanına yığdı. Yine atlı-köpekli polislerce yürüyüşçülerin etrafı sarıldı. Alman polisi her an saldırıya geçecek bir pozisyon-daydı. Her şeye rağmen yürüyüşe katılan bayanlar kortej halinde Alman polisinin insanlık dışı engelleme çabalarına aldırış etmeden slogan ve zılgıtlarla yürüyüşe geçtiler. Şehir merkezinde tramvay yolu üzerinde başlayan yürüyüş, henüz birkaç metre ilerlemeden Alman polisinin engellemeye başlamasıyla şiddetli bir çatışmaya dönüştü. Yürüyüşçülere barbarca saldıran Alman polisi ortalığı savaş alanına çevirdi. Bir yandan ***"Dağılın"*** çağrısı yapan, diğer yandan atlı ve köpekli olan polis, vahşice yürüyüşçüleri ezmeye çalıştı. Öte yandan da su tankerlerinden tazyikli su sıkarak, joplarla kadınları dövmeye başladı. Bunlar karşısında yılmayan kadınlarımızı saçlarından tutup yerlerde sürükledi. Yaşlı-genç demeden hepsini kelepçeleyerek gözaltına aldı. Tabii ki bu, polisin zaferi değil, yenilgisiydi; onun şahsında da Alman devletinin Kürt kadını karşısındaki yenilgisiydi.

Gözaltındaki Kürt kadınlarının tavırları yürüyüşün amacına denk düşen bir direnişçilik örneğiydi. Bütün gün süren gözaltında ekmek, su da dahil hiçbir şey kabul etmeyen Kürt kadını önderliğine bağlılık sloganlarını atıp, zılgıtlar eşliğinde halaylar çekerek coşkusundan ve kararlılığından taviz vermedi. Bütün kadınların aynı tavra, aynı söze sahip olması Alman polis güçlerini çılgına çevirdi. Sonunda üzerlerindeki paraya el koyduktan sonra bayanları serbest bıraktı.

Alman polisinin Kürt kadınını yeterince tanımadığı ve burjuva gözlükleriyle baktığı için yanılgısı büyük oldu. Kürt kadınının saldırılarla, gözaltılarla yılmayan bir kişilik kazandığını yakından gördü. Nitekim serbest bırakılan kadınlar ikinci gün 75 kişilik bir grupla, bir önceki günden daha kararlı, daha azimli bir ruhla Mannheim'da belediye binasını işgal ettiler. Kadınlar ne pahasına olursa olsun yürüyüş yasaklamasını kabul etmeyeceklerini, mutlaka hedeflerini gerçekleştireceklerini 3,5 saat süren işgal eyleminde dile getirdiler. Bir o kadar kadın da dışarıda eylemci kadınlara destek sundu. Alman polisi bu kararlı direniş karşısında aciz kaldı ve çeşitli yöntemler denedi. İlkin yumuşak bir tavır sergileyerek eylemi boşa çıkarmaya çalıştı. Direnişçi kadınlar bu oyuna gelmeyince, bir önceki günden daha vahşi saldırılara girişti. Bu polisin çözümsüzlüğüydü. Özel timler vahşice binaya saldırıp tüm bayanların ellerini arkadan kelepçelediler. Bazı bayanlar dövülerek hastanelik edildiler. Bu esnada Alman polisinin saldırılarına tahammül edemeyen bir Kürt genci polis kalabalığı içinde bir polisin tabancasına el koyarak, Alman polisinin itibarını hiçleştirdi.

Bu kez gözaltı 48 saat sürdü. Kürt kadınları yılmak bir yana azimleri daha da bilendi. Bu süre boyunca verilen ekmek, su, sigara, çay, yatak, doktor vb. hiçbir şey kabul edilmedi. Kadınlar kendilerine ait olmayanı reddettiler. Kendi türkülerini söylediler, halaylarını çektiler, sloganlarını haykırdılar. Alman polisi bu kararlılık karşısında adeta Kürt kadınlarını gözaltına almaya pişman oldu. Çıkmaza giren polis çok çeşitli yönteme ve oyuna başvurarak Kürt kadınının direnişini kırmaya çalıştı. Buna karşılık Mazlumların, Ronahilerin, Berivanların kahramanca direnişlerinden güç alınarak polisin oyunları etkisiz kılındı. Sabaha kadar beton zemin üzerinde bir dakikasını bile boşa geçirmeyen Kürt kadınları, eylemlerinin başarısı üzerinde yoğunlaştılar, planlamalar yaptılar.

Jop ve tekme vuruşlarıyla vücutları moraran, saçlarından çekilerek yerlerde sürüklenen, ayakları polis atlarınca ezilen kadınlarımız, küfür ve hakarete maruz kalan genç kızlarımız çektikleri tüm acıların bağımsız bir Kürdistan ve özgür bir yaşam için olduğunu biliyorlardı. Bu acıların soylu bir amacın bedeli olduğunu biliyorlardı. Nitekim Alman devletini direnişleriyle dize getiren kadınlar emeklerinin boşa gitmediğini gördüler. Başka çıkış yolunu göremeyen Alman makamları, TAJK yetkilileriyle görüşmek zorunda kalarak yürüyüşe yönelik yasağı kaldırdıklarını açıkladılar. Ardından el konulan para ve diğer eşyaları da iade ettiler.

Bu gelişmenin ardından Mannheim Belediye Başkanı tarafından Kürt kadınlarına 6 otobüs verildi. Yürüyüşün 3 günü polisle çatışma ve direniş içinde geçmişti. Bu nedenle yürüyüşçü kadınlar Alman devletine karşı kazandıkları başarı coşkusuyla otobüslere bindi ve 4. günde varılması gereken noktaya gittiler. Böylece Ronahi ve Berivan'ın kahramanca direnişine tanık olan Mannheim, bu kez de onların manevi komutası altında yüzlerce Kürt kadınının direniş zaferine tanık oluyordu. Kürt kadınları ülkelerinden uzak bir yerde ilk defa kendi özgüçlerine dayanarak böylesi bir direniş sergileyip özgürleşmedeki kararlılıklarını gösterdiler.

4. gün yürüyüşünde Alman devletinin ikiyüzlü politikası sonucu sudan bahanelerle polis tekrar eylemi engellemeye çalıştı. Boşunaydı. Bu kez de Kürt kadınını kararından vazgeçiremeyecek, direnişini kıramayacaktı.

Yürüyüş, Fransa sınırına ulaştı. Fransız devletinin tavrı, "Kesinlikle yasaktır ve hiçbir yürüyüşçüyü sınırlarımızdan içeri bırakmayacağız" şeklinde gelişti. Fransa'nın bu tutumuna karşı yine büyük bir direniş sergilendi. Kürt kadınları sonunda kararlarını kabul ettirdiler. Pasaportlulara izin verilip, pasaportsuzlara izin verilmedi. Bu durum pasaportu olmayan bayanları üzdü. Bunun üzerine yürüyüş tertip komitesi tarafından eylemin amacı ve doğrultusu anlatılınca, bütün bayanlar ikna oldular. Nitekim hepsinin ortak amacı kendi haklı taleplerini Avrupa Konseyi'ne ulaştırmaktı.

Yürüyüşün isminden de anlaşıldığı gibi "Başkan APO'ya bağlılık yürüyüşü"ydü. Yürüyüş, başlangıcından sonuçlanana kadar Başkan APO'ya ve halka layık bir hava, ruh, olgunluk içerisinde geçti. PKK'nin yaratmak istediği kadın tipinin her zorluğu başarabileceği kanıtlandı. Bu yürüyüşle de Kürt kadınının özgüveni pekişti, yaratıcılığı ve üretkenliği sergilendi. Bu da gösterdi ki, Kürt kadını her yönüyle kendisini temsil edebilecek düzeye doğru ilerliyor.

Yürüyüş boyunca sekiz defa Alman ve Fransız yetkililerle karşı karşıya gelindi. Anlaşma ve görüşmeler yapıldı. Bu görüşmelerde direniş çizgisinden taviz vermeme konusuna özellikle dikkat gösterildi. Görüşmeler direnişin lehine sonuçlandırıldı. Bu çok somuttur. Örneğin yürüyüşçü kadınlar bir gün bir gece boyu yatmadan dışarıda yağmur altında sınır geçişini beklediler.

Yürüyüş güzergahında baştan sona kadar adeta her adım başı engellerle karşılaşıldı. Bu engeller direnişle kerte kerte ortadan kaldırıldı. Burada emek ve çaba nedir ve bunlarla kazanılan nedir gerçeği de görüldü. Birçok bayan, "Gerillalarımız her gün bu zorlukların on katını yaşıyorlar. Biz niye dayanamayacağız. Biz de onlar gibi savaşacağız" vb. sözler sarfetti. Burada kavranan ve bilince çıkarılan devrimin doğal zorluklarının kaçınılmaz olduğudur.

Yine bu direnişle, "Özgürlük nedir, kölelik nedir, köle bir halk yaşayabilir mi" çelişkisi de netleşti. Tabii buna karşı Kürt kadınlarının cevabı şu olmuştur: Kölelik yaşamı kadar rezil bir yaşam olamaz. Köle kalacağımıza ölsek bin kat daha şereflidir.

Evet, yürüyüş bo-yunca sergilenen direnişçi tavırlar mutlaka her Kürt erkeğini ve kadınını düşündürtmüş, mutlaka Başkan APO'nun "Kimin yapacağı neyi varsa hemen şimdi yapsın" talimatını bir daha hatırlatmıştır. Gerçekten Kürt kadınları büyük saldırılara maruz kaldılar. Hem de bir sefer değil, her adım başı. Tabii ki boyun eğmediler, bu tutumu düşünmediler. Yürüyüşçüler adeta ölümüne bir kararlılıkla yürüyüşe geçtiler. Ve sonunda başardılar. Taleplerini 7 kişilik bir heyetle Avrupa Konseyi Siyasi İlişkiler 2. Direktörü Len Davres'e iletip bir saatten fazla görüşme yaptılar.

Yapılan bu görüşme ardından "Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü" büyük bir coşku ile sonuçlandırıldı. Kısacası eylem amacına ulaştı. Ve pratik olarak Kürdistan Ordulaşan Kadın Hareketi doğrultusunda atılan bu güçlü adım iyi değerlendirilmeli ve yaratılan değerler korunarak, daha bilinçli, daha örgütlü ve büyük duyarlılıkla rol oynanmalıdır. Eylemin sonuçları iyi değerlendirilip güçlü sonuçlara ulaşılmalıdır. TAJK bu temelde yeni bir aşama, yeni bir atılım ilan edecektir.

TAJK (Tevgera Azadiya Jinên Kurdistan)

ERNK açıklaması, yorum ve izlenimler 17-18. sayfalarda